

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

9.grāmata Augstākās Pasaules

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2018. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Saturs

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.	2
2.nodaļa: Sabiezētais astrāls – Sestās Rases sākums.	23
3.nodaļa: Redzējumi.	31
4.nodaļa: Trīs pasaules.	47
5.nodaļa: Pasauļu tuvināšanās.	53
6.nodaļa: Vārti uz nākotni.	62
7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.	68
8.nodaļa: Kosmiskā celtniecība.	80
9.nodaļa: Izplatījuma cementēšana.	88
10.nodaļa: Izstarojumi.	93
11.nodaļa: Aura.	96
12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.	106
13.nodaļa: Sidraba saite. Iztēle.	111

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

1.

Uz atsevišķu faktu pamata Smalko Pasauli iespējams ietvert veselā pasaules uzskatā, bet tad vajadzīga vērība, citiem vārdiem – izsmalcinājums, tas, ko mēdz nosaukt par Kultūru.

2.

Nav viegli atskārst, ka piederam pie divām Pasaulēm.

3.

Parasti Zemes kontūras no Smalkās Pasaules saredzamas skaidri. Cēlonis nevien Zemes atmosfēras blīvums, bet arī nevēlēšanās redzēt. Saredz tas, kas grib saredzēt. Bet pat zemes tumsā jāsasprindzē redze, citiem vārdiem – jāieliek acīs doma.

4.

Ieniršana Smalkās Pasaules sfērā nav pretrunā ar Zemes dzīvi. Smalkās Pasaules dzīve nav nekromantija, pie šāda ieskata jāpierod. Ja zemes acis vēl nesaredzēs, arī ausis vēl nesadzirdēs, tad sirds jau atzīs īstenību. Augšupejai jāatzīst Pārzemes Pasaule. Šāda paplašināta apziņa pārveidos arī visu pieeju dzīvei. Ir pienācis laiks, kad apziņa jāsatgavo jo plašai uztverei. Vienīgi plašai izpratnei iespējams novērtēt notiekošo procesu.

5.

Jūs esat redzējuši rotaļlietu, kura sastāv no daudzām bumbām, kas iegrieztas viena otrā. Ķīnieši tādējādi gribējuši atgādināt sakrāli mentālās Pasaules. Cilvēkam ir grūti saprast pārzemes neapprakstāmos izmērījumus. Bet kas redzējis Smalkās Pasaules krāsas un dzirdējis tās skanēšanu, tas saprot, ka tādai Pasaulei labākais apzīmējums ir – Vissmalkākā.

6.

Tīra daiļuma pilna doma rāda ceļu uz patiesību. Atteikšanās mācība paredz iecietību, saudzību pret zemākajiem. Pie paplašinātas apziņas nav norimšanas, bet iešana bez aizliegumiem. Izdaiļotās dzīves atļauj brīvi, devīgi aiziet, lai atgrieztos kā uzvarētājas. Nevar samulst tas, kas iet daiļuma apziņā. Tikai apmulsums spēj aizsprostot ceļu.

Nav pareizi sacīt – daiļums glābs pasauli, pareizāk – daiļuma apziņa glābs pasauli.

Pāri nejdzības šķēršļiem iespējams tuvoties daiļuma bācai, izsējot sēklas bez skaita. Kad var kultivēt daiļuma dārzu, tad nav jābaidās. Nav noguruma, kad gara dārzs uzņems jaunus atnācējus!

7.

Audzīnot sirdi, mēs, pašiem nemanot, pieradināmies pie Smalkās Pasaules sfērām. Tas neizpaužas kaut kādos sevišķos brīnišķos fenomenos, bet sīkās izjūtās, kuras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

izsmalcināta sirds sāk atskārst. Šī doma par sīko izjūtu nozīmi ir jāpieņem, bet nevajag kļūt par svētuli, gremdējoties sīko iedalījumu dogmās. Sirds norādīs viļņveidīgo robežu starp būtisko un konvenciālo, maz pamazām mēs atskārstam, ka ap mums notiek parādības, kas neietilpst primitīvās fizikas likumos. Pieredze kļūs bagātāka un radīsies vesels Smalkās Pasaules izjūtu sakopojums. Tas būs acīmredzamākais tuvošanās sākums Smalkajai Pasaulei. Izprotot izjūtas, mēs pamazām pieradināsim arī blīvo ķermeni pie nākamā stāvokļa sevišķām īpašībām. Iedziļinoties Smalkās Pasaules likumu būtībā, mēs tūdaļ tajā sasniegsim arī īpašas pakāpes. Mēs uzskatām apziņas pieradināšanu pie smalkajām izjūtām kā arī tam sekojošo ķermeņa piemērošanās iegūšanu par gluži dabīgu parādību.

8.

Smalko Pasauli bieži attēlo kā kaut ko miglainu, aukstu, klīstošu ēnu valsti. Vai šādi attēlojumi gan nerodas no māņticības? Bet varbūt tie rodas no neprasmes izmantot šī lieliskā stāvokļa kādības. Patiešām, aizspriedumi un neuzticība spēj aizsegt Smalkās Pasaules īsto seju. Pat Zemes stāvoklī cilvēks redz to, ko tas vēlas, un vēl jo vairāk Pasaulē, kur visu veido doma. Tās iemītnieki spēj radīt un saredzēt pēc sava domāšanas līmeņa. Ir derīgi apgūt tīru domāšanu, tieši tā pazīst uzticības jēgu.

9.

Dažādas Zemes parādības atspoguļojas Smalkajā Pasaulē. Pat gada laiku pirmtēls iziet caur Smalkās Pasaules apziņu. Tālab augu, kalnu vai ūdeņu virsmas tēli nav sveši Smalkajai Pasaulei, protams, pārveidotā stāvoklī. Sirds, kas pazīst Smalko Pasauli, pazīst ir puķes, ir kalnus, ir sniegunus, ir jūras. Puķes izceļas ar formu bagātību, bet viņu krāsas neizsakāmi komplicētākas par Zemes krāsām; sniegs baltāks un vairāk kristālisks, un biežāks kā uz Zemes. Tā iespējams apjēgt visu Augstākās Pasaules struktūru, līdz ar to cilvēks, kas ieguvis zemes dzīvē skaidru un labu apziņu, būs labs celtnieks arī Smalkajā Pasaulē. Izķēmojumu vietā cilvēks radīs daiļas proporcijas un ritmu, atbilstošu Bezrobežības krāšņumam. Vai tiešām gara uzdevums tik pārmērīgs, ja viņš pilnveidojis sirdi? Vienīgi gaismu nesošā sirdsapziņa pacels smalko ķermeni augstākos Mājokļos. Tā ikviens, kas sagatavo savu sirdi un pacels tuvāko sirdi, jau izpilda Sūtītāja gribu. Ja jautās – vai sirds nav gaisa dzinējs, ja tā spēj pacelties? Atbildiet – joks nav tālu no patiesības. Sirds enerģija, patiešām, tik ļoti līdzinās hēlijam un citām vissmalkākajām gāzēm, ka iztēlojot sirds pacelsmi (debesbraukšanu), nebūsim tālu no garīgās patiesības.

10.

Lai kā slēptu Smalkās Pasaules parādības, tomēr pārāk daudzi un dažādi cilvēki tās redzējuši. Ne no seansiem, ne ar izsaukšanām, bet ar dabisko redzi daudzi zina par Smalkās Pasaules esamību. Protams, Ugunīgo Pasauli redzēt iespējams reti, bet smalkā būtība nav tālu no mūsu stāvokļa. Daudzi pat nepieminēs šīs parādības, jo tās viņiem ir parastas. Pat visvienkāršākie cilvēki nebaidās no tām un zina savās sirdīs, ka nevajag baidīties. Bailes vispirms šķir cilvēkus no Smalkās Pasaules. Tādējādi tiek traucēta visdabiskākā parādība. Cilvēki ķeras arī pie nepieļaujamās nekromantijas,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

aizmirstot, ka ikviena varmācība ir pretīga dabai un kaitē likuma gaitai. Bet jāiegaumē, ka arī dabisko parādību sfērā garīgā redze darbojas saskaņā ar sirdi. Zemākā pakāpe redz zemāko. Bet garīgā šķīstība ved pie augstākā redzējuma. Tā sirds stāvoklis turēs apziņu pāri parastām parādībām.

11.

Ikviena tuvākais pienākums, pazīstot Smalko Pasauli, katrā izdevīgā gadījumā apstiprināt šo neredzamo, bet reālo Pasauli. Lai arī sadusmotos, kaut tikai padomātu par īstenību. Ja cilvēka fizioloģija papildinātos ar visu esamības stāvokļu būtības apvienotības – Smalkās Pasaules pētīšanu, tad mūsu Zemes pasaule acumirkļi pārvērstos jaunā manifestētā laikmetā. Apliecinu, ka satraukuma troksnis sasniedzis neredzētu pakāpi, jo pasaulu kontakts atstāts pilnīgā novārtā.

12.

Jūs gribat zināt par nāvi, vai pareizāk sakot, stāvokļa nomaiņu. Bet “Dzīvās Ētikas” grāmatās ir tik daudz norādījumu, kurš no tiem Jums nav saprotams? Atkārtošu vēlreiz. Cieši jāpatur prātā, ka mūsu zemes stāvokļa kādība un apjoms noteic arī mūsu apziņas skaidrību Smalkajā pasaulē. Tas, kas nav apjēgts šeit, nebūs apjēgts arī tur. Miegainas apziņas paliks tādas arī smalkajā pasaulē. Mēs iegūstam jaunas enerģijas, lai tās transmutētu zināšanā jau šeit, uz zemes, tāpēc tik svarīga katra tiekšanās uz zināšanu, katrs uzkrājums.

Tātad, ja mūsu Ego pamatā nebija neatvairāmas tiekšanās uz atziņām šeit, uz Zemes, tad no kurienes gan tā radīsies smalkajā pasaulē? Tur valda radīšana domās jeb radīšana garā. Bet vai šāda radīšana domās ir viegla? Tādēļ jāiemācās domāt virs Zemes. Smalkajā Pasaulē nav iespējams iegūt tās kādības, kuras mēs esam atstājuši novārtā zemes dzīvēs. Pēc visa sacītā Jums, laikam, kļūs saprotama izsmalcinātas psihiskās enerģijas galvenā un noteicošā loma visās apvalku nomaiņās.

13.

Prasme rast prieku domās par tuvu garu, kas pārgājis labākā pasaulē, ir jau liels garīgs sasniegums. Patiesi jāpriecājas, ja gars pāriet smalkajā pasaulē, kad jau pirms tam pazinis tiekšanos uz Gaismas Hierarhiju. Tāds gars saņem atbalstu no Lielā Skolotāja, turpina savu mācīšanos un iesaistās tai darbā, kas viņa garam vistuvāks. Visi zemes garīgie un sirds sakari ne tik vien saglabājas smalkajā pasaulē, bet vēl pieaug un izsmalcinās. Un Jūsu miers un prieks lielā mērā rodas no tā, ka nakts stundās Jūsu gars atrodas pilnīgā saskarsmē ar Jums tuvo. Gaišās, līksmās tiekšanās pilnās domas ne tik vien neapgrūtina aizgājēju, bet pilnīgi pretēji, šādi fluidi nostiprina arī viņa tiekšanos uz vispārīgo labumu. Tāpēc priecājieties par O.V. iespējām un audziniet spārnus, lai arī Jūsu pāreja būtu tikpat līksma un brīnišķa. Ja cilvēki zinātu patiesību, ja viņi varētu pārliecināties, ka gaišam un tiekšanās pilnam garam nāves moments ir vislielākās svētlaimes moments, tad nāves bailes izzustu uz visiem laikiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

14.

Visbrīnišķīgākā dzīve Smalkajā Pasaulē ir domas un jaunrades dižo darbinieku dvēselēm, kas atdevuši savu darbu cilvēces labumam. Viņi tur atradīs bezgalīgas iespējas visu savu talantu un tiekšanos lietā likšanai. Var apskaust Markoni un Flammariona dzīvi smalkajās sfērās.

Niknas, ļaunas dvēseles un dvēseles, kas dzīvojušas vienīgi juteklisku dzīvi, ļoti cieš, nespēdamas apmierināt savas dusmas un kaislības. Tās burtiski deg savu kaislību liesmās. Pa lielākai daļai tieši tās ir apsēdēji un nakts čukstētāji. Tās nespēj pacelties augstākajās sfērās, jo to iemītnieku tuvošanās jau sagādā tiem ciešanas, un viņu audi, skaidrākiem fluidiem pieskaroties, sāk trūdēt. Un šādi smalkā ķermeņa apdegumi ir sāpīgāki par ķermeņa ciešanām. Smalkās Pasaules zemāko slāņu drausmas nav aprakstāmas, bet labāk nekavēties pie tām, lai tās nepastiprinātu un sevi neapslogotu šādiem domu veidoliem.

15.

Ja smalkās pasaules zemākajos slāņos zemākās cilvēciskās būtnes cieš no larvām, tad vēl vairāk tās cieš saskaroties ar smalkās pasaules augstākajiem iemītniekiem. Jau augstāka gara tuvošanās tos sāpīgi apdedzina, un viņu ķermeņa astrālie audi sāk trūdēt.

Dabā viss savstarpēji baro viens otru un, protams, ja trūdēšanas atkritumi baro zemāko larvas, tad pēc analogijas augstāko garu emanācijas baro augstākās un vidējās sfēras. Indijā, protams, līdztekus filozofiskās domas nepārsniegtam augstumam un garīgajai skaidrībai, var sastapt dažādu demonisku kultu un dzīvnieku apsēstību visriebīgākās izpausmes, līdz visderdzīgākai nekromantijai. Pastāv sekta, kuras piekritēji ēd tikai miroņu smadzenes. Mēnesnīcas naktīs viņi sastopami kapsētās, kur tie dara savu riebīgo darbu. Kur spilgtāka Gaisma, tur arī melnāka tumsa.

Šeit ir sādžas, kuru iedzīvotāji noteiktos gada laikos naktīs sapulcējas stipri apsargātos meža laukumos. Tur priesteri, lai pielabinātu ļaunos garus, izsauc zemākās būtnes. Šai nolūkā viņi ziedo ļoti daudz dzīvnieku un ar bungu sevišķu ritmu noved dalībnieku zināmā stāvoklī, kas svaigi izlieto asiņu emanāciju pievilktajām būtnēm atvieglo iekļūšanu dažos ķermeņos. Šādi apsēstie sāk trakot un uzbrūk galvenokārt sievietēm un bērniem. Bieži šādas apsēdējas būtnes savu upuri nomoka līdz nāvei.

Jūs darāt pareizi, ka ar riebumu noraidāt astrālo drausmu aprakstus. Katrai Gaismas Mācībai, pirmām kārtām, jāvirza uz gudrību, uz pilnveidošanās darba prieku un augstāko daili un tikai jānorāda uz ciešanām smalkajā pasaulē, kas neizbēgamas tiem, kuri pārkāpuši līdzsvara jeb harmonijas likumu. Zinot par domas nozīmi un spēku, nedrīkst ilgi kavēties pie drausmu un tumsas ainām.

16.

Dažs saka, ka “cilvēks, pārejot smalkajā pasaulē, neatrod to elli, par kuru tas ar šausmām domāja, Zemi atstājot...” Vajadzētu pirms vārda “cilvēks” iespraust

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

apzīmējumu “viduvējais”, jo, patiesi, elle eksistē. Smalkajā Pasaulē ne tikai noziedznieku stāvoklis, bet visu to stāvoklis, ir ļoti mokošs, kas sevī pieļāvuši garīgo trūdēšanu, vai arī uz Zemes nodevušies dažāda veida negausībām. Par to ir norādījumi visu tautu svētajos rakstos.

17.

Un tagad par šķīstītavu (priekšelli, purgatoriju) jeb smalkās pasaules vidējām sfērām. Zemākie slāņi jau līdzīgi elles aprakstiem. Tikai no paša cilvēka atkarīgs tas, kā sev un citiem derīgāk izlietot savu uzturēšanos vidējās sfērās. Kļūstot šķīstākiem, kļūst iespējamās arī augstākās sfēras, un pirms gremdēšanās Devačanā, mēs noņemam novalkāto astrālo apvalku, un jo tas tīrāks, jo ātrāk sairst. Augstu Garu astrālais apvalks, Skolotājam palīdzot, pēc tā izlietošanas tiek sadedzināts izplatījuma ugunī. Bet ne visi gari gremdējas Devačanā; ir stipri gari, kam šāda apstāšanās nav vajadzīga un viņi steidzas turpināt savu zemes ceļu. Ja cilvēks Smalkajā Pasaulē censtos atskārst savas kļūdas, visa evolūcija ievērojami paātrinātos. Bet grūtība tā, ka vidējās apziņas cilvēki, kas nav ne labi, ne slikti, bez tiekšanās un spilgti izpaustām spējām, nonākot viņiem atbilstošajā Smalkās Pasaules vienaldzības un vienmuļības sfērā, parasti velk tajā savu apnicīgo eksistenci. Viņa sīkā apziņa un neattīstītā domāšana neatļauj viņiem garīgi mosties un pacelties augstākajās sfērās, kur valda radošā doma. Remdenums, vienaldzība un slinkums ir mūsu visbriesmīgākie bendes. Tie ir psihiskās enerģijas aprijēji, kas vienīgā padara mūs apzinīgus un par Amritas Nemirstības Kausa ieguvējiem.

Netikumus izdzīvot Smalkajā Pasaulē nav iespējams, tie jāizdzīvo uz Zemes. Jo vienīgi uz Zemes mēs varam saņemt enerģijas jaunus impulsus un tos pārveidot jeb transmutēt augstākās izpausmēs. Bet Smalkajā Pasaulē, Vadītājiem palīdzot, iespējams atskārst neizdzīvoto kaislību postīgumu un tā šo apziņu iezīmēt smalkajos centros, ka jaunajā iemiesojumā būs jau vieglāk pārvarēt tieksmi uz šiem netikumiem. Jā mēs varētu Smalkajā Pasaulē izdzīvot netikumus, kāpēc tad būtu vajadzīgi zemes iemiesojumi? Un tā, lai transmutētu un sublimētu mūsu kaislību enerģijas, nepieciešama zemes, fiziskā laboratorija, kurā apvienojas un pārveidojas visu pasaulu elementi.

18.

Jūs zināt, ka arī Smalkajā Pasaulē notiek nejdzību sablīvēšanās. Kauja Smalkajā Pasaulē uzrāda gan varoņdarbu, gan arī patīgas rīcības. Drausmīgi kļūst apstākļi Smalkajā Pasaulē, kad izplatījumu indē melnie šāviņi. Ja zemes sprādzieni satricina cietzemi, tad cik daudzkārt postošākas gan ir smalko enerģiju darbības! Par šīm zemes un Smalkās Pasaules saattiecībām maz domā; zemes valodā runājot – smalko enerģiju iedarbības sekas daudz tūkstoš reiz pārspēj zemes iedarbības. Tās, protams, atspoguļojas zemes sajūtās, bet daudzi tās izskaidro vienīgi ar sliktajiem laika apstākļiem. Labākā gadījumā tās attiecina uz Saules plankumiem vai aptumsumu. Bet tālāk par to padomāt cilvēce neriskē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

19.

Mēs ieteiksim ārstiem visas neizskaidrojamākās parādības attiecināt uz Smalko Pasauli – kļūdas nebūs. Lai tikai sāk izmērīt un salīdzināt tā sauktās veselās sirdis. Uzskatu, vajag saprast, cik neparasts šis laiks un vajag pierast pie tā. Vajag vienmēr paturēt prātā tagadējo kauju.

20.

Apskatīsim atsevišķi cīņu Smalkajā Pasaulē. Neskaitāmi pulki cīnās visās sfērās. Jābūt stiprai sirdij, lai izprastu šos spēkus. Arī uz Zemes var sāpēt pleci no sadursmēm. Cilvēki jābrīdina, ka viņi ļoti atkarīgi no Smalkās Pasaules. Cilvēki bieži meklē atrisinājumu – kādēļ notiek it kā iekšējs satricinājums? Cēlonis tam var būt Smalkajā Pasaulē.

21.

Jābrīdina, ka katra apzināta saskarsme ar Smalkās Pasaules spēkiem var būt kaitīga. Ja smalkās būtnes meklē pamācību pie zemes cilvēkiem, tad viņu mērķis apšaubāms, jo Smalkajā Pasaulē viegli atrast augstas Pamācības.

22.

Pat suņi pazīst Smalko Pasauli, bet cilvēks nevēlas īstenībai pievērst vērību. Smalkā Pasaule ir zemes sfēras cildena sublimācija. Uguns ir viena no katras sublimācijas pamatparādībām. Bet ja cilvēki tik tālu no Smalkās Pasaules apzinās, ko tad lai saka par Ugunīgo pasauli, kur Uguns ir visas esības būtība? Pēc piezīmēm par sirdi, par Smalko Pasauli, jāpiezīmē par Uguni, par Ugunīgo Pasauli. Cik tāla būs šī pasaule no tagadnes dzīves izpratnes; bet kas zina par Smalko Pasauli, gribēs pacelties arī Uguns Pasaulē.

Smalkās Pasaules parādības, tās izpausmes

23.

Tagad par Smalkās Pasaules parādībām. Protams, visu tautu svētos rakstos ir norādījumi par pēcnāves parādīšanos un sarunām ar Augstākajiem Spēkiem, dažreiz caur terafīmiem, kas mēdz būt ļoti dažādi. Arī Bībelē ir šādi norādījumi, piemēram, ķēniņš Zauls, ja nemaldos, ir redzējis pravieti Samuēlu. Tāpat arī Kristus pēcnāves parādīšanās apraksti liecina, ka tie notikuši smalkajā ķermenī. Ievērojiet, ka vienmēr uzsvērts parādīšanās pēkšņums, dažreiz pat pie aizslēgtām durvīm, un tāda pat izgaišana. Arī mācekļi, Viņam parādoties, nezina kāpēc nepazīna Viņu uzreiz, bet kad viņu acis atvērās un tie pazina Viņu, Viņš kļuva tiem neredzams (Mar.Ev.). Viss tas noteikti norāda uz Kristus augšāmcelšanos tieši smalkajā ķermenī. Visi tie, kas arī mūsu laikā bijuši šādu smalkās pasaules parādību liecinieki, var apstiprināt kā parādīšanās, tā arī izgaišanas neparasto pēkšņumu. Tikai aklie jeb pilnīgie nejēgas var pielaiest Lielā Skolotāja ķermenisku augšāmcelšanos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

26.

Bet tomēr zināšanas par Smalko Pasauli sasniedz Zemi. Tās tiek pieļautas, cik iespējams, lai nesamulsinātu tumšo apziņu.

27.

Starp mūsu īpašībām iespējams novērot Smalkās Pasaules īpatnības un ne vienmēr tās attieksies uz psihisko enerģiju. Bet daudzas atmiņas, iedzimts pretīgums un tieksmes var būt Smalkās Pasaules produkti. Tāpat arī atmiņas par kaut kādām neredzētām sejām vai vietām var nebūt blīvās pasaules parādības.

28.

Ja mēs savāksim visus mūsu dzīves sīkumus, mēs atradīsim daudzus Smalkās Pasaules pierādījumus. Mēs atklāsim arī, ka Smalkās Pasaules balsis pa lielāki daļai nerasniedz Zemi, kā mūsu balss – kurlo ausis. Šāds salīdzinājums, patiešām, būs pareizs, kad iedomāsimies Smalkās Pasaules kliezīkus, kuri nerasniedz Zemi. Nekas nav salīdzināms ar Smalkās Pasaules izmisumu, kad tās brīdinājumi nerasniedz mērķi. Savā veidā Smalkā Pasaule ļoti grib palīdzēt šejienes pasaulei. Bet īstā sadarbība notiks tikai attīstot sirdi un izprotot Uguns dabas kādību.

29.

Ļoti raksturīgi ir Smalkās Pasaules puķu novērojumi, tie norāda, kā Smalkās Pasaules jaunrade pieejama ugunīgajai sirdij. Patiesi, apzinīgam garam tur viegli. Tas var radīt bez piepūles, zemes tēlus ietērpjot labākā apvalkā. Bet šī jaunrade nav vienuspusīga, tas pats process rada labākos tēlus arī virs Zemes.

30.

Dažreiz jūs dzirdat it kā vaidus un balsu dunoņu. Tā, protams, ir Smalkās Pasaules slāņu atbalss. Tā sasniedz mūs pa mūsu iekšējiem uztvērējiem vai pateicoties strāvu saspringtībai. Pie mums Smalkās Pasaules uztvere transmutējas it kā fiziskajās balsīs, bet jūs zināt, ka pašā Smalkajā Pasaulē mūsu fizisko skaņu nav; tā enerģijas transmutējas pēc dažādiem slāņiem. Zemes tuvumā vibrāciju skanēšana rupja, bet izsmalcinoties tā līdzīgi kādam elektrības veidam, kļūst zemes acīm neredzama, tāpat arī smalkā vibrācija nedzirdama augstā sprieguma dēļ. Novērojama pamācoša pārmaiņa dažādās pasaulēs, bet ugunīgo parādību princips visur paliek neaizskarams.

31.

Smalkajā Pasaulē tikai dažreiz iemirdzas Ugunīgās Pasaules Gaismas. Smalkās Pasaules iemītnieki šādas parādības ciena kā glābjošu sakrālu ceļa saīsinājumu. Tā pat visretāko parādību vidū Smalkā Pasaule atšķir augstāko pakāpi. Bet virs zemes notiek biežākas saskares ar Smalko Pasauli; mēdz būt pat Ugunīgās Pasaules mirdzumi. Kādēļ gan blīvie iedzīvotāji tik pilni noliegsmes?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

32.

Redzēto smalko tēlu neskaidrībai ir savi cēloņi. Vidējo sfēru tēli var būt uzmācīgi, un pats cilvēks it kā aizžogojas ar aizsargtīklu, lai šie viesi nenogurdinātu bez vajadzības. Smalkajā Pasaulē novērojams līdzīgs sadalījums sfērās, citādi būtu nekārtība, kas atbalsotos daudzējādi.

33.

Kad atmosfēra tik nedzirdēti piesārņota, jānostiprina elpošana; pat līdz kalniem paceļas šī sabiezētā nospiešanās. Nekad vēl nav bijis tāds zemāko slāņu blīvums. Šo parādību varētu izpētīt un cilvēki varētu sākt domāt par mūsu laikmeta īpatnībām. Tāpat ar primitīviem paņēmieniem varam iepazīt, cik īpatns šis laiks.

34.

Nerunāju vairs par Smalkās Pasaules pieskarsmēm, kad izjūtams rokas spiediens, vai uzmanību saistoši pieskārieni. Šīs parādības var būt negaidītas un tālab nenovēršami netveramas. Bet neredzamos tīmekļus un tā dēvētās uzbāzīgas domas ir iespējams izpētīt. Protams, ne vājpātīgo mājās, bet tieši pie veseliem var pētīt Smalko Pasauli.

Lidojumi

35.

Pat vizinošākie cilvēki tikai ar pūlēm apvieno Smalkās Pasaules darbības ar fizisko laiku! Gandrīz neiespējami iedomāties, ka prombūtnei Smalkajā Pasaulē gandrīz nav vajadzīgs fiziskais laiks. Var izdarīt vistālākos lidojumus Smalkajā Pasaulē, bet zemes pulkstenis atzīmēs tikai sekundes, tik ļoti Smalkās pasaules izmēriņš atšķiras no fiziskā.

Pie tam jāievēro, ka smalkajam ķermenim piespiedu kārtā atdaloties, gulošā vārdi neatbilst smalko darbību straujuma, bet gan pakļauti fiziskās pasaules likumam. Tā fiziskā prāta darbība noris saatiecīgi ar fiziskās pasaules likumu. Tikai nervu psihiskā enerģija pakļauta gaismas likumam.

Smalkās pasaules līdzstrādnieki daudzkārt traucas uz sadarbību, nemaz paši neapzinādamies savu prombūtni; tikai reiboņi dažreiz liecina par fenomenu, jo sadarbību ar Smalko Pasauli uzskata par neparastu, bet drīz šāds stāvoklis mainīsies.

36.

Mēs ne vienreiz vien esam norādījuši, ka būtu vēlami lidojumi Smalkajā Pasaulē. Bet var rasties tādi sprieguma apstākļi, kad Mēs ieteicam piesardzību. Lidojumi vislabākajā nolūkā kādam var būt nīstami. Atgriežoties ķermenī, smalkā būtība bieži vien ir mazliet nogurusi, un katrs naidīgs uzbrukums var kaitēt.

37.

Vieglā ķermeņa lidojumi mēdz būt divejādi: vai nu viņš izplūst no kājām un bezmērķīgi maldās, vai arī iziedams pa augšējiem centriem, lido ar garīgiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

uzdevumiem. Mirklī pārlido okeānus, māca ļaudis, piesātina auras. Jāsaka, ka tikai ārkārtīga tiekšanās un atjautība spēj piespiest koncentrēt pieskaršanos fiziskam priekšmetam. Jo gars parasti tiecas iedarboties uz garu, aizmirdams, ka priekšmeti var būt teicami vadītāji. Darbojas ne tikai astrāls, bet arī mentāls. Protams, arī astrāls iziet, bet Mēs astrāla darbības augsti novērtējam, Mēs mentāla apziņu atzīstam par vērtīgāku. Uzasināt spēka asmeni nebūt nav tik vienkārši.

38.

Kamdēļ gremdēties astrālā pasaulē? Kas cietuši, garā deguši un pūlējušies – priecājas. Bet sējēji šeit un plāvēji tur. Rodas bagāta raža no visiem zemes graudiem. Kodols aug; saprašana iekaro nākamo graudu jaunus apmērus. Tāpēc, kamdēļ iztaujāt astrālo pasauli?

39.

Jūs velti domājat, ka pranajamai, pašai par sevi liela nozīme. Pareiza elpošana vienmēr derīga, bet tie vingrinājumi, kurus ieteic dažādi bezatbildīgi viltus jogi, ir ļoti bīstami. Par to esamu jau daudz rakstījusi, bet, kā redzams, pie šī jautājuma jāatgriežas atkal. Tāpēc vēlreiz atgādināšu, ka Jogas Vissvētākajā vietā spēj iekļūt vienīgi tas, kas pilnīgi šķīstījis savu sirdi un mentālo ķermeni no visiem zemes sārņiem. Bez šādas šķīstīšanās nekāda pranajama nenovedīs pat pie pirmajiem patiesās zināšanas vārtiem. Pranajama var attīstīt mediūmismu, kas ir Vārdu aizvēršana. Ilgstoši pranajamas jeb Hahta Jogas vingrinājumi dara neiespējamu nodarbošanos ar Radža Jogu.

Visi psihiskie spēki, kas attīstīti pranajamas ceļā mākslīgi kairinot fizisko un astrālo ķermeni aprobežojas ar psihisko plānu, pie tam ne visai augstu, par ko liecina visi psihiķu un mēdiju redzējumi. Vajag saprast, ka psihisms nav garīgums. Patiešām, kā sacīts Mācībā, “psihisms ir garīguma antipods”, un tikai laupa iespēju tuvoties Lielajam Skolotājam. Lūk, kāpēc Mācība sāk un beidz gara sfēru un stingri nosoda visus vingrinājumus zemākā psihisma attīstīšanai. Protams, garīgais ceļš, valdnieka ceļš daudz grūtāks un lēnāks, bet tas ir vienīgais “Kausa” uzkrājumu vairotajs. Šī ceļa gājēja psihiskie spēki atveras dabīgi, un attīstās visos septiņos apļos, t.i., visos plānos no zemākā līdz augstākajam, un, tos apvienojot, šis ceļš glabā vareno sintēzi. Neviens Skolotājs neatbalstīs mācekli viņa mēģinājumos ienirt Astrālos slāņos mehānisku vingrinājumu ceļā. Šinī virzienā nevajag lolot nekādu ilūziju, jo citādi no šiem slāņiem var viegli dabūt skolotāju – personifikātoru. Cik daudz brīdinājumu par to ir rakstījusi H.P. Blavatska! Protams, tieši šis apstāklis radīja viņai tik daudz ienaidnieku mēdiju un psihiķu aprindās, bet viņa izpildīja uzlikto pienākumu brīdināt par spiritisma kaitīgumu, kuru, galvenokārt, pavairoja visu sabiedrisko slāņu nesaprātīgā attieksme pret to. Pēc personīgās pieredzes zinu, cik naidīgi saņem šādus aizrādījumus un brīdinājumus.

40.

Visiem tiem, kas saceļas un izsaka zaimus pret vienbūtīgās Gaismas Mācības pamatu attīrīšanu, var atkal un atkal sacīt: vai tie nebijāt jūs, kas sita Kristu krustā? Vai tie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

nebijāt jūs, kas zaimoja Viņu, kad Viņš nesa jums Patiesības Gaismu? Vai tie nebijāt jūs, kas sadedzinājāt un nomocījāt tūkstošiem labāko garu, kas jums nesa zināšanas gaismu? Vai tie nebijāt jūs, kas apturējāt cilvēka domas evolūciju un tā ieigrūdāt cilvēci pašiznīcināšanās ārprātā? Vai gan jūs Kristus laikā nesacēlāties tāpat kā tagad, neatļaudami it kā sagrozīt vienbūtīgās Gaismas Mācības pamatus? Jūs esat izmainījuši savas drēbes, bet jūs var pazīt pēc darbiem.

41.

Tagad atbildes uz Jūsu jautājumiem.

Dzīvās puķes, sevišķi nogrieztās, vienmēr un visos gadījumos derīgas to aromāta un skaistuma dēļ. Dzīvošais aromāts atbaida zemākās būtnes, kas tiecas piesūkties katram trūdēšanas perēklim. Varbūt praktiskāk ir izlietot naudu labdarīgiem darbiem kapa vainaga vietā, bet, ja uz to pastāvētu, tad varētu notikt, ka cilvēciskās vājības dēļ cilvēki viegli atsacītos no skaistās parašas, aizgājušā piemiņai atnest Zemes labākās veltes, un apmierinātos ar kvarta iemešanu bundžā.

Varbūt Jums būs interesanti zināt, ka tieši Atlantīdā ir pastāvējis sekojošs ceremoniāts. Aizgājušam nepieskārās, bet papildam aplacīja ar eikalipta eļļu un tūdaļ pārklāja ar svēto segu un apbēra puķēm. Trīs dienas un trīs naktis ap aizgājēju ciešā lokā dega uguns un tuvākajā astrāla iziešanas brīdī ķermenī sadedzināja. Ļoti pārdomāts ceremoniāts. Pie kūtras gribas astrāls iziet gausi. Viens prot visu laikā, cits vienmēr nosebojas, bet tādēļ nedrīkst apdedzināt papēžus.

Indijā bieži pārāk ātri sadedzināja nomesto čaulu, tāpēc iespējami smalkā ķermeņa lieli bojājumi. Tas ņemts no manām piezīmēm par Atlantīdu. Šo ceremoniālu un svēto pārklāju sauca par "Kluso Segu".

42.

Mums prieks, kad zemes dzīvē nodibinās Smalkās Pasaules mērogi. Tādējādi mēs no Zemes tuvinām sadarbību ar tālajām pasaulēm. Citiem vārdiem, piedalāties evolūcijā.

Smalkais ķermenis

43.

Smalkā ķermeņa nostiprināšana atbilst katrai cēlai tieksmei. Smalkajā ķermenī atrodas visi garīgie centri, un to apzinīga stimulācija var dot lielas iespējamības. Smalkā ķermeņa būtība ir atkarīga no šiem garīgajiem piesātinājumiem. Šāda stimulācija var dot lielu labumu fiziskajam ķermenim. Katra gara tieksme stiprina smalkā ķermeņa centrus, turpretī, katrs fiziskā ķermeņa zemāko enerģiju piesātinātais centrs ārda ugunīgos centrus. Smalkajam ķermenim nepieciešama šāda stimulēšana. Tādējādi pastāvīgs sakars starp ķermeņiem var nostiprināt apzinīgu enerģiju apmaiņu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies sakarības nepieciešamību starp ķermeņiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

44.

Vienbūtīgais princips, vienbūtīgā ugunīgā sākotne cilvēka mikrokosmā izpaužas dažādu aspektu jeb īpašību veidā, kas ietveras viņa auriskajā laukā. Smalkais ķermenis dažreiz iedalās augstākajā un zemākajā jeb ēteriskajā. Pie mēdījumiem šis ēteriskais ķermenis jeb dubultnieks neatkarīgi no viņu gribas visai viegli izdalās. Lielāko daļu spiritisko seansu fenomenu veic šis dubultnieks, kas izveido it kā satiksmes vadu starp cilvēka dvēseli un fizisko ķermeni, kaut ko līdzīgi ēterisko viļņu stāvoklim, kad tie iedarbināti starp bezdrāts telegrāfa stacijām. Smalkajam ķermenim ir daudz pakāpju. Bet mentāla augstākais stāvoklis atbilst Ugunīgajai Pasaulei.

45.

Nav pareizi Smalkos ķermeņus saukt par bezveidīgiem, jo šī bezveidība ir tikai relatīva. Arī Mācībā tiek runāts par bezmiesību, bet nevis par bezveidību. Bez tam ēteriskajās Mācībās ir norādījumi par to, ka šie smalkie bezmiesīgie ķermeņi izceļas ar savu skaistumu un formu pilnību. Nevar apgalvot, ka tiem nav nekā kopēja ar mūsu tagadējos fizisko veidu. Jo smalkais ķermenis ir fiziskā prototipa. Protams, pirmatnējais fiziskais, augstāks dzīvnieka tips, kurā bija cilvēciskā monāde, ar savu ārējo izskatu ļoti neatbilda smalkajam ķermenim vai tajā iemiesotai garīgai būtnei.

Tāpat pareizāk un saprotamāk būtu teikt, ka cilvēkam viņa zemes evolūcijas pašā sākumā nebija skeleta, bet pēc savas garīgās organizācijas viņš bija pārāks par mums. Jo garīgums vispirms ir apziņa. Apziņa guļ Visuma pamatā. Katram atomam ir apziņa; kur dzīvība, tur ir arī apziņa, bet, protams, apziņas un apzināšanās pakāpes ir bezrobežīgas. Protams, Smalkajā pasaulē var novērot pusapzinīgus un pat bezapzinīgus pēcnāves stāvokļus, bet tikai tajos gadījumos, kad garīgums vai nu guļ, vai tā nemaz nav; tāpat kad cilvēks savās zemes dzīvēs nav atklājis sevī augstākās spējas un tādēļ pārtraucis saiti ar saviem garīgajiem centriem, kas mums dod patieso dievcilvēka nemirstību, apveltītu ar gaišzināšanu. Protams, tikai dievcilvēka vai Arhāta gadījumā, kad saprāts ir apvienots ar garīgo apziņu, var pielietot terminus – gaišzinība, gaišredzība, gaišdzirdība. Tādēļ, runājot par pirmatnējā cilvēka garīgumu, labāk šos terminus aizvietot vienkārši ar garīgo apziņu, garīgo redzi un dzirdi.

Tagad minēšu Jums izvilkumus no savas grāmatas, kuru drīz sāksu sakārtot, tie Jums daudz ko izskaidros.

“Slepenā Mācība saka, ka hermafrodīts būtībā nekad nav eksistējis. Ir bijuši atsevišķi neizdevušies mēģinājumi, kas drīz tika pārtraukti. Bet Mācībai par dalītām dvēselēm ir pamats, un tā it kā nobeidz Androgina simbolu. Visu Androgina simbolu mērķis, dzīvei un līdzsvaram, ir norādīt uz divu Sākotņu nepieciešamību Kosmosā visās tā izpausmēs. Bet visas leģendas par dvēseļu radniecību ir dibinātas uz lielās patiesības, jo divu Sākotņu vienotība un saplūšana ir ietverta pirmatnējā likumā. Uguns ir divdabīga savā būtībā, no tā arī visi seno mistēriju kausi ar divdabīgām liesmām pār tiem. Visiem senatnes dieviem ir savas dzīves biedres, kas personificē kosmisko enerģiju, un visu tautu svētie raksti norāda uz šo kosmisko pamatlikumu. Diferencējoties notiek Sākotņu atšķiršanās, un atšķirtās Sākotnes tiek aizrautas tālajās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

sfērās. Sākotnēs ietvertajam Magnetam daudzu eonu pārvērtību un transmutāciju laikā jāsavāc un jāsavieno atšķirtās Sākotnes. Šo eonu laikā notiek sākotņu attīstība un šķīstījošā transmutācija. Šis arī ir lielais nobeigums jeb Kosma Vainags.”

48.

Smalkā ķermeņa darbs noris daudz iespaidīgāk tālumā no sava fiziskā ķermeņa. Kur nesniedzas fiziskās strāvas, tur smalkais ķermenis spēj attīstīt savu vislielāko spēku. Protams, no fiziskā viedokļa tālā darba izpausme nesalīdzināmi grūtāka, un ne jau visi smalkie ķermeņi uzdrošinās uzņemties tālos lidojumus. Aukstā telpā iespējams novērot sviedru parādīšanos, kas norāda, cik smagi fiziskais ķermenis panes tālos lidojumus. Slavēju fizisko izpausmju novērošanu. Parasti pat ārsti palaiž garām neievērotus daudzus raksturīgus simptomus, bet īstā zinātne var attīstīties tikai, salīdzinot faktus. Kad norādīju uz spriegumu, domāju ne jau muskuļus, bet sirds spriegumu. Var uzskatīt kā izcilu sasniegumu, ja sirds pēc tāda sprieguma nejut sevišķas sāpes. Nav viegli sasniegt tādu sirds piemērošanos. Neprātīgie domā, ka sirds un apziņas treniņu iespējams patvarīgi paātrināt, bet, apzinoties Bezrobežību, šie aparāti jāpielāgo ļoti gudri un pacietīgi.

49.

Dzīves Mācībā ir teikts, - “cilvēkiem smalkais ķermenis ir gandrīz izveidots, bet mentālais – izveidots tikai izraudzītajiem.” Tātad pusapzinīgais vai pat uz laiku pārtrauktais apziņas stāvoklis smalkās pasaules augstākajos slāņos vairums gadījumos pagaidām ir neizbēgams.

Garīgā būtība, pārejot smalkajā pasaulē, turpina savu apzinīgo vai neapzinīgo eksistenci, atkarīgi no sava augstākā manasa jeb garīguma attīstības pakāpes. Lūk, šeit pat uz zemes vai daudz ir cilvēku, kas dzīvo pilnīgi apzinīgu dzīvi? Kā apakšā, tā arī augšā. Tikai ar to atšķirību, ka tur viss ir spilgtāk, viss noteiktāk un tātad intensīvāk kā uz vienu, tā uz otru pusi.

50.

Cilvēka acu priekšā norisinās daudzas garīgas iedarbības ar fizioloģiskām sekām, bet cilvēki nevēlas tās ievērot. Tas jāzina arī apmeklējot Smalko Pasauli, kur šādas parādības saredzamākas. Astrālā ķermeņa sadalīšanās atkarīga arī no ugunīgās pieskares. Kad Ugunīgā būtne tuvojas zināmiem Smalkās Pasaules slāņiem, var redzēt pārsteidzošu parādību. Ugunīgā būtība ir it kā pārbaudes akmens. Tai pieskaroties, daži smalkie ķermeņi nostiprinās savā ugunīgajā spējā, bet citi nekavējoties sadalās. Šis process norisinās ātri kā Ugunī. Tā var salīdzināt virkni pārsteidzošu augšupeju un pelnītu atkrišanu. Ugunīgās kādības var izpausties ne vien Ugunīgās sfērās, bet pat zemes ugunīgo iemiesoto ietekmē. Pamazām jāpierod pie domas, ka arī šeit uz zemes var izpausties augstākās ugunīgās kādības. Tas jāpieņem nevien tāpēc, ka tas ir neapstrīdams, bet arī Dabas parādības daudzveidību dēļ. Var nepieņemt, ka izdalījies smalkais ķermenis spētu izdarīt tīri fiziskas darbības, piemēram, rakstīšanu, bet jūs zināt, ka iespējams tas ir, un ne Man jūs pārliecināt. Protams, šādai darbībai nepieciešama ugunīgā enerģija.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

51.

Fiziskās saslimšanas gadījumā ēteriskais ķermenis, protams, novājinās, un tikai, ugunīgajiem centriem darbojoties, tas kļūst spēcīgs. Tā izskaidrojams, kāpēc cilvēki, kas dzīvo tikai zemāko centru dzīvi, tā bīstas no nāves. Ugunīgais gars priecājas, ugunīgi atvairot tumšās parādības. Zemākie gari izjūt savu nošķirtību no astrāla ēteriskā ķermeņa bojājumu dēļ.

52.

Mēs bieži dzirdam par vecu brūču sāpēm. Tās it kā jau sadzijušas, fiziskie audi savienojušies, tomēr ciešanas turpinās. Dzirdams arī, ka šādos gadījumos palīdz tikai iedvesma. Vai smalkais ķermenis neizjutīs sāpes, ja tas būs bijis ievainots? Brūce fiziski gan aizdzīst, bet smalkais ķermenis var izjust sāpes. Protams, ja cilvēka apziņa attīstīta, viņš var pavēlēt smalkajam ķermenim izveseļoties. Bet citos gadījumos vajadzīga iedvesma, lai atbilstoši fiziskajam procesam iedarbotos uz smalko ķermeni. Tādejādi organisma kompleksa izpratēji uzlabos visu tā ķermeņu stāvokli.

53.

Smalkās Pasaules čaulas pēc zemes pievilksmes ļoti tuvas blīvajai esamībai. Tieši čaulas, spoku veidā, blandās pa visu pasauli, un dažādi ļauni gari ļoti mīl ieņemt šīs bezmaksas mītnes. Liela ir to atbildība, kas pārgājuši Smalkajā Pasaulē ar zemes kaislībām. Ir drausmi piemēslot daiļo Izplatījumu, kas ved pie Gaismas un spēj atbalsot vislabākās zināšanas. Cik kropļīga ir sīko kārību čaula, no kurām tik viegli atbrīvoties – tikai jādoma par Gaismas Hierarhiju.

Sirds, sirds, sirds vienmēr atgādinās Gaismu.

54.

Neparastā mēģinājumā varat redzēt, kā sirdī atbalsojas pat tādas zemestrīces un citi pasaules notikumi. Var ievērot, ka ne tikai kosmiskas perturbācijas, bet pat gara izstarojumu atspoguļojumi darbojas lielos attālumos. Mēs vēršam vērību prānas transmutātoram, plaušām, kas pārraida būtību sirdij, kā pasaules līdzsvara apstiprinājumam.

Jauni sasniegumi smalkajos ķermeņos vainagojas sekmēm. Tāds sasniegums kļuva neatliekams, jo ir pārrauts saites pamats ar Hierarhijas Magnetu. Izjauktā līdzsvara atbalstam tiek dots jauns smalkā ķermeņa veids.

55.

Cilvēka apziņas līmenis var viegli atjaunoties, ja gars pildīsies ar lielāku cienību pret Neredzamo Pasauli. Visas noliegsmes rada graužoņas domas par Neredzamo. Ja cilvēki būtu ieraduši domāt par Smalko Pasauli un vareno gara magnetu, tad katrs gars saprastu, cik svarīgi ir ievērot auras profilaksi. Ja pieņemts ieskatīt visas gara magneta izpausmes par iedvesmi, tad, protams, cilvēka visvarenākās darbības zaudē nozīmi. Patiešām, nes iedvesmi, ne hipnozi pauž gara vadoņi; nav ilūzija arī cildenā ticība

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Hierarhijai, bet gan Smalkās Pasaules dzīve. Sekotāji un mācekļi ir Hierarha gara magneta sekas.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim gara magneta izpratni.

56.

Nakts parādībai bija divas nozīmes. Pirmā parādīja kādā mērā Smalkajā Pasaulē piepildās domas, ja apziņa paplašināta. Tā doma par lielāku augumu nekavējoši ierosināja smalkā ķermeņa augšanu. Bet šāds apstāklis nav derīgs fiziskajam ķermenim, tāpēc bija jāizdara spēcīga iedarbība, lai ievietotu smalko ķermeni. Tāda ietekme ir reta, un reta arī šāda smalkā ķermeņa īpašība, tāpēc tā jāatzīmē. Tās sajušana parāda, kā Smalkajā Pasaulē piepildās domas. Zemes stāvoklī Smalkās Pasaules domu jaunrade grūti izprotama, bet zināma apziņas pakāpe var izjust un pat pārvietot smalko apziņu fiziskās smadzenēs. Lai veiktu šādu ietekmi, ir it kā jāpieskaras zināmiem centriem, un tāda masāža no jauna koordinē abus ķermeņus.

Pamazām var novērot daudz ievērojamu procesu. Smalkajam ķermenim atgriežoties, zināmā mērā notiek izelpošana. Tās pakāpe norāda smalkā ķermeņa atgriešanās ātrumu. Spēcīga izelpošana liecina, ka lidojums bijis steidzīgs, bet parasti šāds steidzīgums saistīts ar nogurumu.

Tāpat pareizi esat novērojuši strāvu uzlabojuma sekas, bet arī šādi novērojumi atbilst tikai smalkai apziņai. Vai gan maz izskaidrojumu var izdomāt, lai neievērotu augstākās norises, bet attīstītā apziņa arī šādā gadījumā raidīs izplatījumā savu pateicību. Patiesi, cildenas ir ikvienas pateicības sekas! Cilvēkiem jāpieņem šis likums kā dzīvā saite ar Augstākajām Pasaulēm.

57.

Arī dienas laikā var novērot it kā prombūtni. Šādi stāvokļi ļoti uzmanīgi jānovēro. Tie pierāda, ka smalkais ķermenis daļēji aiziet tālā darbā. Izjūtami galvas reiboņi un zvana sasprindze. To izraisa smalkā ķermeņa daļēja klātbūtne, jo viņš tiek pakļauts ugunīgā gauda sevišķam spiedienam. Šādā stāvoklī nedrīkst pārpūlēties. Derīgi aizvērtām acīm mierīgi pasēdēt. Var arī domās sūtīt strādājošam smalkajam ķermenim strāvas. Nevajag pie tam apgrūtināt sevi ar ģeogrāfiju un attālumu, bet sūtīt strādājošajam smalkajam ķermenim mierīgu novēlējumu; nevajag sevi nogurdināt, kad sasprindzētas tik daudzas strāvas. Nogurdina ne vien smagās strāvas, bet var apgrūtināt arī pastiprināti sekmju sūtījumi. Triecieni pa auru var notikt visdažādāko cēloņu dēļ. Nav nejaušība, ka senatnes priesteri kā zibeņnovēdēju aizklāja sirdi ar kreiso roku, jo pirksti ļoti atsit triecienus.

57.a.

Skolotājs priecājas, ja Smalkā ķermeņa izjūtas kļūst reālas jau zemes čaulā, Ir taisnīgi apziņai izmalcinoties sajūst, ka mūsu būtība ietverta blīvā čaulā. Sāpju izjūta, protams, neizbēgama, kad smalkais ķermenis savienojas ar ādas virsmas nervu sistēmu. Bez tam, smalkais ķermenis atgriežoties iekaro savu mitekli. Jūs jau zināt, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

smalkais ķermenis ir mazliet lielāks par fizisko, tāpēc katra atgriešanās savienota ar neērtībām. Smalkajai Pasaulei kļūstot par zemes pasaules dabīgo turpinājumu, smalkā ķermeņa pastāvīgas atdalāmības izjūta ir neizbēgama.

58.

Nemērosim vērtību tikai ar zemes mēriem vien, tie nebūs lietojami pat Smalkajā Pasaulē. Pieradināsimies viegli paplašināt mērus, citādi pat vissīkākās izplatījuma daļiņas mūs nomāks.

Karmiskā čaula

59.

Karmiskā čaula atgādina kādu citu čaulu. Arī smalkā ķermeņa čaula ienes esamībā daudz jucekliģa. Šīm abām čaulām, protams, vispār nevajadzētu būt. Tikai cilvēka nepilnība pieļauj šos starprobežu veidojumus. Fiziskais ķermenis, protams, pārvēršas smalkajā ķermenī, bet ja gars jau laikus nav atbrīvojies no zemes pievilksmēm un kādībām, smalkais ķermenis nespēj izdalīties tīrā stāvoklī. Tas aiznes uz sevis zemes kaislību savdabīgu nogulsni. Ja arī smalkais ķermenis atbrīvosies no šīm paliekām, čaula tomēr paliks uz ilgu laiku un klejos apkārt līdzīgi biedēklīm, bieži ļoti negatīvam. Tādām nogulsnēm cilvēka gara tumsība apbalvo daiļo Smalko Pasauli. Ja cilvēki apjēgtu pasaulu sakarību un nolemto evolūciju, tie neuzdrošinātos iežogot sevi ar kaitīgiem atkritumiem.

60.

Gadījums ar H. ir neparasts. Karma, saprotams, nolīdzināta, bet tā sauktā karmas čaula paliek un šo apstākli ļoti iecienījuši dēmoni. Nekas tā neizsauc niknumu, kā karmas mirāžs. Pastāvīgi liekas, ka samaksājušais vēl kaut ko parādā, un tas sacel niknumu. Mēs pazīstam daudzas saišu atšķirības. Var novērot, ka gadsimtos viena personība ceļas, bet otra krīt; kas gan tādos gadījumos notiek ar saistošo pavedienu. Bet demoni izlieto karmisko čaulu, lai vēl spēcīgāk uzbruktu.

61.

Cilvēki veltī maz uzmanības Neredzamajai Pasaulei. Vajag apzinīgi pieradināties izprast tās klātbūtni visā. Izplatījumu var uzskatīt par vadu uz Neredzamām Pasaulēm, bet – kas mūs novēro.

62.

Tāpēc cilvēki tikai dažreiz izjūt smalko būtņu klātbūtni? Tās atrodas ap viņiem, bet nojaušamas reti. Šeit izpaužas ļoti zīmīga parādība. Zemes būtnes nojauš, kad smalkie iemītnieki pieskaras viņu apziņai vai nu uz viņu vēlēšanos, vai arī pēc auru radniecības. Tad cilvēki izjūt tās trīsas, kuras tumsoņiem izvēršas bailēs, bet zinātājiem tās nozīmē ugunīgās enerģijas savīļojumu. Visai retie spēj jau no mazotnes apzinīgi iepazīt šādas trīsas, kuras tika dēvētas pat par svētām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

63.

Cilvēki veltīgi sūdzas par atrautību no Smalkās Pasaules. Daudzi redz smalkās būtnes. Daudzi uztver viņpasaules balsis. Daudzi saož pārzemes aromātus. Var minēt neskaitāmas parādības tiklab cilvēku, kā arī dzīvnieku vidū. Tikai tiepīgi aizspriedumi traucē cilvēkiem izprast īstenību. Cik daudz cilvēku glābuši norādījumi no Smalkās Pasaules. Cik daudz valstisku lietu izlemts pēc norādījumiem no Augšienes. Šādus piemērus uzrāda ne vien senie laikmeti, bet arī nesenā pagātne var dot šādas saskares neapstrīdamus faktus. Zeme nav izolējama no pārējām Pasaulēm. Pat pretēji visām tumsonīgām māņticībām zemes blīvās jūtas uztver Smalkās Pasaules jūtas. Kad apziņa izsmalcināsies, var sagaidīt vērtīgu tuvināšanos, kas būs gluži dabiska.

64.

Par dzīvi Smalkajā Pasaulē stāstīts daudz. Šie stāstījumi bieži šķiet pretrunīgi, bet atkal minēsim zemes piemērus. Zemes stāvokļu daudzveidība ir apbrīnojama, tikai neattīstītās acis nespēj saskatīt smalko izpausmju lielo daudzumu. Kad runājam par zemes stāvokļiem, Mēs parasti ņemam vērā tikai vienveidīgas grupas, bet nevaram uzskaitīt visu gribas jaunrades kompleksu. Tādējādi Mūsu apzīmējumi būs atkarīgi no sarunas temata vai no sarunas biedra apziņas kādības. Arī vispareizākajos Smalkās Pasaules aprakstos vienmēr atradīsim zināmas grupas, kas atbilst mūsu nolūkiem. Tāpēc nenopelsim Smalkās Pasaules aprakstu daudzveidību. Ja Zemes pasaule ir majestātiska, tad Augstākās Pasaules ir majestātiskas un daudzveidīgas progresijā.

65.

Daudzi vēlas iepazīt Smalko Pasauli visos sīkumos, bet šie daudzie jutīsies ļoti apjukuši. Visa Smalkās Pasaules redzamība ir relatīva, pēc apziņas attīstības. Var sajūsmināties par gaismu, bet var arī atrasties miglā. Var ar gribu celt brīnišķīgas celtnes, bet var arī palikt uz gružu kaudzes. Var ātri piesavināties gara valodu, bet var arī palikt mēms un kurls. Katram pēc viņa nopelniem. Katrs apzinās pēc savas apziņas. Smalkā Pasaule ir ļoti taisnīgs stāvoklis. Var pārlicināties, ka pat vienkārša mīlestības apskaidrota apziņa gūst sekmes. Zemes cilvēka tirgus izjūtas reti savienojamas ar mīlestību. Tā bieži paliek neapjēgta. Bet Smalkajā Pasaulē mīlestība ir visu atslēgu atslēga. Daudziem cilvēkiem iztēle ir nepieejama abstrakcija, bet Smalkajā Pasaulē katrs uzkrātais iztēles graudiņš ir ceļš uz iespējamībām. Zemes cilvēkiem apvainošanās, rūgtums un atriebība gulst žults un aknu pamatā, bet Smalkajā Pasaulē pat vidusmēra apziņai šīs apkaunojošās parādības atkrīt kā nederīga čaumala. Tāpēc tā uzsveram ugunīgo apziņu, lai nekavējoties paceltos augstākajās sfērās. Patiešām, visiem augstākiem līdzekļiem jātiecas uz ugunīgo apziņu.

66.

Smalkās Pasaules tuvināšanās zemes pasaulei ir viens no lielākajiem ugunīgajiem uzdevumiem. Nemanāmi tiek daudz kas darīts šajā virzienā. Turklāt vēl nepieciešams tautas prātos nostiprināt apziņu. Vajag pārlicināt par Smalkās Pasaules īstenību un izraut to no pasakas stāvokļa. Maza nozīme tam, ka kaut kur jau sasniegti rezultāti. Bet vissīkākais pilnveidojums ir jāpieņem apzinīgi. Ja tas samazināms pat ikdienas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

atklājumos, tad kā gan tas būs izjūtams, kad skars pašu cilvēku! Cilvēkam grūti atsacīties pat no sūkuma! Varoņi, kas atdod asinis tuvākā labā, ir reti, bet šis iekšējais impulss pilda viņa organismu jauniem spēkiem. Jāprot saprast arī fiziskā ķermeņa transmutāciju kā varonību. Kā iedrošinājums var noderēt apziņa, ka šādas tuvošanās mēģinājums jau devis cildenas un taustāmas sekas. Cilvēkiem jāpierod, ka Esamības pilnveidošanai jāpaātrinās, tomēr tam nav jālīdzinās konvulsijām, bet tieši pretēji: cilvēkiem nevajag apmierināties ar novecojušām parašām; viņiem jāiemācās priecāties par jauno. Prieks par jauno jau ir spārni uz nākotni.

Astrālā Pasaule

67.

Astrālā pasaule ne reti ieiet fiziskajā plānā. Cik bezjēdzīgi fiziskā plāna būtnei uzņemt katru parādību, kas neietilpst viņu likumos! Tikpat apmulsis būs katrs, kas ieies Astrālajā pasaulē to neapjēdzis.

68.

Stāstīs jums par apvidiem, kur daudz dievu; stāstīs jums par apvidiem ar apakšzemes uguni, - izlietojiet šīs zināšanas.

Ko nozīmē dievu vieta? Vai tas nenozīmē, ka šinī vietā sevišķi apstākļi astrālam? Tur, kur uguns straumes tuvu, tur var atrast spilgtas astrāla parādības, kas pārsteigušas cilvēku fantāziju. Vai apakšzemes ugunij nav sakars ar izplatījuma uguni?

69.

Ir jārunā par pamatu patiesīgumu. Jūs ievērojāt, ka Mēs Astrālo pasauli dēvējam par apgrūtinājumu. Pasvītrojam, ka Mēs izvairāmies no tās. Jūs jau zināt, ka astrālajiem ķermeņiem ir kā apmērs tā arī svars, un ka tie aiznes līdzīdas daudzās zemes dzīves īpatnības. Ir arī zināms, cik zemes zināšanas relatīvas. Protams, ka ne jau mazu daļu aprobežotības aiznes sev līdz austrālie ķermeņi, bet atbrīvojušies no zemes čaulas, tie iegūst spējas radīt garā. Varat iedomāties, kā atspoguļojas relatīvās zināšanas un aprobežotība šajos veidojumos. Blakus izdomātam Olīmpam var sastapt kroplu fabriku, kas uz zemes esot nav tikusi uzcelta. Pagadās arī harmoniskas oāzes, bet visā visumā par pārsvarā ir cilvēku pārdzīvojumu fantastiska kapsēta.

Ir neiespējami gremdēties austrālajā klišejā, jo ar to iegūtu tikai maldīgu priekšstatu. Tāpēc arī ir kaitīgi parastie mēdiji. Neuzskaitīsim zemes virtuves tvana sekas, jo svarīgāk ir apjēgt, kā mazināt aprobežotības sekas. Tās var mazināt ar īstu patiesīgumu, bet patiesīgumu var izprast tikai ar garīgumu, tāpēc garīguma atmodināšana ir kosmiskā nosacījums.

70.

Pat bērnu žurnālos tiek ievietoti nevienam nepazīstami cilvēku foto attēli ar necerētām sejām. Pat mehāniskā fotoplate uztver vairāk nekā acs. Varbūt, tā arī labāk – acij netic, bet pret plati – visa cienība!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Astrālie viesi, neatkarīgi no viņiem pievērstās uzmanības, drūzmējas dzīves centrā. Protams, ne vienmēr tiem izdodas viegli iekļūt pie dažādiem ļaudīm; tad mūsu zemes viesi kalpo tiem kā pavadoņi. Dažādajiem slāņiem ir grūti sazināties, bet aura, ko atstājuši atnācēji vai kalpotāji, kļūst neredzamiem viesiem par tiltu, viņu būtiskā vērtība ir ļoti atšķirīga, sākot no taurenīša skāriena līdz pat tīģera rīklei. Tāpēc lietderīgāk ir ielaist iespējami mazāk ļaužu guļamistabā un darba istabā, ja jūsu personiskā aura jau ir pietiekošu stabila. It īpaši bīstami ir bērnu audzinātāji, kas ierodas visdrausmīgākās sabiedrības ielenkti. Labākos sūtījumus bieži vien paralizē aukļu un kopēju klātbūtne. Tāpēc allaž lieti noder darboties pašam. Un vēl jāpiegriež vērība sekretāriem, jo viņi aizlaiduši postā tik daudzus darījumus. Paši, paši un tad varam būt mierīgi par savu emanāciju kvalitāti.

71.

Var nomanīt daudz mazu fenomenu tur, kur tuvu Astrālā pasaule. Vispirms Mēs izpostījām Astrālās pasaules burvīgumu, lai Maija neapdraudētu, bet tiklīdz būs radies pareizs uzskats, Mēs no jauna vēltīsim astrālam uzmanību. Jau bez riebuma un valdzinājuma Mēs aplūkosim smalko ķermeni evolūcijas vārdā. Fiziskais ķermenis uzsūcis astrālu, kā bieža miza uzsūc koka sulas epidermu. Miesa samaitājusi Astrālu, bet ja astrālam dod iespēju stiprināties, tas uzstādīs miesai taisnīgus noteikumus.

72.

Nevar apgalvot, ka "Astrālā gaisma ir vājāka par saules gaismu", jo tās abas nav salīdzināmas. Zemes saules gaisma ir asa un rupja, bet augstāko sfēru astrālās gaismas mirdzums pārspēj, protams, katru mūsu zemes priekšstatu par gaismu.

73.

Nav grūti tuvākā nākotnē konstatēt astrāla izdalīšanos kā parastus atdalījumus. Var viegli sakārtot sistēmā nekārtīgo astrāla sadalīšanos, kas notiek daudz biežāk nekā parasti domā. Mācība paredz visu klātesošo spēku izlietošanu, kāpēc gan neņemt vērā smalkā ķermeņa lietā likšanu dzīvē? Norādījums uz Smalko ķermeni ir ļoti sens. Parasti viņa darbība pavisam izslēgta no fiziskās dzīves, bet tā izdalīšanās tomēr notiek. Tāpat jautājums skar tikai apziņu un pieredzi. Protams, tāpat kā psihiskajos mēģinājumos nevajag steigties, kur skartas divas dabas. Daudz gadu tūkstošus cilvēki šķīruši šīs dabas, tāpēc to saskaņošana jāizdara mērķtiecīgi. Pašā dzīvē jāpieņem nolikums, atbilstošs šiem diviem dažādiem stāvokļiem. Piemēram, kad fiziskais ķermenis paliek nekustīgs, nedrīkst to aizskart un pārtraukt klusumu. Kad skats vērsies uz iekšu, nedrīkst pienest gaismu vai mainīt temperatūru. Šie nosacījumi nepavisam nav grūti, savstarpēji vienojoties. Bet cilvēkam pašam jāapjēdz, ka viņš pievieno smalko ķermeni fiziskās dzīves vajadzībām. Pacietīgi viņš novēros astrālā ķermeņa izpaušanos. Ilgu laiku tas darbosies neatkarīgi no intelekta, bet pēc tam ieies augstākas apziņas harmonijā. Tas nav mēģinājums, bet intelekta aizdzīto spēku pievilkšana. Bet arī intelektam jāpaceļas nākamā pakāpē. Tā vienkārši var pievērsties jaunajām esamības pakāpēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

74.

Bailes no astrālām parādībām dibinās uz citiem cēloņiem nevis uz rēģiem, jo jāsaprot astrāla aukstums kā ķīmiska reakcija.

75.

Katru apziņas kustību vajag virzīt uz evolūcijas straumi. Katru dzīves soli vajag uzskatīt par nešķīramu no tuvošanās pilnībai. Sastīngusi forma noder atkārtošana, bet straume neatkārtoti nevienu vilni. Miegas vai nomods, darbs vai atpūta, kustība vai miers – viss mūs vienlīdz nes pretī dzīves plāna noslēpumam. Kā norautas lapas – teiks biklie. Kā sējas graudus – teiks saprātīgie. Kā gaismas bultas – sacīs drošie. Kuru biedē straumes šalkoņa, tas vēl nav piedzimis garā.

Kas lido līdz ar vilni, tas spēj domāt par tālajām pasaulēm.

76.

Runāsim par Smalko Pasauli un Ugunīgo tā, it kā būtu tur bijuši. Lai gan tieši šīs sarunas tiek sevišķi apsmietas, bet būs apziņas, kuras tieksies tajā pašā virzienā. Tā mēs sastapsim tos, kuru sirdis trīsēs, čukstot par ugunīgo Pasauli, par Daiļo Pasauli.

77.

Kas gan kludzina pie bedres, it kā vēlēdamies iziet caur visām planētas dziļēm? Bet debesu mirdzumam jāpievelk pat visapmulsušākais prāts.

78.

Tagad no Ugunīgās Pasaules nokāpsim līdz tūģera rīklei, un tas ir jāparedz. Augstākos slāņus iespējams sasniegt vienīgi neapstājoties pie daudzajām rīklēm un maskām. Tā ceļš augšup ved cauri daudzām naida izpausmēm, kamēr cilvēce draudzīgā apziņas uzliesmojumā neiztīrīs šīs pagrabtelpas.

79.

Jūs zināt Mūsu attieksmi pret Astrālo pasauli. Jūs zināt, kādā mērā evolūcijas procesā šim stāvoklim jāmainās. Bet aizrādot uz astrālās pasaules nepilnībām, Mēs nevaram no tās novērsties, jo nekas esošs nav noraidāms. Tā jāveido izzināšana ne pēc personīgas tiekšanās, bet pēc absolūtas nozīmes. Cilvēki var ne tik vien zināt par Astrālo pasauli, bet var to tuvināt acīmredzamības robežām, tā var veicināt Mūsu mēģinājumu sabiezināt astrālu.

Kad jūs lasāt par jūtām Astrālās pasaules parādībām, tās līdz šim liekas neparastas. Bet ar to jūs parādāt domāšanas nabadzību, atstumjot to, kas neatņemami tuvu. Derīgāk atzīt un nodibināt redzes viedokli. Kā varam cīnīties par dzīves apstākļu uzlabošanu, ja dzīvi nenovērojam?

Jūs mutes vārdiem pavēstīsiet atnācējiem, kā ietekmēs dzīvi Astrāla sabiezēšana, un tāpat arī par mēģinājumiem pārvērst apkārtni un dažādus ķermeņus. Var aizrādīt, ka mēģinājumu, kas izdarīts uz ķīmijas likuma pamata, nevar saukt par pārdabisku. Bet,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

protams, gadu simteņu gružiem aplāta apziņa nevar uzreiz apjēgt īstenību. Tāpēc, kad Runāju pa pacietību, vajag to saprast kā dzīvi. Kas gan izdzīs viesi lietus gāzē? Bet stihiju spiedienu nav ilgs, un tikai pēc iespējas saprātīgāk jālieto laiks. Tāpat jāsaprot, ka tagad izplatījuma doma sasprindzēta sfēru apvienošanās virzienā, un cilvēku doma kļūst pa šo apziņas paplašināšanās ceļu.

80.

Pareizas ir pārdomas par zemes esamības sintēzisko nozīmi. Vajag saglabāt visu apziņas spēku, sasniedzot Smalkās Pasaules augstākās sfēras. Bet šādu iespēju dod vienīgi sintēziskā apziņa. Tāpat jābūt arī ātra orientācija, bet kas gan cits, ja ne sintēze, te palīdzēs? Cilvēki runā par vērību, bet izprot šo kādību kā vērību vienā virzienā. Bet pat labi sargi gāja bojā, tiecoties tikai vienā virzienā. Vai gan iespējams novērtēt visas dabas bagātības, ja mūsu acs nav pieradusi pie kustīguma?

81.

Ugunīgais ķermenis spēj dažreiz izpausties pat caur fizisko čaulu. Tā, pie zināma uguns parādību sprieguma izplatījumā, ugunīgais ķermenis ar mazo ugunu palīdzību sāk it kā caurstarot fizisko virsmu. Šis smalkais ugunīgais stāvoklis reti redzams. Ne tikai acs nespēj uztvert šo sīko gaismu, bet pati skatiena enerģija it kā noslāpē šos vissmalkākos uzliesmojumus. Kosmiskās parādības, kā piemēram, izvirdumi un pārējās ugunīgās izpausmes, veicina ugunīgā ķermeņa fenomenu. Šai parādībai nav nekā kopēja ar auras ugunīm, vai ar ārējām ugunīm līdzīgi Elma ugunīm. Urusvati šodien iepazīs ar ugunīgā ķermeņa ugunīm. Kosmiskie postījumi sāpju vietā deva norādījumus par ugunīgo ķermeni. Tā ir vairojušās pazīmes, kas liecina par saskarsmi ar kosmiskām parādībām. Izvirdums spēj izraisīt mikrokosmā dziedzeru izvirdumu, bet var arī izraisīt ugunīgā ķermeņa ugunis.

82.

Kosmiskās celtniecības līdzdalībniekus var nosaukt par īstajiem Pārvaldniekiem. Katram laikmetam ir savi Pārvaldnieki. Valdonis, Dievcilvēks un Gaismas Spēku Vietnieks sastāda šo vareno Spēku. Hierarhiskā sākotne ir visas uzbūves pamats, un Kosmiskās uzbūves izpratnes padziļināšanai jāstiprinās Hierarhijas likuma atskārsme. Hierarhijas Spēki apvienoti divās Pasaulēs, - Vadošā Sākotne un Sākotne, kas izpilda Diženo Gribu, ir vienbūtīgs Avots. Pasaules veidojas uz divu Sākotņu pamata. Pārzemes Pasaule manifestējas ar Zemes palīdzību. Zemes pasaule tiecas uz Ugunīgo Pasauli. Mūžīgā dzīvība apstiprinās šajā ugunīgajā apvienībā un dzīvības spēks kāpinājas ugunīgajā celtniecībā. Lai smalki izprastu Hierarhisko Sākotni, ir jāiedziļinās Esamības uzbūvē. Augstākā Griba deva savus nolikumus. Ugunīgo Pasauli pieņēma Ugunīgie Gari, tādējādi norisinājās apmaiņa, apvienojot Pasaules. Visas reliģijas nostiprinājās caur Ugunīgo Spēku apmaiņu. Šī ugunīgā sadarbība arī ir Kosmiskā uzbūve. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim Kosmiskās uzbūves izpratni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

83.

Vēlēties – nozīmē atrast Smalkās Pasaules vārtus. Bet tieši vēlēties cilvēkiem grūti iemācīties. Tie nespēj līdzsvarot jūtas un tieši tādēļ nespēj radīt stingru negrozāmu vēlēšanos. Patiešām, Smalkajā Pasaulē vēlēšanās ir radošā svira. Šis spēks ir nācis no Augstākās Pasaules, bet tas prasa arī Augstākās Pasaules skaidrību. Kad Mēs jūs virzām pa Hierarhijas līniju, tad Mēs gatavojam jūs šim karaliskumam – vēlēšanos skaidrībai Zemāko sfēru strāvu krustojumos nebūt nav tik viegli atrast šķīstu, bultai līdzīgu vēlēšanos. Ir iespējams pārspēt Zemes atmosfēras spiedienu ar tiekšanos uz Visaugstāko, tāpēc Hierarhija ir vienīgā izeja. Pie viņas vedīs arī ugunīgā sirds, kas spējīga nederīgās skrandas pārvērst pelnos. Ar pieredzi iespējams novērot, kā ārējais kļūst par iekšēji neatņemamo. Sākumā Jogs sadzird sfēru mūziku, bet vēlāk ar sirds palīdzību pats sāk skanēt līdzīgi Augstākās Pasaules harmonijai. Bet tam nolūkam vajadzīga ugunīga sirds.

2.nodaļa: *Sabiezētais astrāls – Sestās Rases sākums.*

84.

Protams, arī sestās rases pārstāvjiem vajadzēs diezgan daudz garīgi strādāt pie sevis, lai atvērtu nervu centrus. Bet organisma izsmalcinājuma nākamajā stadijā, šis process ievērojami atvieglosies un paātrināsies. Bet tomēr bez disciplīnas piepūles un darba nekas nav sasniedzams.

85.

Nevar runāt par cilvēka pilnību pirmajās divās rasēs, jo šī pilnība viņā atradās potenciālā stāvoklī. Ja trešās rases otrajā pusē civilizācija uz mūsu planētas bija tik augsta, tad tikai tādēļ, ka toreiz uz Zemes atnāca Lielie Elohimi (starp kuriem ezoteriski bija abu dzimumu gari). Viņi iemiesojās kā Dievišķie Vadītāji un Valdītāji, un viņu pēcteči jau saņēma dzirksteli, kas atmodināja viņu prāta spējas. Šajos pēctečos sāka darboties tie centri, kuri lielākajam cilvēces vairumam vēl atradās bezdarbībā. Tieši šie Elohimi, kas bija atnākuši no augstākajām pasaulēm jeb planētām, iemiesojās toreiz esošajās cilvēciskajās formās un kļuva par cilvēces apziņas un prāta spēju aizdedzinātājiem. Tādējādi, ja pirmajās rasēs pārsvarā bija garīgums, tad tomēr šajā stāvoklī cilvēku nosaukt par pilnīgu nevarēja, jo viņam nebija domāšanas spēju. Radības vainags ir doma, jo tikai apzinīga doma ir spējīga radīt. Tādēļ domājošs cilvēks, kas apgaismots ar gara gaismu, arī ir nosaukts par Radības Vainagu un Radītāju. Tikai gars. Kas izgājis neskaitāmas formas un eksistences, var uzkrāt to pieredzi, to jūtu un iztēles pamatu, bez kuriem nav ne atziņas, ne domas, ne radīšanas. Tādēļ ar garīgumu apstarots saprāts patiesi ir Dieva dāvana. Visas Austrumu Mācības saka, ka – “Nav Dieva, kurš kādreiz nebūtu bijis cilvēks, vai arī; visiem dieviem jāiziet cilvēciskā evolūcija.

Radniecīgas dvēseles, bet gadsimteņu laikā izšķirtas, satiekoties nepazīst viena otru. Patiesi, tikai tās dvēseles, kas gadu tūkstošiem ir bijušas savienotas zemes plānā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

garīgām un dižām sirds jūtām, var sasniegt kosmisko saplūšanu augstākajās Pasaulēs. Apziņu un siržu savienošanās nenotiek vienā dzīvē, pat vairāku dzīvju laikā. Ir nepieciešami gadu tūkstoši, lai uzkrātu enerģijas, kas savij šīs nesaraujamās saites. Augstākais Daiļums nav tik viegli sasniedzams.

Patiesi, ceļas un celsies augšā visi tie gari, kas nav sevī apdzēsuši tiekšanās dzirksteli uz Daiļo un Augstāko un tādā apvalkā, kas pilnīgi atbildēs viņu garīgajam stāvoklim vai “kausa” uzkrājumam.

86.

Nedomāsim, ka nākamā rase nokritīs no debesīm ar rožainiem spārnēm. Nē, arī šeit nevarēs iztikt bez laboratorijas. Mēs apsveicam, ja jau tagad nostiprinās domas par savas rases pārveidošanu. Tam nolūkam nemeklēsim pērtiķu palīdzību, bet pievērsīsimies cilvēka būtības pamatiem un izmantosim minerālu un augu valsts uzkrājumus. Tā cilvēku gars iegūs atjaunotu apvalku. Proti, cilvēks var domāt un viņam jādomā par nākotni ne aizspriedumu vidū, bet izejot no dažādu pakāpju ķermeņu eksistences faktiem. Ja pastāv šīs pakāpes, tad neviens neteiks, ka nevar tikt atrastas starpstadijas, kas dibinātas uz abpusējām priekšrocībām. Ir grūti izprast Hierarhiju, ja nav apzināta tās nepārtrauktība. Tāpat arī ķermeņu pakāpes dzīvo, kad tie viens otru uztur.

87.

Tagad Jūsu jautājumi. “Sirds” -10 par “smalkā ķermeņa jauno veidu?” Tas attiecas uz smalkā ķermeņa jaunu blīvumu, gandrīz līdz fiziskajam, kas nākotnē dos iespēju dažiem lieliem gariem, kuri pārgājuši zemas esamības robežu, parādīties zemes iedzīvotāju vidū, samērā nelielā augstumā un uz daudz ilgstošāku laiku. Pie kam tādi ķermeņi būs pilnīgi saredzami un pat tik blīvi, ka būs sataustāmi bez mēdija starpniecības.

88.

Tagad Jūsu jautājums par sesto rasi. Jā, daudzās teosofijas grāmatās, pat “Slepenā Doktrīnā” rodami norādījumi, ka sestās rases sākums būs Amerikā. Bet tieši “Slepenā Doktrīnā” atradu pretrunu – vienā vietā sacīts, ka Amerikā dzimst piektās rases sestā apakšrase, bet otrā vietā – sestā rase. Protams, apakšrases un pamatrases jēdzienos milzīga atšķirība. Jāievēro, ka iespējamas arī drukas kļūdas. Amerikai izveidojoties, vairums iecelotāju piederēja pie piektās rases, sestās un pat septītās apakšrases. Ļoti interesanti, ka neviens nav ievērojis savādo apstākli, ka teosofiskajā literatūrā gandrīz nekur nav minēta mūsu zeme, it kā pasaules sestajai daļai nav vietas kosmiskajā plānā un evolūcijā. Gandrīz neviens nejautā, ko tas nozīmē, kāds tam iemesls? Atbildēšu Jums – viss ezotēriskais tiek sevišķi sargāts, un ja darītu zināmu priekšlaicīgi, ka šai zemei ir varena nākotne, to saplosītu gabalos. Un arī “Slepenā Doktrīna” mācība nebūtu pieņemta. Kas attiecas uz sesto rasi, tad atsevišķi indivīdi, kas pieder pie tās, protams, dzimst visās zemēs, un noteiktā laikā vairums tiek savākts galvenajās un drošās vietās. Piektās rases sēkla tika glābta, sestās rases sēkla tiks pasargāta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

89.

Astrāla sabiezēšana pati par sevi nenožīmīga, salīdzinot ar apzinīgo mentāla darbību. Planētas uzdevumiem mentāls nav jāizved no latentā apslēptā stāvokļa, bet starpplanētārā darbība atbilst augstākam ķermenim. Jaunu staru apstiprināšana pieļaus saglabāt apziņu dažādos slāņos. Agrāk tikai daži atmosfēras slāņi sekmēja apziņas saglabāšanu. Tomēr bija iespējamās krustojošās gāzu strāvas. Jaunie stari spēj izurbties šiem šķēršļiem cauri, radot it kā gaisa tuneļus, un tādejādi paplašinot apzinīgo darbību.

90.

Astrāla pieminēšana jāattiecina uz nākošiem mēģinājumiem ar sabiezēto astrālu. Zemes apstākļos psihiskā enerģija pieradinājas apziņā pie jauna miesas veida pieņemšanas. Šīs pārmaiņas izveidojas no nemanāmas apgūšanas, ko izpauduši nedaudzi.

Jau aizrādīju uz mēģinājumu ar astrālu, kam jāpieņem vieta evolūcijā.

100.

Jauno rasi nostiprinot jāievēro evolūcijas centra princips. Nelīdzsvarotībai, kāda tagad valda uz planētas, neizbēgami jāizraisa pārmaiņas: vai nu turpināt psihiskās enerģijas ievirzi, vai sabrukums. Tāpēc esamības turpinājums atkarīgs no šī noteiktā spēka. Agni Jogas Māte nes cilvēcei glābiņa kausu. Tā Arhāts un Tara nes labākās nākotnes celtniecības glābiņu. Tā Mēs liekam jaunas rases pamatu un augstākās apvienības pakāpi.

101.

Kad plosās zemes ugunis, tad Agni Joga uguns atbild. Kad garā atbalsojas visas kosmiskās izpausmes, tad var sacīt, ka nostiprinājusies kosmiskā saplūsme. Protams, tādējādi vibrācijas spēj uztvert strāvas, kas saplūdušas ar paša Agni Joga intensīvo strāvu plūsmu.

Tagad Mēs sapulcējam sestās rases garus un Agni Joga ir aicinājums! Un “Lotosa” sintēze nostiprina jauno radošo pakāpi.

102.

Sakopojot jaunu rasi, Adepts, kas dzīvo cilvēku vidū. Tiek apstiprināts kā līdzstrādnieks. Jaunās rases izveidošanās jaunrade, patiesi, jau sākusies. Apstiprinātā līdzstrādnieka uguns iededzina izredzēto garu. Kad līdzstrādnieka gars transmutē savas ugunis, viņš vienlaicīgi iededzina arī citu lāpas. Kā Kosmosā viss atveidojas līdzīgi varavīksnes sfērām, tāpat arī līdzstrādnieks iekaisa varavīksnes sēklas. Ieliekot pamatu, celtnie aug. Līdzstrādnieka jaunrade tuvina augstāko pasauli. “Kausa” sintēze – sirds magnēts Jūtziņa piešķir līdzstrādniekam skaistuma kausa nesēja simbolu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

103.

Bezrobežīgā doma ietver visus cilvēka sasniegumus. Tā augšanas nostiprinātais princips jāpiemēro visam.

Rases sakopšanu nosaka magnēta likums, un pamatā gulst bezrobežīgā doma. Ja cilvēks producētu uguni, kā gara apzinīgu darbu nākotnei, tad rase apvienotos viegli, bet apstākļos, kādos Mēs rasi apkopojam tagad, darbs ir ļoti liels! Agni Jogam jāizkausē apziņā vecās nogulsnes un jāierosina cilvēcē jauna apziņa. Jo nākotnes apziņa tik ļoti tiecas pēc kosmisko ugunu nostiprināšanās, ka izveidojot jaunu paaudzi, jāatlasa no visjaunākajiem.

104.

Domāšanas atkarība pārlicina cilvēku, ka pats viņš nespēj progresēt. Tā katrs pats izlemj savu ceļu. Traukšanās veido dzīvi. Tāpēc lai katrs pats atrod savu ceļu. Mēs augstu vērtējam pašreizējās pašnoteikšanās. Kad gars izprot savu uzdevumu un tiecas to pildīt pretēji acīmredzamībai, tad nostiprinās dzižā ķēde.

Ja Mēs varētu parādīt cilvēcei cilvēku darījumu rekordus, tad, patiesi, pārņemtu šausmas! Tāpēc tik grūti apkopot jaunu rasi! Iegremdēšanās tumsā prasa lielu saspringtību. Tāpēc Mēs kā simbolu pieņemam uguni, kas atbilst tikai trauksmei.

105.

Jaunās rases Apkopotāja radošais spēks pievelk visus tos elementus, kas uzkrāti sintēzes "Lotosā". Radošie pavedieni ir ciešā sakarā ar "kausa" traukšanos. Tāpēc tik skaidra ir pievilksmes līnija; tāpēc tā nostiprinās "Lotosa" pievilksme un gara atbalss. Tiekšanās gaitas sadalīšanās apstākļi ir ļoti smagi. Gars, kas Kosmiskā Magneta uguns apveltīts, spēj ierosināt uguns strāvas. Tā sintēze bezrobežīgi nostiprina nolemto ķēdi.

106.

Uguns kādība nostiprina Magneta spriegums. Gara Magnets nosaka to pakāpi, kuru iespējams sasniegt, Kad gars spēj apvienoties ar augstākajām sfērām, tad viņš uztver Kosmiskā Magnēta strāvas. Tā pati nostiprinātā gara uguns nosaka planētas ugunis. Protams, runājot par planētas paredzētajām ugunīm, Mēs ņemam vērā tikai tās ugunis, kuras uztver cilvēce. Sfēru izmērījumi ir tik lieli, ka nav saskaņas starp sūtījumiem un uztveri. Tāpēc sakopojot rasi tik grūti apvienot. Rases nostiprinājās kā jaunu spēku straumes, un ja gultni iemūžinājusi evolūcijas kustība, tad katrai jaunai straumei īpatna kosmiska nots.

107.

Tie paši principi ietekmē arī centru iedegšanos. Zemākajās sfērās gars nespēj iededzināt augstāko centru ugunis. Protams, tikai augstākais pievelk augstāko un tur, kur dzīvo tikai fiziskā tiekšanās arī uztvere būs atbilstīga. Agni Jogas tuvošanās laikmetā jāņem vērā patvarīgu sūtījumu princips.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Arī dabā novērojama tā tiešā saatiecība, kurai savas robežas. Tikai smalkais spēj uztvert smalko. Tikai vis smalkākais tiecas uz vissmalkāko. Arī šeit valda magnēta princips. Tāpat kā smalko enerģiju princips raksturīgs visaugstākajam Agni Jogam, arī fiziskā uztvere pievelk atbilstošu parādību. Viss patvarīgais, viss fiziski uzpūstais, ir zemāks par smalko principu. Un tāpēc jaunās rases pamats balstās uz Zemes manifestētajā nostiprinātajā uguns principā. Tāpēc radošā sintēze modina apziņas. Jauno rasi apstiprina uguns, kas "Lotosa" sintēzes jaunrades apstiprināta. Katrs jauns kosmiskais spēks tiek sūtīts. Jā, jā, jā! Tik neredzami cilvēces esamībā ieviešas jauns spēks. Tara jaunrada! Jā, jā, jā!

108.

Samēru nostiprina nevis kolektīvā tiekšanās, bet arī vienpatīgs gars. Kolektīvās tiekšanās Priekšvēstnesis vienmēr ir vienpatīgs gars. Visas tās norises, kuras cilvēce veltīja apzinīgai Esamības izpaušmei, vienmēr tika vienpatīga gara piesātinātas. Tā rases Apkopotāja gara jaunrades sintēze vienmēr ievirza norisi.

Agni Jogs ir augstākais līdzsvars, jo viņa gara pašai ziedīgā jaunrade noved pie pasaules samēra līdzsvarojumam. Tāpēc centru nelīdzsvarotība un nesaskaņotība līdzsvarojas. Mācība uzsvāro šīs smalkās atšķirības, tāpēc, lai paceltos nākošajā pakāpē jāizprot nelīdzsvarotība zemākajās izpaušmēs un harmonija augstākajās.

Kad Mēs devām uzdevumu pacelt cilvēci jaunā pakāpē, tad Mūsu ugunu nesējas tēls ir tik augsts, ka salīdzinājums ar mediumistisko izpaušmi būtu kā duļķaina ūdens iepildīšana uguns kausā. Tāpēc Sacīšu – augsto ugunu izpratnes pierādījums novedīs tīrās uguns augstienē.

"Ugunu Kausa" nesēja dos cilvēcei jaunu pakāpi.

109.

Līdzsvara apgūšana ir tik ļoti augstāka par visu pārējo, ka magnēta spraiģā pievilksme ļoti veicina šo līdzsvarošanos. Visā Kosmosā ritms apliecina to principu, kura rīcībā ir visas dabiskās izpaušmes. Celtniecība pielāgojas šim augstākajam principam. Vai gan iespējams neatzīt dabas procesu? Un dzīves celtniecībā šis process nav atmetams. Un ritmam un eksplozijām un magnētiskajai pievilksmei jātop par līdzsvara principu.

Kad aizejoša rase tiecas sagraut Sākotņu likumu, tad jaunā rase kosmiskajam līdzsvarojumam dos jaunu spēku nostiprinājumu. Kosmiskā Magnēta princips, protams, iet pa augšupejošu spirāli un nav iespējams saraustīt evolūcijas progresu kosmisko spirāļu majestātiskumu. Kad jaunā rase nostiprinās Sākotņu spēku, tad, patiesi, nodibināsies kosmiskais līdzsvars.

110.

Agni Joga iesaistās pasaules gaitas tempā un tādejādi ietekmē pasaules domas plūsmu, un, piesātinot ar sevi izplatījumu, pievelk garus jaunajam, nolemtajam. Pasaules jaunrade ir tik komplicēta un vissmalkāko enerģiju pieausta. Izplatījuma uguns manifestācija ierosina pasaules procesu jaunradī. Uguns princips dod virzienu visām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

jaunām kosmiskām norisēm. Tāpēc sestās rases izpratnei tiks uzsvarota saplūsme. Strāvas, kas ieliktas dzīves pamatā, izlemj jaunu plūsmu. Tā Mēs nostiprinām šo diženo virzienu. Tā Mēs ceļam pasaules dzīves cildenumu, brīnišķu pakāpi.

111.

Pastāv tiešas attiecības starp Agni Jogu un kosmiskajām manifestācijām. Sakars starp norisēm ir tik spraigs, ka izveido tiešu līniju. Pastāv arī tiešs sakars starp Agni Jogu un pasaules notikumiem. Pasaules doma atspoguļojas arī Tāras uguņu uzliesmojumā. Kad sintēze izpauž savu spēku, tad visi kosmiskie notikumi atbalsojas organismā, kosmisko un planetāro manifestāciju labākajā un patiesīgākajā apliecinājumā. Lai izpazītu visas ugunīgās zīmes uz Zemes, tad dzīves laiks ir par īsu. Jūs bijāt zemes emanāciju liecinieki, un jūs šausmināja atmosfēras smagums. Zemes garoza dreb un jauno pakāpi gatavo apvienības jaunrade. Sesto rasi rosinās psihogārīgās sviras. Cik straujas ir visas norises! Līdzīgi ugunīgām strūklām iedegas ugunis! Tāpēc Taras sirds ietver visas dzīvības strāvas un atspoguļo visas cilvēku izpausmes.

112.

Kosmiskais Magnēts apstiprina nomainas principu. Katra nomaņa sasprindzina jaunas enerģijas un katra izplatījuma doma rada jaunas iespējamības, tāpēc, kad nomaņu apliecina aizejošie spēki, tad patiesi, saredzamas aizejošo spēku beigas. Tā pirms Jaunās Rases sākšanās sairst vecie pamati. Tāpēc katra aizejoša rase nopūlas pārvarēt uzbrukumus. Tā norisinās kosmiskās nomainas.

113.

Aizejošo spēku impulss izaicina no izplatījuma visas tāpatīgās strāvas. Tāpēc notiekošā pārmaiņa tik ļoti sasprindzina visus zemākos slāņus. Tāpēc nolemtā nostiprināšanai jāizveido trauksmīga spirāle. Tāpēc Jaunā Rase pulcējas zem uzvaras zīmes. Tāpēc paredzētā piepildījuma principi sasprindzina termiņu tuvošanās.

114.

Sūtītā izplatījuma uguns kā viesulis apņem Zemi, bet Zemes garoza stāv kā kurla sieva. Jūtziņas attīstība atklās šo enerģiju uzdevumu. Kad Mēs runājam par smalko enerģiju nostiprinājumu, tad Mēs izprotam smalkās enerģijas kā gara jaunradi.

Rases apvienošanās process pamatojas jūtziņā. Smalko enerģiju princips ieslēpts garīgā graudā un katru garu, kas pieskāries izplatījuma veidam piesātina jaunās rases Apkopotājs. Tā Taras vibrācija modina apziņu tiekties uz Augstākajām Pasaulēm. Jā, jā, jā!

115.

Daudz mēdz runāt par Dievcilvēku, tiecoties to dievināt. Tik daudz ir atceres cienīgu piezīmju, kas norāda uz Tēliem, kas pievērsušies augstākām pasaulēm. Bet cik gan blīvi priekšstati par tiem cilvēku apziņā! Dievcilvēks ir tikai aizgājušais citās pasaulēs! Bet Mēs, cilvēces Brāļi, meklējam un apstiprinām Dievcilvēku virs Zemes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Visus tēlus Mēs godinām, bet īpaši to Dižo Dievcilvēka Tēlu, kas nes sirdī pilnu “Kausu”, būdams gatavs lidojumam, bet nes visu “kausu” virs zemes. Noraidīdams viņam lemto uzdevumu, tas sastrēdzina savu ugunīgo būtņi. Pildot nolemto uzdevumu, cilvēks apstiprina Kosmisko Magnētu. Dievcilvēks – ugunīgais radītājs! Dievcilvēks – Jaunās Rases uguns zīmes nesējs. Dievcilvēks kvēlo visās ugunīs. Tā raksturojiet liecības par Dievcilvēku; Arhāts, Agni Jogs, Tara, tā apzīmēsim.

116.

Kas tad ir sirds dārgums? Ne tikai labvēlība, ne tikai līdzcietība, ne tikai atdevība Hierarhijai, bet saskaņa ar Kosmisko Apziņu, kad sirds, bez sava ritma, uzņem pat kosmisko ritmu. Tādai sirdij var ticēt, tai piemīt jūtziņa un, kā izpaudusies saite ar Augstāko Pasauli, tā runā neapstrīdamo. Tāpat arī sirds dārguma izpausme ir visai svarīga smalkā ķermeņa sagatavošanai. Iedomājieties, cik nozīmīgs ir mēģinājums ar smalko ķermeni! Smalkā ķermeņa sablīvējums var dot to, ko ezotēriski svēti runā Šambalas Mācība. Tad var būt neuzveicams karaspēks, var būt neaizvietojami līdzstrādnieki, tiesa, gan uz laiku, bet par to tie būs ārpus blīvās dzīves nosacījumiem.

117.

Eksperiments ar sabiezēto astrālu būtībā nav viss mēģinājums, bet gan plānveidīgs Sestās Rases iesākums. Nav jādomā, ka sabiezētais astrāls uz ilgu laiku paliks svārstīgs. Jau atrasts līdzeklis, kas pietiekoši sabiezina. Tā zemes juku vidū izkrājam jaunu rasi. Protams, vēl jāatrod līdzeklis, kas iztīra zemes atmosfēras zemākos slāņus, bet arī tas nav bez dažām iespējām. Starp citu, jums dotā emulsija pieder pie tīrīšanas līdzekļiem iznīcinot indes ar tīru ādas apvalku.

118.

Jūs varat saprast, kādā mērā melnās ložas pretojas cilvēces pilnveidošanās, kā tās atzīst par labāku Atlantīdas likteni, nekā jaunā ķermeņa gaismu. Būsim sardzē, būsim vērīgi, sekosim Valdonim!

119.

Mazattīstīts prāts arvien klūp pret šķietamu pretrunu. Tas nevar savienot Hierarhiju ar atjautīgu pašdarbību. Bez sintēzes, protams, visvienveidīgākie jēdzieni sadrups, kā mūris bez cementa. Sintēzes apzināšanās būs kā pakāpe uz rases pārveidošanu. Ir pareiza piezīme par vienšūniņu būtņu nemirstību. Bet ar ko gan varētu vērst uz vienību mūsu dažādveidīgos elementus? Var atmest daudzus mākslīgus līdzekļus, atdzīvinot snaudošās psihiskās enerģijas kristālus. Var domāt par psihisko enerģiju kā par mūsu sākotni. Tikai tiekšanās apzināšanās izpratnes vienība, tiecoties uz augšupejas apstiprināšanu, rada pārveidošanas varenību. Nedomājiet – “tā ir abstraktība”! bet ieteicu pieņemt to kā rases augšupejas nepieciešamību.

120.

Vai gan maz zemestrīču? Vai maz katastrofu, vētru, neizmērojama aukstuma un karstuma? Vai nepacēlās ugunīgais krusts? Vai neatmirdzēja zvaigzne dienas laikā?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Vai neliesmoja ugunīga varavīksne? Vai vēl nav diezgan zīmju pavairojies? Bet cilvēce negrib pazīt acīmredzamas parādības haosa vidū! Tā arī Mēs nepastāvēsim uz redzamām zīmēm, kad šaubas apstulbojušas cilvēkus. Bet aklo un kurlo vidū atrodas uguns bērni, viņiem Mēs sūtām zīmes, lai tie pazītu Gaismas tuvošanos.

Ektoplazma

121.

Ektoplazma ir psihiskās enerģijas krātuve. Patiešām ektoplazmas viela ir starpjosta starp zemes un smalko būtību. Psihiskā enerģija, kas piemīt visām pasaulēm, pirmām kārtām ir saistīta ar vielu, kas tuva Smalkajai Pasaulei. No tā redzams, ka ektoplazma jāglabā tīrībā, tāpat kā psihiskā enerģija.

122.

Arī rasu izveidošanā ektoplazmai ir nozīme. Tā saistīta ar tālo Pasauļu stariem. Protams, tā var būt augstas un zemas kādības. Tā atkarīga arī no sirds degsmes. Ektoplazmas zemu kādību var novērot pie limfātiķiem, un tad iespējami tādi savādi punduri izveidojumi. Mēdiji nereti ir limfātiķi.

123.

Neviens nevar apgalvot, ka psihiskās enerģijas spēks nevar būt aizraujošs. Tā sauktās suģestijas lielāko tiesu notiek neapzināti. Lai sasniegtu jūtīgumu, ir stipri jāizkopj domāšana.

Daudz runā par iedvesmu. Daudzkārt Mēs esam atkārtājuši par jūtziņu. Tā, protams, balstās uz psihisko enerģiju, bet tās dzirksts izšaujas pa ektoplazmas ceļu. Vajag pietauptīt tik cildenu vielu. Jau senajie ir stāstījuši, ka cilvēks izdala dubultnieku, kurš spējīgs veikt saprātīgas darbības.

124.

Ja visur ir matērija, tad arī pat gaisma atstāj savu protoplazmu. Visas gaismas parādības nevar uzskatīt par nejaušībām. Dažas acis uztver gaismas tīklu. Pateicoties gaismas enerģijas cildenumam visi tās veidojumi ir ļoti skaisti. Skaņas disonanse sastopama daudz biežāk. Gaismas protoplazma nav nekāda abstrakcija, viņas nogulsnes izgredno augu valsti. Viļņu un smilšu ritmu, kā arī planētas garozu ievērojami normē gaismas mezgļojumi.

Māciet mīlēt gaismas veidojumus. Ne tik liela nozīme piemīt attēliem, kas saistīti uz audekla, kā noskatītājam gaismas vibrācijām. Galīgi nenovērtēta ir skaistuma kādība, tā pielīdzināma staram, kas vajadzīgs fotogrāfiskā filmā. Vajag atcerēties, ka ar garīgo skatienu mēs nodibinām stihisko garu garīgo seju. Tikpat precīzi fiziskais skatiens aiztur telpā gaismas tīklu. Vajag būt jēgai par šīs kooperācijas nozīmi. It visas cilvēka kustības ir saistītas ar stihiju būtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Vēl aizrādīšu, cik ļoti nozīmīga bija Pitagoriešu muzicēšana saulei lecot. Gaisma skaņai ir labākais tīršanas filtrs. Tikai cilvēces mežonība spēj ieslodzīt skaņu tumsas putekļos.

125.

Labāki Manu grāmatu vajag saprast. Mācība, kā pa zemi staigāt atklāta tiem, kam debesis ir dzīvas. Skolotājs ir tas, kas spēj stingri pa zemi staigāt.

Es atkārtuju, cik svarīgi ir saprast parādības dzīvē, neaizejot no zemes. Vēriģi jāiedziļinās katras dienas parādībās. Kad noliktais laiks būs klāt, pat skudra pa vēstnesi atnāks.

126.

Mācības būtību var salīdzināt ar dažu cīņas momentu prasībām. Neslēpšu, ka pēc izdošanās vienmēr izmirst neskaidra lietprašanas izjūta un ir jādod laiks lādiņiem aizlidot. Īpaši tad, kad cietoksnis ir atzīmēts uz naidnieka kartes. Bet kad lādiņi būs uzspodrinājuši zemi visapkārt, tad tā labāki noderēs nākošajiem pamatiem. Tādēļ tas, kam ir pacietība, varēs likt turpmākos pamatus.

Kad sēžam klusumā, saites stiprākas. Jauna pieauguma parādīšanās nozīmē jaunu pakāpi un Mēs jau pazīstam izsmalcinātos ienaidniekus. Bet aiz Mums izsaukti jauni spēki un tādēļ vecie ceļi nav vajadzīgi.

127.

Vēstījumi nonāk vislabāk pa sausu ceļu. Smaids vajadzīgs – raudas traucē strāvu. Var tikt izmantoti daži dziedzeri, kamēr tie vēl nav iekairināti.

3.nodaļa: Redzējumi.

Zīmes. Neparastas izpausmes. Fenomeni.

128.

Stipriem redzējumiem vajadzīga gan elektrības pilna augsne, gan arī miera apziņa.

129.

Palūdziet Ur. Pastāstīt par viņas redzēto Uguņu daudzveidību. Lai visi šie stari, zvaigznes, ugunīgie lotosi, puķes un visas citas Ugunīgās Pasaules parādības dzīvo un nostiprinās. Zemes vārdos nav iespējams attēlot visu šo ugunīgo redzējumu kādību. Ugunīgā sfēra atklājas kā apgaismība aiz kaut kādām robežām. Tā nav nosakāma laikā, nedz uzrādāms tās izcelšanās cēlonis, jo Ugunīgā Stihija nav mērojama zemes mērogiem. Bet, ja mēs to redzam kā rupjās, tā smalkās izpausmēs, tas nozīmē, ka pat blīvā esamība spēj nojaust augstāko sfēru. Ugunīgā pieskarsme nav aizmirstama, jo tā kaut reizi notikusi. Tāpēc kāpināsim vīrišķību augšupejai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

130.

Visparastākā acs spēj saskatīt Smalkās Pasaules pazīmes. Nereti redzami it kā krāsaini veidojumi. Var pabrīnīties, ka ap dažiem cilvēkiem it kā vijas kaut kas miglains, kamēr citi redz ļoti skaidri. Katrs var atcerēties gadījumus, kad tas pārsteigumā berzējis acis, bet, protams, šo sajūtu piedēvējis acu slimībām. Nekad nerodas doma, ka redzētā parādība ir ārpus acīm un var būt saredzama daudziem.

131.

Kosmiskās strāvas uztver visi psihiski smalkie organismi. Tāpēc, kad Mūsu strāvas ieplūst zemes sfērā, tad nostiprinās ugunīgā saspringtība. Psihiski smalkā organisma izjūtas tik ļoti atšķiras no rupju organismu izjūtām! Tāpēc uztveres smalkums var atbalsot tikai augstākās strāvas.

132.

Patiesi sacīts, ka pirmā parādība atnāk ar pērkonu un pēdējā ar klusēšanu. Nevar apgūt klusēšanas balsi bez pērkona parādības, tik lielā mērā tā ir grūta un nogurdinoša, vairāk nekā pērkons. Bet Esošais ir klusēšana. Un pēc pērkona neizbēgami nonākam pie klusuma. Bet kur gan ir tumsa acij, kas atzinusi gaismu? Un kur klusēšana garam, kas dzirdējis skaņu dzimstam?

Vai gan Materia Matric var neskanēt un nemirdzēt?

Jau pietiekoši zināms, ka aizvērušos trauku var atvērt vai nu to sasitot, vai atrotot smalkāko ritmu. Tāpat arī citos matērijas izpaudumos jāpierod negaidīt parādības nākam ar ziloņa soli, bet pazīt tauriņa lidojumu. Nav viegli pie tā pieradināties, jo dzīve pildīta vesera sitieniem. Smalkās enerģijas nav pieņemtas ikdienišķā dzīvē. Jo tālāk, jo rupjāk cilvēce izlieto zemāko spēku iekarojumus.

Var dzīvē spodrināt smalko enerģiju izpratnes asmeni, jo viņas – nākotne.

133.

Redzējumi ir tikpat reāli kā fototelefons. Var pieņemt, ka tie ir reālāki, nekā fiziskā pasaule. Jautājums ir tikai par to, no kāda avota tie izriet, bet gars jau kontrolē. Labam pieprasījumam būs arī laba atbilde. Teikšu ko ļoti svarīgu – ļaudis redzējumiem piegriež par maz pētnieciskas vērības. Lai gan atkarībā no redzējumu rakstura var uzrakstīt labāko intelekta vēsturi. Pētīdami pat paviršas uzglabāto redzējumu pazīmes, mēs redzam kaut kādus periodus. Protams, jūtīgiem gariem redzējumu veidi ir raksturīgi.

Kad no Kristus sāka izveidot nerasniedzamu dievekli, tad iestājās tāds redzējumu periods, kur Kristus parādījās dzīves īstenībai vistuvākajās formās. Un Viņš izrādās tuvs, un atbilstošs. Īsi sakot, katras sabiedriskas maldināšanas vietā stājas korektūra. Sievietes pazemošanas laikā pakāpeniski novērojam Dievmātes parādīšanos. Tagad, kad jāpierāda, ka ķēde, kas savieno zemi un debesis, ir nepārtraukta dažādajos plānos, ir vērojama izpaudumu vienotība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Pēc Augustīna sāka grimt viduslaiku tumsībā un Kristus izrādījās ieslēgts aiz zelta restēm. Lai tās salauztu, Pats Kristus mēdza nokāpt pat pazemots. Tēlu vidū, lai tikai atkal parādītu kopējās vienotības varenību. Senatnes gudrība labi izprata pasaules vajadzību viļņus. Protams, viens ceļš no Vienīgā Pirmavota. Kā visaugstākie gari, tā arī jūtīgie zemes aparāti pazīst šo vienotību. Un Augstākās realitātes pasaule mirgo planētu kustības viesuļa dzelmes logos, kas pievelk gara daļiņas. Kad nākotnē Matērija būs līdzsvarojusies, tad varēs iegūt skaidru skatu. Bet pašlaik saredzamas tikai drumstalas. Tālab senatnē tik saudzīgi glabāja šo dabisko teleskopu. Un visspēcīgākie teleskopi bija sievietes. Un pirmais viņu saglabāšanas nosacījums bija miers.

134.

Ir nepieciešami pieradināties pa smalkajām uztverēm. Proti, vajag cītīgi izasināt savas izjūtas. Cilvēki dažreiz cenšas pieradināt dzirdi pie zināmiem muzikāliem akordiem dažādos attālumos. Pat tāds vienkāršs mēģinājums dod negaidītus novērojumus. Tie paši akordi dažādos attālumos tiek uztverti dažādi, tas nozīmē, ka ir kaut kas, kas iejaucas un pārmaina skaņas. Jā, pat tik parastā uztverē var būt izmaiņas, tad cik gan daudz vairāk tiek iespaidota smalkā uztvere. Cilvēki par to pat nedomā.

135.

Smalko centru izjūta nosaka jaunrades smalkumu. Visi radošie smalko izjūtu saspringtie impulsi nosaka formu smalkumu. Tāpēc cilvēcei jānostiprinās tieksmē apgūt smalkās izjūtas. Visas Kosmosa brīnišķīgās formas ir smalko izjūtu konstruētas. Visas smalkās formas veido smalkās jūtas. Tā cilvēce var Bezrobežībā izsmalcināt savas izjūtas.

136.

Derīga lasīšana saistīta ar mirdzēšanu. Sirds nevar neatbildēt gara līksmei. Jo vajadzīgākas, jo daudzveidīgākas būs zīmes.

137.

Patiesi, tikai uztveres smalkjūtīgums spēj nojaust Mūsu vēlēšanās. Tikai Agni Joga smalkjūtīgums spēj pazīt visus sasniegumu ceļus. Augstākajam Agni Jogam patiesi, iespējams viss!

138.

Lūgums Brālībai nepaliek bez atbildes, bet atbildes iespējas ir daudzējādas. Cilvēki tādā mērā atrodas savas izteiksmes lokā, ka citas zīmes tie neuztver.

Katrs jau daudzkārt iespējis pārliecināties, ka Brālības atbilde to sasniegusi ārēji visai neievērojamās zīmēs. Var droši apgalvot, ka lielais vairums norādījumu vai nu slīd pa apziņas virsmu, vai arī tiek iztulkoti sagrozīti. Šādi sagrozījumi sevišķi kaitīgi tādu cilvēku rokās, kuri nemīl iedziļināties un kuri norādījumus pielāgo savām gadījuma noskaņām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Ir daudz piemēru, kad nejēgas iztulkojuši lietišķas zīmes gluži pretēji. Cilvēki arī pēc saviem zemes ieradumiem bieži tulko vēstules pēc sava prāta, neņemot vērā vārdu īsto jēgu – šāda konvencionāla patība jāatmet ceļā uz Brālību.

139.

Gluži tāpat paliek iezīmējumi Akašā. Dažreiz mēs esam gatavi sūroties, ka ilgi neredzam to, ko vēlētos, bet neapdomājam, ka dažādu iemeslu dēļ attēlu nevajag iezīmēt izplatījumā.

140.

Ieskatu, ka visi signāli jāaizdedz, zīmes viegli jāsaprot. Katram no aicinātiem Došu zīmes, bet vajag tās pieņemt. Varu teikt, ka dažreiz nācies ķerties pie ārkārtējām zīmēm. Bet ne vienmēr tās var pielietot. Atgādināšu. Kādreiz izdevās izglābt cilvēku no ugunsgrēka, bet viņš neklausīja zīmēm un tādēļ tomēr salauza kāju. Citā reizē, glābjot no bīstama paraksta, vajadzēja bez garīga iespaidojuma, pielietot tādu muskuļu spēku, ka roka uz ilgu laiku bija pamirusi. Glābjot no plēsīga zvēra, vajadzēja nogrūst no takas. Tālab nevajag izsaukt ārkārtējus iespaidojumus un vajag jūtīgi ieklausīties glābējas vēsmās.

141.

Cilvēki mīl parādības, ne mazākos par ziloni, ne skaņas, ne klusākas par pārkonu. Bet smalko enerģiju iedarbības notiek klusībā.

142.

Katrs patiess sirds klauvējiens tiks sadzirdēts. Tāpēc klauvējiet un nezaudējiet cerību, ja atbilde kavējas. Atbilde vienmēr nāk negaidot, tam daudz iemeslu, un tad gandrīz nekad nav tāda forma, kādu mēs sagaidām. Tāpēc esiet modri un protiet izpažīt. Strādājiet sevis pilnveidošanā.

143.

Ja mēs uz kādu jautājumu nesaņemam nekavējošu atbildi vai apstiprinājumu, tas nozīmē, ka tam sevišķi iemesli. Jūs zināt kāda tagad nebijusi Kauja visos plānos! Ļaunuma spēki virza apakšzemes uguni, lai tā izlauztos caur zemes garozu visbīstamākajā vietā. Un tikai visu Gaismas Spēku modrā sardze novērš mūsu planētas galīgo eksploziju. Viņu sasprindzējums šajā kosmiskajā kaujā drausmīgs. Bieži minētie asins sviedri nav pārspīlējums, bet smaga īstenība. Bez tam Gaismas Spēki arī dzēš naida uzliesmojumus, remdina daudzu tautu kareivisko straujumu, lai ļautu nostiprināties tam, ko vajag pasargāt. Tā kosmiskā haosa, pārzemes un zemes kaujas apstākļos, Viņi pilda Gaismas Plānu un pasargā tos elementus, kas evolūcijas spējīgi un ievirza tos vajadzīgajā gultnē. Sairst daudzas smalkās pasaules zemāko slāņu sfēras! Bet vai gan daudz to apziņu, kuras atskārst šī sairuma nozīmi un sekas?!!

Tāpēc zinot šīs nedzirdētās Kaujas gigantisko vērienu, vai gan vēl vairāk apgrūtināt Gaismas Spēkus lūgumiem un jautājumiem? Jāievēro samērība. Mēs zinām, ka viss

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

neatliekamais, viss nepieciešamais tiks pavēstīts laikā, tāpēc gaidām pacietīgi, un atbilde bieži pienāk bez nokavēšanās.

Tā visiem Gaismas kareivjiem pašreiz dziļi jāapjēdz Armagedona norise. Vajadzīga drosme, noteiktība un nenogurstoša modrība.

144.

Cik daudz tiekšanās cilvēce izšķiež fenomenu meklējumos un neuzklausa balsi, kas liek griezties pie gara saprašanas spēka. Vai tad priekšmetu materializētajā ietverts tāds spēks, ka gara un enerģijas sūtījumu jēdziens izgaist? Vai gan materializācija, kas aptumšo apziņu un pierāda tikai redzamās izpausmes, spēj virzīt garu uz tālajām pasaulēm? Katra izpaustā forma taču ir kosmisks fenomens. Cilvēce apstājusies uz redzamas izpausmju meklējumu pakāpes. Runājot par tālajām pasaulēm, jālieto bezrobežīgās attīstības plašā izpratne. Nostiprināsim apziņā domu par tālajām pasaulēm. Visa bezrobežīgā traukšanās ietverta gara jaunrades stimulā, tajā glabājas varenā kosmiskā traukšanās. Tikai neredzamās materializācijas jēdziens ierosinās īsteno tiekšanos, jo šajā Visuma varenajā impulsā izpaužas visa kosmiskā jaunrade.

145.

Fenomeni, kurus manifestē mēdiji un melnie magi, kas pie tam neņem vērā atmosfēras un citus nosacījumus, pie šādas enerģiju un to kombināciju patvarīgas izaicināšanas no izplatījuma bieži dod reakciju, kuras postošo spēku var salīdzināt ar eksploziju. Šāda patvarība, kā ir sacīts, rada satraukto elektronu naida pilnu atmosfēru, - tas, šķiet, ir saprotams.

146.

Nav nosakāms, kas varmācīgi apspiedis vērīgus novērojumus? Nedrīkst aizsegt gaismu, kad tā mirdz no atziņu dzīlēm. Lai gaisma rod nolemtos ceļus. Tikumībai pagrimstot, uzbrukumi visam gaišajam neizbēgami.

147.

Modrības un dzirdes gredzeni. Pirmais – attiecas uz tuviem cilvēku un nākotnes parādībām. Otrais – aprobežojas ar tagadnes un tuvās nākotnes lietām. Trešais – skar pagātnei, kura attiecas uz tuviniekiem. Ceturtais – skar pagātnes notikumus. Piektais – mūsdienu pasaules robežas. Sestais – rāda pasaules gaitu nākotni. Septītais – ietver visas zīmes. Ir iespējams būt stipram pirmajā gredzenā, bez iespējas sasniegt nākošos, tamdēļ labāk ir attīstīt septīto gredzenu, jo tam pieejamas visas parādības, bet bez personīgās dziņas – bez personīgās, gandrīz vai šaurās sfēras ierobežojuma. Ir labāk, ja personīgai zīmei izbeidzoties, var saņemt zīmi par pasauli kustību jeb kosmiska rakstura uzliesmojumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

148.

Tagad par uztveres gredzeniem. Ja vērīguma aplī iet centrifugāli, tad uztveres aplī iet centripetāli. No simboliem un miglainiem zīmējumiem tie spirālveidīgi tiecas uz asi izteiktu faktu. Gaišaicinājums, gaišredzība, gaišdzirdība, gaišvaronība, gaišzināšana.

Jāsaprot, ka fakts aicinājuma kategorijā neietilpst, jo šajā kategorijā asa darbība var palikt nesaprasta un var tikai pastiprināt briesmas. Neko noniecinošu Negribu sacīt par tiem, kuriem vajadzīgs aicinājums, bet fakts viņu rokās līdzinātos šautenes lādiņam tādu rokās, kas neprot rīkoties ar ieroci. Protams, aicinājuma robeža ir ļoti relatīva, bet Mēs ļoti priecājamies, kad ir iespējams pāriet izpratnes loku. Katrs aplis līdzīgs karavānai. Protams, karavāna nes vairāk kā zirgs, bet par to viens zirgs var aizkavēt visu kustību. Biklums vai arī klupiens var novirzīt no ceļa. Tāpēc varonības un gaišvaronības jēdzieni ir stipri atšķirīgi. Varonības uzliesmojumu var apstādināt, bet gaišvaronības uguni apstādināt nav iespējams. Gaišvaronības liesma var drebēt no kosmiskiem viesuļiem, bet to noņemt no galvas nav iespējams. Tāpēc sapratīsiet, kāpēc līdz zināmai pakāpei kā pieņemta zīme ir vajadzīgs simbols, bet pēc tam tas top nepanesams un sāk atkrist kā čaula. Uz Nepārredzamības un Neatkārtojamības ceļiem kā sfēru mūzika skan esošais. Kā putns, kas visupirms sapurināties un pēc tam aizlidos, tā arī vārds sprēgās iz Mūsu Ēzes un vēlāk to var tikai apstiprināt. Okulti pirmais moments ir svarīgāks par atkārtojumu. Bet kad iespējams saskatīt Ēzes kūšājumu, tad tas mirdz vienmēr par pavēli.

149.

Gaišredzība un gaišdzirdība būtībā ir ugunsdzirdība un ugunsredzība. Uguns vajadzīga kā vidutājs visās citās darbībās. Par sirdi mēs atkārtojam sešsimts reizes. Tāpat esam gatavi atkārtot par Uguns nozīmi seši simti sešdesmit sešas reizes, lai apstiprinātu Uguni kā svētsvinīgas kāpnes. Cilvēki nespēj dzīvot bez pievēršanās Ugunij. Zemes vai Smalkajā Pasaulē viņi griežas pie augstākās starpniecības. Bet ne jau par Uguns pielūgsmi Mēs runājam, jo būs nevēlams un fanātiķi, kas pūlēsies vērst pret mums arī šādu absurdu apvainojumu. Runāju par augstākām atziņām, kas tuvinās mūsu smalko ķermeni Ugunīgajai Pasaulei.

150.

Bieži tiek aizrādīts, ka gaišdzirdība un gaišredzība parasti dod fragmentāras izziņas. Lai izprastu notiekošo, jāatminas daudzi iemesli. Nereti fragmentārisms rodas raugoties no zemes izpratnes viedokļa. Cilvēki neuztver ieraudzītā smalko sakarību. Varbūt, ka sakarība ir ļoti loģiska, bet zemes loģika atšķiras no Smalkās Pasaules loģikas.

151.

Izplatījuma balsis dažādos nosaukumos minētas visu tautu Svētajos Rakstos. Neiedziļināsimies, kāpēc šādas balsis piedēvēja visdažādākajiem avotiem. Pašlaik vienīgi jāatceras, ka zināšana par šādām balsīm bijusi jau ļoti sen. Nevar uzskatīt, ka visdažādāko kultūru cilvēki būtu kļūdījušies vai ar nodomu melojuši.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

152.

Dižas nozīmes vēsturiski akti bieži tika izpildīti pēc redzējuma norādījuma. Biežāk nekā cilvēki domā, Neredzamā Valdība paziņo savus lēmumus. Augstākās Būtnes vai aizgājušie tuvinieki atnes neizbēgamo termiņu vēsti. Var tikai nožēlot, ka cilvēki cenšas slēpt šādus redzējumus un apmeklējumus, protams, jo noslēpums nebija nosacīts. Ugunīgais zīmogs uz lūpām ļoti izturīgs, bet piezīmēs pēcnācējiem var pasacīt Patiesību, kas stiprinās daudzas sirdis. Jums zināmi ļoti daudzi vēsturiski notikumi, kuru pamatā bijuši brīdinājumi un norādījumi. Tā iespējams atzīmēt daudz notikumu no senseniem laikiem līdz mūsu dienām, kuri bijuši it kā vadošās domas posmi. Būs pareizi savākt šos ugunīgās apskaidrības faktus, tajos būs parādīta vesela starppasaļu sistēma. Vajag iedziļināties vēsturiskajos faktos, lai vēl apzinīgāk saprastu celtniecības gudrību. Ieteicu sākt pierakstīt visus pazīstamos vēsturiskos notikumus, kuri norisinājušies vai saistīti ar augstākiem redzējumiem.

Izdarot šādas atzīmes, radīsies vēl daudzi fakti, jo tieksmīgā doma līdzīga magnetam.

153.

Tie, kas domā, ka redzējumi, sapņi ir gremošanas sekas, var viegli palaist garām visvērtīgākās īstenības zīmes. Tikai tie, kas pazīst pretinieka spēkus, var cerēt uz uzvaru. Cik liela saskaņotība un vienotība jāpierāda, lai pieveiktu tik spēcīgus pūļus! Jāpiesauc visa garīgā drošsirdība, lai novērstu un izbeigtu sīkās lietas.

154.

Var novērot visos Nolikumos, ka zemes parastajos simbolos ieslēpti Ugunīgās Pasaules diženie jēdzieni. Vai pilsētai jābūt katrā ziņā zemes pilsētai, vai govij katrā ziņā jāatgādina tikai zemes ganāmpulks, vai pienam jābūt zemes pienam, vai čūskai no zemes? Visās Mācībās iespējams atrast līdzīgus atgādinājumus. To pamatā ir ne vien Ugunīgās Pasaules neizsakāmais jēdziens, bet arī tas, ka rakstnieki un lasītāji pazina relatīvo apzīmējumus, kuri gadu simteņos tika aizmirsti.

155.

Portretu dažādā izteiksme, ko esat ievērojuši, attiecas jau uz Hieroiedvesmas spēku. Šo garīgo iejūtību izprata jau sirmā senatnē. Jau Ēģiptē portreti noderēja par vidutājiem sakaru uzturēšanai attālumā. Arī Svētie Attēli atbilst garīgai saskarei. Bet šī dabīgā parādība nav jāizprot kā maģija vai buršana, bet kā vēl viena zināšanas drusciņa. Nevienam nespēj ierobežot un novilkt gara zināšanas robežu. Nevienam nav tādas iztēles spējas, lai noteiktu, kur var izbeigties enerģijas varenība. Tāpēc tik apzinīgi jāatzīmē visas dažādo parādību izprastās detaļas. Jāpriecejas par katru šādu izpratni. Šīs ugunīgās zīmes taču ved uz Ugunīgo Pasauli. Tātad, šais ceļos jāiet ar vislabāko uzmanību. Īstenība jāpieņem tāda, kāda tā ir. Ne neuzticēšanās vai modrības trūkums, bet labuma acs un atklāta sirds dos Ugunīgās Pasaules jauno izpausmju izpratni. Ievērojiet, kā attēla izteiksme mainījusies, un vēlāk salīdziniet ar notikumiem. Protams, jānovēro personas, kuras jums šķiet sevišķi nozīmīgas un kuras jūs pazīstat. Šādas izteiksmes pārmaiņas ēģiptieši nosauca par dvēseles spoguļi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

156.

Derīgi izdarīt fotogrāfiskus uzņēmumus ne vien dažādās stundās, bet arī dažādu kosmisku sasprindzējumu laikā. Kad gan iespējams uztvert absolūtās tumsas plankumus, ja ne saspringtības brīdī? Kad gan iespējams iegūt viskomplicētākos uztvērumus, ja ne stihiju līdzsvarotības laikā? Mūsu pašu svārstības atspoguļojas filmā, tāpat arī iespējams iegūt dažādu smalko izpausmju attēlos. Var sākt visvienkāršākajos nosacījumos, jo pienāksies iestrādāties visdažādākajos apstākļos.

157.

Fenomeni, kuru dalībnieki jūs bijāt, prasīja mierīgumu, bet varēja nemanīt, ka bez mierīguma bija vajadzīgs vēl kaut kāds sakāpinājums. Šis apstākļis radīja it kā enerģijas kāpinājumu pēc sūkņa likuma. Tāpēc pareizāk sacīt, ka vajadzīgs piesātināts mierīgums, lai fenomens parādītos.

158.

Tagad pastāstīšu jums gadījumu no savas personīgās dzīves. Savā agrajā jaunībā es nodarbojos ar mūziku, uz ko man bija sevišķas spējas. Reiz man bija jāgatavojas publiskam eksāmenam, un man vajadzēja izpildīt dažus mūzikas gabalus, to starpā arī Baha prelūdiju un fūgu. Bet ģimenes apstākļi iekārtojās tā, ka es nespēju iemācīties pašu grūtāko – Baha fūgu. Līdz eksāmeniem bija vairs tikai viena diena. Izmisumā es nosēdos pie klavierēm, ļoti labi zinot, ka vienā dienā iemācīties Bahu no galvas nav iespējams, bet es tomēr nolēmu darīt visu, kas manos spēkos. Nospēlējusi dažas reizes pēc notīm, es nolēmu izmēģināt, cik esmu paturējusi atmiņā, un šeit notika brīnums – visa fūga reljefi nostājās acu priekšā, un mani pirksti it kā paši slīdēja pa kauliņiem un no sākuma līdz beigām, bez nevienas kļūdas. Ārkārtīgā apgarotībā es nospēlēju ir prelūdiju, ir fūgu. Bet bez šīs neparastās momentālās prasmes, arī spēlējot šo fūgu eksāmenā veselas profesoru konklavas priekšā, es atkal pieliju ar sevišķu apgarotību un saņēmu profesoru jūsmīgus apsveikumus. Stars skāra “kausu”, un sen pazīstamais atmodās.

159.

No Austrumniekiem Baltais Ērglis, tā ierosinām jauno apziņu. Nav iespējams izteikt bez Austrumiem. Cilvēces vēsture veidojusies vai nu Austrumu ietekmē, vai Austrumu dēļ. Kultūras masts tik plašs, un nav iespējams attēlot tā uzbūves apmērus.

Kaut kas par valodu, par psihiskās enerģijas nogulsņajumiem

160.

Sacensība ir viens no grūtajiem jēdzieniem. Vienīgi ugunīgā sirds saprot, cik daudz pienākas gan gaišai, gan tumšai pusei. Sacensība rada pilnveidošanās gaišo izpratni. Tur, kur mežonīga, neapvaldīta apziņa, tur sacensība noved pie savstarpējas iznīcināšanas. Sacensība ir skaudības perēklis. Tā noved pie visizsmalcinātākajiem noziegumiem. Sadarbībai jālīdzsvaro neizprastā sacensība. Personīgi nav viegli nojaust saprātīgas sacensības robežu. Jau pats vārds - sacensība ir bīstams, tajā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

izpaužas greizsirdība, citiem vārdiem, samaitāta atdevība. Tāpēc, kur vien iespējams, jēdzienu sacensība labāk aizvietot ar pilnveidošanās jēdzienu. Daudzi jēdzieni jāpārbauda no tagadnes izpratnes viedokļa. Jāatzīst, ka ticējumu taisnīgā vēsture atklās daudzas visapgrozītāko jēdzienu saknes. Jārūpējas, lai pamatjēdzienu valoda būtu labskanīga un pēc iespējas izteiksmīga. Valodu iespējams bagātināt jaunām definīcijām, bet bezjūtīga svilpošana labumu nenesīs. Ikviens burts pēc savas skaņas nozīmē centru vibrāciju. Ir aplami bez vajadzības traucēt harmoniju. Ievērojiet senatnes vietu nosaukumu skanējumu. Jaunie ne vienmēr rod tik pat derīgu vibrāciju. Senatnes nosaukumiem bija mūžsena nozīme. Bieži nekāda filoloģija neatradīs sakni, kas savu varenu tautu iedēstīta. Tāpēc mums vēl jo rūpīgāk jāizturas pret nepazīstamo mantojumu – mantojumu, kas liek skanēt mūsu sirdīm.

Terafimi

160.a.

Mēs zinām Terafimu. Mēs zinām, ka terafims var būt astrāls un materiāls. Astrālā pasaule augstāka par materiālo. Astrālais terafims var būt tikai ļoti attīstītām būtnēm. Materiālie terafimi var kalpot katram apzinīgam garam. Terafims ir it kā pašas radības modelis. Jūrnieks pēc kuģa modeļa vieglāk var spriest par notikumiem uz kuģa. Skatoties uz atveidu, cilvēki it kā pieskaras tam, kas nav klāt. Pat visniecīgākā vārdotāja prasa vispirms attēlu vai tuvu priekšmetu. Šīs lietas virza viņas psihisko enerģiju un palīdz pavairot iedarbību kā bāka vai ceļa zīme.

Materiālo terafimu gadījumā katram gadījumam vajadzīgs savs attēls. Bet astrālā terafima priekšrocība ir tāda, ka tas ir viens un pieņem redzamību pēc vajadzības. Tāpēc tas ir it kā ceļa rādītāja zīme sakarā ar apziņas sasniegumiem. Astrālais terafims ir psihiskās enerģijas kristāls tāpat kā materiālais materiālās tiekšanās produkts. Galvenais akts notiek terafima izveidošanas laikā, jo tieši tad psihiskā enerģija ir vislielākā spriegumā. Dodot priekšroku astrālam terafimam, var norādīt uz materiālā terafima izveidošanas tehniku.

160.b.

Materiālo terafimu taisīja vai nu skulpturāla attēla veidā vai arī jebkura priekšmeta veidā, kam pievienoja kaut ko, kas piederēja cilvēkam, ko apvārdoja. Bieži terafimu pēc tā īpašnieka nāves lika kapenēs kā senajā Ēģiptē maiju pieminekļos un etrusku apbedīšanās, vai arī, ja apbedīšanas rituāls prasīja sadedzināšanu, arī terafims sekoja ugunī.

Izraēļa dievnamā atradās visiem gadījumiem kopējs terafims, bet katrā vārdošanā zem terafima palika kaut ko, kas piederēja vārdojumam. Tā pa dažādām zemēm izkaisīts daudz terafimu un katrs no tiem noslāņojis uz sevis daudzus psihiskus sūtījumus. Pēc šiem psihiskās enerģijas noslāņojumiem interesanti novērot šīs enerģijas dzīvīgumu. Var tiešām redzēt, kā terafimi uzglabā gadu tūkstošu spēku. Kā grauds dzīvo paužot spēku bez gala.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Starp mēģinājumiem ar psihisko enerģiju ļoti svarīgs ir mēģinājums, kas pierāda tās nešķīdināmību un neiznīcināmību. Terafims to pierāda vislabāk, ja pie tam var likt lietā gaišredzību.

Nākotnei var pieņemt nekaitīga terafīma izveidošanas mēģinājumu, pievienojot tam pavēli uz ilgu termiņu. Terafims aiznesīs vēsti vai nu noteiktai personai vai tam, kas viņu ņems uz sevis. Pie tam jāievēro divi noteikumi. Vajag zināt, ka terafīmu gatavo ilgi, tāpat arī iedarbība nav acu mirklīga. Mācība par terafīmiem un apburtiem priekšmetiem nāk no tādas senatnes, kad atlanti pazina psihisko enerģiju.

Kā gatavot terafīmu? Vajag atrast telpu, kur vārdotāja psihisko enerģiju pietiekoši noslāņojusi telpu un nogulties uz priekšmetiem. Noteiktā vietā izgatavo jebkura veida attēlu no vaska, vai māla, vai kaļķa. Pēc attēla novietošanas tas jāapklāj ar sidraba šķirstiņu, vai arī kristāla, vai stikla, vai ādas pārsegu.

161.

Apvārdošanā, kā zināt, dziedoši izrunāja vārdus, kas bieži bija bez kādas jēgas. Tomēr nozīme ne jēgai bet ritmam. Tā sfēru mūzika nesastāv no melodijām, bet no ritma. Kad attīstīts gars pazīst sfēru skaņas, viņš sapratīs ritma varenā spēka parādību. Tā terafīma uzslāņošanā ir nozīme gribai un ritmam.

Vienalga kādiem vārdiem izteic uzdevumu terafīmam. Svarīga noslāņojuma secība un tiešā sūtījuma patiesīgums un ritms, kas var atbilst Mahāvanam. Tikai mazai apziņai vajadzīgas svešas pavēles. Bet attīstīta apziņa var improvizēt vārdus, saskaņā ar psihiskās enerģijas nogulsņējumu plūsmu.

Nav vajadzīgs sevi saistīt ar iemācītiem vārdiem, labāk piesātināties ar ritmu, kad katrs muskulis tiekdamies saplūst ar nerviem. Kā nedalāms veselais vibrē cilvēks un pavēles spēks noslāņojas ar roku uzlikšanu uz terafīma. Terafīmu veidojot jāpildās ar vienveidīgu tiekšanos. Terafīmu vajag apslāņot katru dienu ne mazāk kā trīs reizes.

Lai gribu labāk noslāņotu, terafīma virsmu pārāk nenogrudinot, labāk to apklāt ar audumu un var lietot sveķainu vielu kvēpināšanu. Labs ir eikalipts.

162.

Mēdz būt mākslīgi vai arī dzīvi terafīmi. Pasaules notikumiem tiek izvēlēti dzīvi terafīmi; cilvēki viņus dēvē par svaidītiem, jo saite ar Hierarhiju dod fiziskus stigmatu. Terafims var arī neizpausties atklāti, bet tumšie tomēr nojauš svaidīšanas svētdevu un cenšas nodot, lai aizkavētu Labuma pieaugumu. Vīrišķīgi jānorobežojas no nodevējiem un jāsmel enerģija no sirds. Nav jābaiļojas par Labuma augsni – kur Gaismas grauds, tur arī ziedi un augļi. Bet jātur sirds pavediens kā vienīgais enkurs.

163.

Piemiņas lietas viegli iegūst talismana nozīmi. Tāpat piemiņas dienas pastiprina derīgu ritmu. Jāsaprot, ka piemiņas lietas ierosina mīlestības uzplūdumu un it kā šķīsta auru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

164.

Psihiskās enerģijas nogulsnes ir, protams, pilnīgi reālas kā dzīvnieku, tā arī augu valstī. Der atcerēties, ka jau minētais Ringse satur psihiskās enerģijas nogulsnes, kuras īpašība ir neiznīcināmība un vitalitāte.

Simboli

165.

Jūsu domas par simbolu ir ļoti skaistas un, protams, pareizas – Amritas kauss, skaistuma un varoņdarba kauss. Grāla Kauss! Leģenda par Grāla Kausu arī nākusi no Austrumiem kā viena no versijām par diženo garīgo varoņdarbu un par to pašu noslēpumaino Šambalu. Daži Grāla Kausa simbolisma pētnieki saskata šajā Kausā – Akmeni, kas patlaban figurē pasaulē, pavadīdams vēsturiskos notikumus, kuriem beidzoties, tam jāatgriežas Āzijas sirdī. Šāds iztulkojums arī tuvs patiesībai. Bet arī Kauss eksistē un jaunās ēras sākumā tas tiek sūtīts turp, kur tiek nostiprināta Kalačakras Mācība. Arī par šo Kausu ir daudz leģendu. Viena no tām vēsta, ka šis Kauss vienmēr tiek atnests negaidot un pa gaisu. Tā savā laikā tas tika atnests valdonim Budam. Šī Kausa izcelšanās – ēģiptiska, un tā vecums apstiprināts 12000 g. pirms Kristus. Pēc Budas nāves šis Kauss kādu laiku atradās Karašarā, templī, no kurienes tas pazuda, un no tā laika glabājas Šambalā. Pēc visām teiksmām, jaunajam Maitreijas laikmetam sākoties, šis Kauss atkal parādīsies.

Čūska, kas apvij Kausu, nozīmē arī jostu un, kā Jūs jau zināt, senatnē jostu ieskatīja par varas, cieņas un augstākās uzticības zīmi, vēl augstāku par gredzenu. Tā šajos simbolos var saskatīt ir kosmisku nozīmi, ir piemērošanos ikdienas dzīvei. Laika Pavēli Lielo Atnāksmi, Uguns Laikmeta un Gara Atdzimšanu, Gudrību un Sintēzi, Varoņdarbu un Nemirstības Kausu, Augstākās Uzticības zīmes un Aicinājumu, tērptu purpurā – drosmes krāsā.

Tāpat jaukas ir Jūsu domas par Visuma Simfoniju. Patiesi katrs gars skan savā tonī, un nekas nevar pielīdzināties šīs skanēšanas skaistumam. Tas, kurš dzirdējis sfēru mūziku, var sacīt Mācības vārdiem – “agrākā dziesma pārvērtusies ratu rīboņā”.

166.

Vienādsānu trijstūris ar virsotni uz augšu ir viena no Baltās Brālības zīmēm. Jūs, droši vien, to esat redzējis kā apliecinājumu, ka Jūsu aicinājums ir sadzirdēts. Katra patiesa vēršanās pie Augstākā tiek pieņemta, bet atbilde ne vienmēr nāk nekavējoties. Dažreiz šī laika starpība ir atkarīga no tiem vai citiem kosmiskiem iemesliem.

167.

Tagad par spoguļi – velna izdomājumu sacīts “Autrumu Kriptogrammās”, bet tas jāsaprot, protams, simboliski. Velna spoguļis simbolizē cilvēka pieķeršanos savai personai jeb patībai. Dievišķajam mikrokosmam jābūt Makrokosma atspulgam, bet velna spoguļis atspoguļo vienīgi savu patību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

168.

Par Jehovu. Jehova ne vienmēr nozīmē Saturna planetāro Garu. Šādiem simboliem daudz nozīmju un bieži viens apzīmējums ietver veselu virkni jēdzienu un atvietotāju. Ezotēriski Jehova nozīmē Elohims. Tāpat arī ir pareizi, ka ebreju tauta iedzimusī zem Spīdekļa Saturna stariem. Pagaidām vairāk papīram uzticēt nevaru.

Vēl par valodu, par vēdu nozīmi u.c.

169.

Pareizi darāt, ievērodami izteiksmju īpatnības. Tieši te izpaužas gara mūzika. Nav nejauši visi valodas niansējumi! Cik daudz psihiskās liesmas pārskrien pār nerviem, izdaiļojot valodu!

170.

Taisnība tiem, kas sacēlas pret rupjiem un divdomīgiem izteicieniem, jo to avots – nezināšana. Runai jābūt daiļai, skaidrai un pēc satura dziļai.

171.

Ļoti lietderīgi ir pētīt senās valodas, tajās ir saglabāta cilvēces domu vēsture. Var izsekot kādi jēdzieni attīstījušies, kādi izzuduši. Nemsim sanskrita un latīņu valodu, varam redzēt, ka latīņu valoda jau iztikusi bez ļoti dziļiem jēdzieniem; un materiālismam pievērstā Roma nav salīdzināma ar Indijas domas pieminekļiem.

Valoda ir tautas hronika, - vārdnīca ir Kultūras vēsture.

172.

Klasiskās pasaules izteicienos rodami norādījumi par Esības dziļajiem pamatiem. Pareizi sacīts, ka “miegs līdzinās nāvei”. Trijos vārdos paskaidrots, ka abi stāvokļi attiecināmi uz Smalko Pasauli. Bet šī nozīme aizmirsta, un priekšstats par ķermeņa nekustīgumu izvirzīts jēgas pirmajā vietā. Turpretī jau jaunākajās klasēs māca senos izteicienus. Varētu turklāt norādīt uz vārdu nozīmi un tādējādi likt pamatu daudziem pareiziem jēdzieniem. Vienkāršos vārdos apstiprināta patiesība, līdzinās neizdzēšamām bauslības galdiņu zīmēm.

Tāpat, kāpēc aprobežoties ar tā dēvēto klasisko pasauli? Senatnes dziļumiem rodami ļoti piemēroti asprātīgi izteicieni, tikai jāpazīst veco dialektu daudzās nozīmes.

173.

Smalkās Pasaules valodai nav vajadzīgi vārdi, kaut arī tie var būt viņas rīcībā. Tā izpaužas jūtziņa, visprecizākā izjūtu pārraidē. Tā Smalkajai Pasaulei nav jātraucē sfēru mūzika ar haotiskām skanēšanām. Mums nav par to jābrīnās, jo pat blīvajā pasaulē harmoniskās sirdis daudz ko pārraida viena otrai sirds valodā. Lai šī valoda nemitīgi atgādina Smalkās Pasaules iespējamību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

174.

Mēs atzīstam valodas saīsinājumus. Ir vēlama jaunu, raksturīgu izteicienu veidošana. Šādi jaunveidojumi pasargā valodu no sastinguma. Nav ko pielūgt mirušos vārdus. Daudz priecīgāk ir atzīt, kā skaņas iedarbības jēga iesakņojas un pārlicina. Visi saprot, ka pārlicina nevis vārdi, bet smadzeņu centra sūtījums. Daiļrunība nespēj sasniegt mērķi tikai pateicoties klausītāju afektam. Drīzāk ir iespējams uzvarēt ar klusu žestu nekā ar aukstu retoriku.

Kad saka: tā ir mana tēva valoda, tad jautājiet, vai ir vēl veseli jūsu tēva novalkātie zābaki?

Katrai zinātnei nepieciešamas jaunas formulas. Tāpat arī atsevišķi dzīves posmi nes jaunu izteiksmes veidu. Jāpriecājas par katru jaunu izteicienu. Nav nekā nelāgāka par liķa skāvienu! Jau tā jūs esat piesaistīti daudziem mirušiem priekšmetiem. Katra miruša burta izvadīšana tiek apdraudēta, it kā nebūtu progresīvu darbību ar milzu nozīmi. Dažas tautas ir analfabētes un klātas netīrumiem un riebiņiem insektiem. Kuru gan skrandaino aizspriedumu apraudāt? Visu insektu glabātavu vajag sadedzināt! Nebūs postīšana, bet atjaunotne.

Visā dzīvē meklējiet atjaunotni!

175.

Izzināšanas grūtības zināmā mērā ir atkarīgas no zemes valodas aprobežotības. Visi simboli un augstākie jēdzieni ir konvencionāli līdz aplamībai. Kad cilvēks ievēroja kaut ko ikdienā neparastu, viņš sāka izskaidrot šo miglaini neparasto tādos izteicienos, kuri viņa kaimiņam nozīmēja gluži pretējo. Tam piejaucās vēl visas redzes, garšas, dzirdes anomālijas un izveidojās pilnīgs jēdzienu jūklis. Bet kad cilvēks mēģināja izsacīt augstāko Hierarhisko Jēdzienu, viņš centās savirknēt labākos izteiksmes veidus, un radās galīgs sajukums. Ievērojiet, ka katrs, kas runā par transcendentāliem jēdzieniem, sastopas ar visnegaidītākajiem skaidrojumiem. Nereti cilvēki runā par vienu un to pašu visdažādākos vārdos, ka nav iespējams vārdiem viņus samierināt. Tad nenogurdinieties strīdos, bet sirsnībā apklustiet. Ļaujiet strādāt ugunīgajai enerģijai, tā atradīs kaut vai šauru ieeju. Tā visos apstākļos atcerieties, ka jūsos ir visu caurnirstošās enerģijas krājums.

176.

Jums grūti tulkot vārdu “pārpildījās”? Jums taisnība, valodās, kas svešas sanskritam, nav viegli atrast dažus apzīmējumus, it īpaši attiecībā uz Augstākajām Pasaulēm. Būs jāsaka – uzliesmoja, vai pat – iedegās, lai nepazemotu ekstāzes jēdzienu. Apzīmējumos slēpjas daudz pārpratumu. Sevišķi cieš izteicieni, kuriem jāizsaka traukšanās augšupeja, tos var izmantot tikai tie cilvēki, kuri paši ir trauksmīgi, bet tādu ir maz. Tāpēc valodas sāk grozīties ap tāliem jēdzieniem, tās gan pilnveido mehāniskos izteicienus, bet tām nav pat vajadzības atrast Augstāko Pasauļu harmoniju. Ievērojiet no jauna izveidotos vārdus! Cik labi pēc tiem var novērtēt apziņas līmeni! Bet arī Augstākās Pasaules jāgodina izsmalcinātiem izteicieniem, lai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Ugunīgā pasaule mirdzētu arī zemes skaņā. Tāpēc atgādināsim, lai jaunatne rod laiku vērst domāšanu augšup. Domāšanas kādība radīs arī vārdu.

177.

Pat parastajā vēstulē sastopami norunāti izteicieni, kuri saprotami tikai korespondencē informētajam. Tāpat arī pravietojumos jābrīnās par dažiem mums neskaidriem izteicieniem. Bet, ja atceramies pravietojumu laikmetu un apstākļus, varam skaidri saskatīt, ka izteicienu nosacītība eksistē tikai mūsu laikam, jo gadsimti izmainījuši daudzus jēdzienus un izteicienus. Lai neiegrimtu tumsonībā, jābrūņojas ar piesardzību.

178.

Dažreiz ievērojat starpību Mūsu vārdu izrunā. Jāsaka kaut pilnīgu pareizību iespējams sasniegt, tomēr telegrammā vairāk vērības pievērš saturam.

179.

Jūs zināt, ka suģestija iespējama katrā valodā; tā uzskatāmi pierādās uztveres jēga un būtība bez pieņemtiem dialektiem. Uzskatu, ka sirds uztveres atklāšanās ir nepieciešams solis, tuvojoties Mums, Smalkās Pasaules valoda īsteno sapni par savstarpēju saprašanos. Šo iespējamību vajag apjēgt, pirms to sāk pielietot.

180.

Imperils ir apzīmējums, ko šai indei devuši Lielie Skolotāji, bet austrumu valodās tai, protams, ir cits nosaukums. Svētā senzara valoda sastāv no labākajiem apzīmējumiem, kas ņemti no visām senajām valodām. Tajā daudz vārdu ar latīņu sakni. Tā arī imperilam noteikta latīņu sakne.

Daži vārdi nelīdzinās nevienam no mums pazīstamajiem dialektiem. Bieži viens vārds nozīmē komplicētu jēdzienu vai darbību.

181.

Neharmoniskais Aum pārvērtīsies par postošu ieroci. Visaugstākās Sarunas, ja tās nebūs šķīstītas sirds uguņiem, pārvērtīsies par sliktu vārdu likumu. Daudzkārt sirds uguņu jēdzienu nosauks par māņticību, bet pieaicināsim zinātniekus un redzēsīm, ka labākie no viņiem būs vienprātīgi attiecībā uz starojošām enerģijām. Neviens ne ar kādiem aizliegumiem evolūcijas gaitu nepārtrauks. Nejēgas var radīt izzināšanā konvulsijas, sacelšanās un postījumus. Tieši ar aizliegumu nejēgas izraisa haosa viļņus, bet visuma likums uzveic visas tumšās viltības.

Gara tumsība jāizkļiedē.

182.

Daudzās zemēs cilvēki, ja tie grib nesatricināmi kaut ko apliecināt, tad svinīgi izrunā vārdu "Amen" vai "Amin". Senajos avotos var noskaidrot daudzu vārdu nozīmi. Ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

aplūkosit vārda “Amen” nozīmi grieķu, ebreju, ēģiptiešu un sumariešu valodā, tad pa daudzām pakāpēm nonāksim pie tā paša trīsvienīgā simbola apstiprinājuma.

Redzējumi

183.

Iztēloties Ugunīgo Pasauli ir gan grūti, gan viegli. Starp Pasaulēm pārtraukuma nav. Smalkā Pasaule tāpat attiecas uz Ugunīgo Pasauli kā fiziskā uz Smalko. Bez redzamām parādībām iespējamās arī neredzamas tuvošanās. Tāpat dažreiz Zemes Pasaulē tikai sirds pulss atzīmē Smalkās būtnes klātbūtni. Acs ļoti reti redz it kā kaut kādu starošanu, un parasti to piedēvē nejaušībai. Tāpat visretākā garīguma cilvēkiem virs galvas var saskatīt it kā gaismas diademu. Tāda parādība ir ļoti reta un nozīmē garīguma kristālu. Pati aura it kā satinas gredzenā. Tā senā kroņa idejai kā izcilības zīmei bija dziļa nozīme. Nevajag brīnīties, ka augstas parādības notiek visgrūtākajās stundās. Ugunīgās Pasaules likumi ir neizsakāmi.

184.

Nevajag brīnīties par Gaismas mirdzumu aizvērtās acīs. Praviēši sacīja: “Kungs, es neredzu tumsas!” Tas nav atdevības simbols, bet centru iedegšanās zinātniska parādība. Ne reizi vien var atrast norādījumus par šādu gaismu. Nav tā jāmeklē tikai senatnē, bet var iztaujāt par to aklos un bērņus. Dzejnieks var saskatīt dziesmu, kā debesis atveras aizvērtām acīm.

185.

Var arī jautāt – kāpēc redzējumi sakrīt ar dzīves nozīmīgiem momentiem? Vai tas notiek ar Vadības ziņu, kura zina, kad iestāsies izšķirošais brīdis, vai to veicina mūsu pacilātais, garīgais noskaņojums, kas atļauj saskatīt to, kas bez tā paliktu neredzams? Kā viens tā otrs. Bet bez mūsu pašu stāvokļa tuvojas kosmiskās strāvas, kuras pārveido zemes slāņus. Neapšaubāmi, ka mūs iespaido ne vien austrālie ķīmismi, bet arī dažas augstākās enerģijas, kuru izcelsme bezrobežīga. Neti, Neti – Neizsakāmais vada, un bieži mūs skar Augstākais Spēks.

186.

Mēģina izzināt, kāpēc ugunīgās parādības tik retas? Atbildēsim – tāpēc, ka fiziskās pasaules sirds nespēj izturēt tādus ugunīgus viesuļus. Pajautājiet tiem retajiem cilvēkiem, kam bijušas šādas parādības. Viņi pastāstīs, ka viņi gandrīz nomiruši pēc tādiem ugunīgiem apmeklējumiem. Pareizi ievirzot domu, iespējams pieradināties pie šādas Saskaņas. Bet blīvajai miesai nav pa spēkam ugunīgie redzējumi. Tie izturami tikai retām sirdīm.

187.

Redzējumi iespējami tam, kas tos atzīst, un kura sirds tos var izturēt. Ugunīgos redzējumus iespējams izturēt tikai ļoti reti. Pat smalkie ķermeņi jau iedveš šausmas. Cilvēkiem nav jāžēlojas par smalko redzējumu trūkumu. Pat tuvošanās vien jau iedveš

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

bailes. Bet neviena labā būtne nebiedēs. Pretēji, viņas pasargās arī no ļaunajām būtnēm. Bet blīvā pasaule nav pieradusi pie ugunīgās uztveres.

188.

Ļoti priecājos par Jūsu ugunīgajām zīmēm. Ļoti raksturīgs redzējums, it kā sveces liesma, lai iededzinātus centrus. Dažreiz šāda liesma redzama it kā pār gaišu rupju pavedienu saišķi (nervu). Gaismas plankumi arī nozīmē centru atmošanos. Sirds siltums ir brīnišķīga zīme.

Raksturīga arī mirdzošo varavīksnaino zigzagu parādība. Arī es pagājušo vasaru redzēju tos vairākas reizes, tie ļoti traucēja strādāt, biezi apklājot loksnes, uz kurām es rakstīju. Tie norāda uz cīņām pārzemes Pasaulē. Turpiniet savus novērojumus un pierakstiet tos. Nevajag izvairīties novērot sevi. Cilvēki zaudē novērošanas spējas, bet sevis pazīšana ir ļoti pamācoša.

189.

Jūs esat dzirdējuši par fenomenālo desmitgadīgo zēnu Atēnās, kas it kā katru dienu, plkst.11.tos vakarā iznākot uz savas mājas balkona un uzrunājot pūli. Runu temati politiski un sociāli, pie kam viņš parādot neparastas zināšanas. Atbildot uz viskomplicētākiem jautājumiem, bet tikai šajās stundās, citā laikā viņš esot pilnīgi normāls bērns. Izsacītas domas, ka caur viņu runā Venizelosa gars. Interesants arī cits gadījums Amerikā: zēns redz cauri blīviem priekšmetiem, bet arī tikai noteiktā laikā, kad caur viņu darbojas kāds personifikators. Laikrakstos ievietotā fotogrāfija rāda zēnu cieši aizsietām acīm, paukojot ar šīs mākslas ekspertu; šis eksperts apgalvo, ka zēns, vai viņā darbojošais personifikators, parāda ārkārtīgu veiklību. Tās ir laikrakstu ziņas, tāpēc jāpārbauda. Bet principā tas viss iespējams.

190.

Ceļojumos pa Tibetu mēs dzirdējām daudz interesenta. Mums glabājas kāds sens pravietojums un kādreiz mēs to parādījām kādam ļoti izglītotam burjātam, kas bija beidzis Pēterburgas Universitāti, izlasījis burjāts ļoti uztraucās un sacīja, ka šis pravietojums ir tieši tas, ko viņš dzirdējis no mongoļu puisēna lūpām; un viņš mums pastāstīja, ka nelielā miestiņā Urgas tuvumā piedzimis puisēns, kas, apmēram gada vecumā negaidot, vairāku personu klātbūtnē izrunājis šo pravietojumu. Šo puisēnu, protams, atdzinuši par izredzēto iemiesojumu. Par viņa tālāko likteni mēs nezinām.

191.

Tā ka visi fenomeni notiek, koncentrējot gribu, tad gluži vienalga, uz ko koncentrēt vērību. Šādā nozīmē jāizprot H.P. Blavatskas vārdi par koncentrēšanos uz mazo pirkstiņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

192.

Uzticu Mācību katram, kas dzīvo visās Pasaulēs. Neuzskatiet šādu definējumu par nepiemērotu. Cilvēks, tieši, dzīvo visās Pasaulēs. Katru dienu viņš apmeklē Pasaules, bet nespēj atskārst šīs acumirkīgās prombūtnes. Tikai nedaudzi izprot prombūtnes sajūtu. Bezlaicīgajam garam nav vajadzīgs ilgs laiks. Šādas sajūtas ļoti raksturīgas attīstītām apziņām.

193.

Sadhu norādīja uz mango augli, sacīdams – “lūk, trīs pasaules: vispirms čaumala, kurai nav vērtības, pēc tam iznīcīgais, bet barojošais mīkstums un beidzot grauds, kas spēj saglabāties mūžībā.” Smalka ir čaula, jau būtiskāks mīkstums, un varens ir grauds. Šādai analogijai līdzinās ola. Čaumala – iznīcīga parādība, bet baltums jau barība, kaut arī uz neilgu laiku, un pēc tam ugunīgais dzeltenums. Cilvēks ir visu valstu sintēze, bet arī triju pasaļu simbols parādīts visur. Tāpēc paradums piemiņas cienīgā dienā apmainīties sarkanām olām pauž senso simbolu. Cilvēki gribēja viens otram atgādināt triju pasaļu ceļu, augšupejas un augšāmcelšanās ceļu. Tāpēc nedomāsim, ka ceļš nav iezīmēts pat vienkāršos priekšmetos.

194.

Sacīts, ka būtu liels brīnums, ja laime tuvotos spaidu kārtā. Tā sacīts senatnē, bet arī tagad sacītais nav mainījies. Tikai pastāvīgi atkārtojot, iespējams nostiprināt Triju Pasaļu mērogus.

195.

Kosmiskais Magnēts nostiprina diženu dzīvi. Cilvēcei dotas trīs sfēras visu principu apliecināšanai. Augstākajās sfēras garam, protams, viegli traukties, bet zemākais, zemes pols apstiprināts kā izšķirošais ceļš. Tikai tur, kur cīnās gaisma un tumsa, gars var paust brīvu izvēli. Enerģiju emanācijām piesātinātais gars spēj nostabilizēties kā tieksmes izpausme. Tikai iegremdējoties zemes sfērā, iespējams pierādīt smalku tiekšanos augstākajās sfērās. Kosmiskā jaunrade prasa izpausmju viengabalainību. Tāpēc garam, kas sastāv no visām kosmiskajām enerģijām, jānoiet visas kosmiskās pakāpes.

Cilvēkam, patiesi, jāiet caur šķīstītavu, jo citādi gars neaizsniegs nolemto pasauli, kas aptver visas sfēras. Tāpēc transmutācijas iepazīšana parādīs visas iespējamības. Tāpēc, kad cilvēcei apsolīta ugunīgā pieredze, tad šie veltījumi ir bezrobežīgi.

196.

Kaut cilvēce iemācītos saprast, ka sfēru norobežošana noved pie pasaules kooperācijas spēcīgākā principa iznīcināšanas! Jo visas kosmiskās sfēras taču saista viens un tas pats princips, tāpēc uguns impulss piesātina visas sfēras.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Tikai kosmiskā nošķirtība spēj izraisīt sabrukumu. Kad cilvēce sapratīs, ka visā Kosmosā elpo tikai viens impulss, tad būs iespējams tuvināt jaunu enerģiju. Tā izveidojas evolūcijas pakāpes.

197.

Kosmiskā saspringtība visās sfērās izpaužas visu enerģiju trauksmīgumā. Tāpēc fiziskās un garīgās pasaules nošķirtība nevar dot augstākās atbilstības izpratni. Tikai, kad apziņā nostiprinās atbilstības princips, iespējams ietvert augstākās enerģijas.

Atbilstības princips nodibina cilvēka sakaru ar kosmiskajām ugunīm. Atbilstības princips virza garu uz augstāko izziņu. Tāpēc pasaules enerģijas izziņāšana dod garam savas būtības pazīšanu. Un kad gars ietver augstākos impulsus, var sacīt, ka gars rada kopīgi ar Kosmosu.

198.

Katra neredzamība cilvēcei jāpieņem kā jaunradi rosinošs princips. Kosmosā neredzamība un redzamība seko pārmaiņus viena otrai; tāpēc, kad izplatījumu piesātina tūrās uguns dzīvā apmaiņā, tad nav norobežojuma. Sfēras sadalot, nav iespējams pieņemt kosmiskā spēkā. Dzīvības pavedieni nav dalāmi. Esošais visā un mēs Esošajā. Dzīvības potenciāls tik bezrobežīgs un cilvēces uztvertās daļiņas tikai tad var atbilst kosmiskajai trauksmei, jo pieņemtas apzinīgi. Tā, iepazīstot Kosmosu, iespējams tiekties evolūcijā.

199.

Par maz ir nostiprināt apziņu, jāmācās to saglabāt dažādos apstākļos. Papīra griešanai vajadzīgs viens nazis, kokam cits un metālam pavisam citāds. Var salīdzināt fizisko, smalko un ugunīgo pasauli ar papīra, koka un metāla pretestību. Patiesi, nemītīgi jāpieradinās pie Smalkās un Ugunīgās Pasaules apzināšanās, ko var sasniegt ar dažādiem vingrinājumiem. Tā jāpieradinās pie nepārtraukta darba stāvokļa, bezrobežīga un nerimstoša. Tāds apziņas spriegums neatvietojami noderīgs Smalkajā Pasaulē. Taču cilvēki parasti strādā atpūtai, bet ne priekš bezrobežīgas pilnveidošanās. Tāpēc, stāvot Smalkajā Pasaulē Bezrobežības priekšā, tie grimst apmulsumā un miglā. Tāpat arī jāiemācās iet Ugunīgajā Pasaulē bezbailīgi, kā pa bezdibeņa malu. Tikai visaugstākā pašsavaldīšanās un gatavība briesmām spēj sagatavot ugunīgām sfērām.

200.

Runā daudz par planētu apdzīvotību, bet reti kāds sajūt tik tālus apstākļus. Zemes būtība tos neietver. Pat smalkā esamība neaptver tālos līdziedzīvotājus. Vienīgi ugunīgā apziņa, visām Pasaulēm kopīgā, spēj atskārst un liecināt par tālajām dzīvēm. Tātad šīm lietām var pieskarties vienīgi ar ugunīgo dabu.

Zemes cilvēkiem, kuros iemīt ne vien attīstīts Smalkais ķermenis, bet arī augsta ugunīgā apziņa, var būt nojauta par tālajām pasaulēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

201.

Neapjēdzot trīs Pasaules nav iespējama evolūcija. Un jāpieņem tās tik pat dabiski kā Saules gaismā. Daudzi gan atkārtoti iemācītus vārdus par Pasaulēm, bet neielaiž tās savā apziņā. Var iedomāties, kāda drāma notiek, kad pamatos ieliktām Pasauļu daļiņām nepieļauj sadarboties ar attīstītajām sfērām? Pareizi sacīts, ka cilvēks pats sava cietuma sargs.

202.

Var apsveikt ar apziņas paplašināšanos. Neviena laboratorija nevar dot šo bezrobežīgo iespējamību paplašināšanās izjūtu. Var tikai personīgi, apzinīgi un brīvi no izplatījuma gūt nepārtrauktās pakāpes. Mācība var atvērt durvis, bet ietiet iespējams tikai pašiem. Ne apbalvojums, ne taisnīgums, bet neapšaubāmības likums nes iemiesoto garu pa augšupejas spirāli, ja vien tas apjēdzis kustības nepieciešamību. Skolotājs ne ar ko nespēj šo apziņu pavirzīt, jo jebkura iedvešana traucētu personīgo sasniegumu.

Ir viena lieta abstrakti spriedelēt par tālajām pasaulēm un otra – apzināties sevi par to dalībnieku. Tikai tas, kurš nav noslēdzis sev ceļu uz daiļumu, spēj izrast, cik tālās pasaules tam tuvas.

Ar ausi ir iespējams uztvert Dižās Elpas fragmentus, bet gara zināšana ierādīs cilvēkam vietu bezrobežībā.

Ir derīgi ieskatīties pagātnes laikmetos, kad šī apziņa modās. Mēs redzēsīm, ka nevis zinātnes ziedu laikā, bet reliģijas Pasludinājumu dienās atmodās kosmiskā apziņa, jo ne hipotēzes, bet vienīgi gara zināšana ved uz zvaigžņu ceļiem. Nožēloju, ka nekādas astronomiskas aplēses netuvinās satiksmes mirkli, tāpat kā skudra nespēs šaut ar milzu lielgabalu. Ir vērtīgi, ka tādām varoņdarbām vajag izpausties ar gara palīdzību. Mēs, lūk, runājam it kā materiāli, bet bez gara šo enerģiju nav iespējams likt lietā. Tieši gars dod zināmu matērijas kādību.

Zemes stāvoklis prasa vēl nedzirdētu ārstu. Planēta ir slima, un ja neizdotos to pavirzīt, tad labāk uz laiku izslēgt to no ķēdes, līdzīgi mēnesim. Smalkās Pasaules zemāko slāņu perēkļi kļuvuši bīstami kaitīgi. Tāpat arī nevajag aizmirst, ka cilvēce padevusies Smalkās Pasaules zemāko slāņu ietekmei.

Visam palīdzēs Vienkopa, bet Vienkopai palīdzēs apziņas paplašināšanās.

203.

Būtiski tiekšanās uz tālajām pasaulēm pastāv apziņas apgūšanā, ka uz tām iespējama mūsu dzīve. Mūsu apziņai dzīves iespēja uz tām ir it kā tuvināšanās kanāls. Patiešām, šo apziņu kā kanālu vajadzētu izrakt. Cilvēki varētu peldēt, bet lielākā daļa no tiem nepeld. Tāda acīmredzamība kā tālās pasaules cilvēci nepavisam nepievelk. Ir laiks iemest šo sēklu cilvēku smadzenēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Tie vientuļākie un nelaimīgākie spēj šo dienu labāk pieņemt. Viņu zemes saites nav ciešas. Vissliktāk ir laimīgiem ļaudīm. Diezgan viegli šo domu spēj uzņemt aklie, bet visgrūtāk šķielētāji, jo mainīgais strāvu krustojums vienmēr traucēs tiekšanās tālumu. Izmēģiniet lielgabalā iegriezt dažādas vītnes un rezultāts būs vājš. Protams, sacītais attiecas uz zināmu šķielēšanas pakāpi, kas skar nervu centrus.

204.

Gremdējoties Kosma augstienēs, jārod saattiecība ar zemi. Ik brīdi Mēs esam gatavi pamest visu, kas uz zemes, un tajā pašā laikā mīlam ikkatru puķīti. Gudrība ir tai apstākļi, par ko paņemt līdzī atmiņas: par valdnieka kroni vai par frēziju smaržu, par uzvaras saucieni vai ganu dziesmām. Kas mums ir par visu mīļākais, kas mums visvairāk nepieder, ir tas labākais līdzņemamais ceļā dodoties.

205.

Nezinātnisks sacerējums, ne saprāts, bet gara kanāls rada Kosma izjūtu. Šī tagadējā dzīves iekārta attālinājusi cilvēci no jebkādas izpratnes par pasaules varenību. Spēja ietiekties pārzemes sfēra parādībās izpaužas tikai uz nomoda un sniega robežas. Kas spēj novērtēt šo svēto mirkli, tas jau ir pavēris aizskaru. Svarīgs ir nevis redzējums, bet apziņa. Vērtīgs ir nevis treniņš ar varu, bet brīvā atklāsmē iegūtais. Laiks, kas tagad tuvojas, būs spiests nodot Pītijas trijkāji ikkatram jūtīgam garam. Sava veida aristokrātisma demokratizācija. Bet katram ir nepieciešami padusē svāri, kurus nav iespējams piekrāpt. Katrs nekavējoties atsvērs pelnīto daļu. Tas atbilst jaunajai ērai un viegli sasniedz tautas psiholoģiju. Saprotot ļaužu domu plūdumu, ir viegli spriest par sekām.

206.

Labāk varat pastāstīt par Manu vēlēšanos redzēt visus darbā. Aura jātur spriegumā, citādi tā nevar augt. Skaidri jāizprot, cik bezvērtīgi ir debesu stari, ja tiem nestrāvo pretim nervu centru emanācijas. Esmu jau runājis par mēles pamiršanu un arī par salauztām rokām. Lūk, debesu iedarbības sekas bez zemes atbildes.

207.

Līdzība par vaicātāju. Dgulnoru uzskatīja par visgudrāko. Viņam bija laimējies dabūt Skolotāju no Svētās Pazemes Valsts, bet tas bija zaudējis valodu un labo roku.

Alkstošais skolnieks uzdeva jautājumu un Skolotājs pamāja ar galvu. Skolnieks uzdeva divus jautājumus un Skolotājs divreiz pamāja. Drīz skolnieks uzdeva jautājumus nepārtraukti un Skolotājs nepārtraukti māja. Trīs gadus turpinājās vaicāšana un trīs gadus Skolotājs māja. "Tātad pēc tavas pieredzes viss mēdz būt?" Nu Skolotājs ne tikai pamāja, bet arī paklanījās līdz zemei un, atsedzis uz krūtīm drānas, parādīja Svētā attēlu, kas dod ar abām rokām. Tā bija apstiprināto gudrība un cildināta dzīves jaunradīšana. Patiesībā vienā vienīgā elpas vilcienā izprotam izplatījumu. Un nekāds vārds neizteiks bezgalību. Un nekāda doma neietvers Gaismu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Bet ceļoties pirms saules, tai uzlecot, un uztverot staru saules pinumā, iespējams izjust uzvaru pār okeānu, jo tad ar gaismu iespējams pieskarties gara gaismai.

Bet šī apziņa iemājo vienīgi garā, kurš var sacīt – “es visu esmu atdevis, lai visu pieņemtu.” Tātad Budas Roka ir nevis pār noliegumu, bet pār apstiprinājumu.

208.

Mūsu uzdevums – palīdzēt cilvēcei. Bieži Jogs sakusdams ar Dievu, tiecas aizmirst zemi.

209.

Mūsu būtnei vajadzīgas prānas strāvas. Svešu spēku uzņem atsegts un noguris organisms. Virziet domu uz visas pasaules reliģiju idejas kopību. Blāvi deg pasaules gaisma un katra vēlēšanās kalpot ir sevišķi dārga. Bet vienu ziniet – labsirdība un darbība Mums vislabāk palīdz. Ne atklāsmei, bet derīgam darbam Aicinu. Spārniem uguns nav bīstama.

210.

Aplūkosim pretstatu starp zemes gudrību un tālo pasaulu gudrību. Protams, ja gars sen vērstas uz tālo pasaulu pilnību, tad zemes dzīve būs tikai drumstalu salasīšana.

Visi mēģinājumi vissmalkāko enerģiju laukā var notikt stundās, kad viegli atrauties no zemes. Tā ir it kā neatvairāma tiekšanās uz tālo pasaulu gudrību. Jebkura zemes izjūta šķiet necīga, salīdzinot ar šo lidojumu Bezrobežībā. Bet dažreiz mums jānostiprina zemes gudrības balsti. Mēs priecājamies par tālo pasaulu gudrību, un mums nav jāaizmirst zemes gudrība.

211.

Par agru domāt par planētas krišanu, jo sava paša krišana vēl nav apjēgta. Ir iespējams dziedināt savas brūces un it kā darba cēlājam katras dienas jaunā saprašana dos ik katra dzīves sākuma izpratni. Jogs neaizlido padebešu augstumos, bet tura tālo pasaulu sakaru sudraba pavedienu.

212.

Uz jautājumu par pasaulu zonām, jāaizrāda, ka pasaules var piederēt noteiktai sistēmai, vai tās var būt starpsistēmu ķermeņi.

Bet zemes stāvoklis diezgan bēdīgs – zeme ir slima.

213.

Mirdzošo pasauli nedrīkst aizmirst. Tā būs ķēdes loceklis starp tālajām pasaulēm. Tā, kā smalka viela, nirst cauri izplatījumam. Mainot dimensijas, tā nepazīst ne tālā, ne tuvā. Ar atmiesoto apziņu jāiznirst cauri trūdošiem slāņiem. Apziņa būs pavadonis, jo tās būtība ir viena un tā pati. No smalko ķermeņu pasaules var dabūt starpniekus. Protams, arī mūsu apziņai jāpievelk izsmalcinātā apziņa un starpniekam jābūt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

spējīgam ietvert pasaules uzdevumus. Nesen sacīju, cik objektīvi jāizturas pret Astrālo pasauli. Ar jūtziņu jāsaprot līdzdarbinieki, jo tie taču nav vadītāji, bet līdzstrādnieki, tā sakot, telegrāfa stabi. Ar laiku viņu skaits samazināsies un tie kļūs pat nevajadzīgi. Tā visi elementi un visi stāvokļi būs iesaistīti vienotā darbā. Kā gan pasacīt tirgotājam skaidrāk, ka viņš var iziet aiz rēķinvedības grāmatas robežām? Un kā norādīt, ka veselība un prieks mājā Bezrobežības apziņā!

214.

Mēs, cilvēces Brāļi, zinām, kas ir īstenība, diženā un neizskaistinātā un neiznīcināmā. Apmierināties atzīstot Bezrobežības cildeno daiļumu!

Kā brīnišķa valstība lai tālās pasaules dzīvo ļaužu apziņā, tā ir nenoliedzama un tāda pat īstenība, kā sēkla, kas izaug un uzzied. Tālās pasaules tā iztulkotas, ka attaisno tikai tāluma jēdzienu. Bet ielūkosimies tālajās pasaulēs, tur dzīve pamatojas daiļumā un tieksmē pēc sasniegumiem. Tur ir gara uguns, tur ir mīlestība uguns, tur zemes šķietamie izkropļojumi izvēršas Uguns jaunradē. Gara Uguns zina, ka tagadnes nomaiņas un tiekšanās uz labāku nākotni izveidos tās kāpnes, pa kurām iesim augšup.

Mēs, Cilvēces Brāļi, aicinām jūs uz tālajām pasaulēm!

215.

Cilvēci tik ļoti baida Nezināmais. Kā katru izjūtu nostiprina iekšējais sakars ar ārējo pasauli, tā arī cilvēce nostiprina savu daudzveidīgo uztveri. Kā iespējams nosacīt katras būtnes dzīvi? Materiālajā pasaulē katra būtne dzīvo nemitīgā kustībā, tāpēc nezināmo iespējams atvietot ar mūžīgo kustību Bezrobežībā.

216.

Tikpat nesamērīgi ir zemes un Smalkās Pasaules parastie salīdzinājumi, kad cilvēki runā par termiņiem, it kā ierosinādami Smalko Pasauli dot paredzējumus zemes izmērījumā. Bet zemes mēri neeksistē augstākās pasaulēs. Protams, ir kosmiski termiņi, kas astroloģiski noteikti, bet Smalkās Pasaules nākotne nav ietverama zemes mēros, kā arī citos salīdzinājumos. Tāpēc arī pasaulu tuvināšana prasa izsmalcinātu un elastīgu apziņu. Tieši grāmatā par "Sirdi" jāatgādina Smalkā Pasaule. Smalkās Pasaules Likumus vispirms pieņems sirds.

217.

Sprieguma pārpilnības izpratne virza sirdi uz Augstākajām Pasaulēm. Tikai šajā ceļā mirdz zilā liesma. Var sadegt daļas, bet būtība tikai sāks mirdzēt. Neizbīstieties, kad nāks dižās dienas. Kad pārbaudāt bruņojumu, var zināt, ka uzvaru gūst vienīgi ar uzticību un sirdi. Tur, kur uzkrājas spēki, var atrast sev īstus panākumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

5.nodaļa: Pasauļu tuvināšanās.

218.

Skolotājs neaizmirsīs pieņemt katru atdevības zīmi. Atdevība un gatavība kaldina pasauļu saites.

219.

Divu pasauļu apvienības pavedienu kustīgumā ieslēpta dzīvība. Vads, kuru magnetizē viena uguns, saistīts ar paralēlo vadu. Tāpēc jāatzīst Agni Joga sakars ar augstāko pasauli. Visām spēcīgajām enerģijām jāizpaužas kā vienas ķēdes norisēm. Agni Joga ugunīm ir savs uzdevums uz zemes un augstākajās sfērās. Tāpēc Agni Jogs ir saistošais pavediens starp pasaulēm. Jā, jā, jā!

220.

Cilvēces apziņa nenostiprinās redzamajā izplatījumā. Pieņemot kombināciju kā neredzamās un redzamās pasaules galvenos cēloņus, iespējams atklāt kosmiskās saskaņotības sfēras. Bet cilvēce bāzējas uz redzamām sekām, tāpēc garam tik grūti traukties augstākajās sfērās. Katrs trauksmīgs gars zina, ka pasauļu nošķirtība spēj evolūciju rikai aizkavēt, jo kur pārtrūkst sakars starp Pirmavotu un dzīvību, tur meklējams sabrukums. Tā kosmiskā jaunrade izveidojas mūžīgā apvienībā.

221.

Redzamajā pasaulē atrodas visas materiālajai redzei pieejamās galvenās izpausmes, bet garīgā apziņa zina, kas virza Visumu.

Tāpēc Agni Jogas pieredze un gara jaunrade savieno redzamo ar neredzamo.

222.

Svētdevas gultnes un zemes indes uztvērēji – tā saucas izredzētie, kas gatavi upurēties pasaules labā. Indes uzņemšana bez Svētdevas Spēkiem nebūtu iespējama, bet bez zemes indes Svētdevas Spēks aiznestu no zemes; tā augšuptrauksmībai ir zemes pamats. Protams, indes uzņemšana retiem pa spēkam, bet arī Svētdevas apstiprinājumam vajadzīga pārbaudīta sirds. Mēs uzskatām tādu sirdi par dārgumu, kas nepiespiesti vienmēr gatava skanēt līdzī apkārtnei. Nav viegli to parādīt, iekams enerģijas nav transmutējušās saskaņīgos kristālos; kad rodas “Ringse”, kā to pareizi atzīmējusi Tibetas Himalaju Mācībā.

223.

Sākumā robeža starp fizisko un Smalko Pasauli nebija tik asa. Vissenākās hronikās var atrast fragmentārus norādījumus par šo pasauļu tuvo sadarbību. Kad fiziskais ķermenis kļuva blīvāks, tad bija vajadzīgs sirds fokuss kā līdzsvarojums ar smalkajām enerģijām. Pati ķermeniskā pasaule bija vajadzīga vielas pārstrādāšanai, lai vairotu enerģijas. Bet prāts, kā jau zināt, tiecās uz izolāciju un tādējādi kavēja evolūciju. Smags bija Kali Jugas Laiks, bet Satia Jugai atkal jātuvina patvarīgi atšķirtās pasaules.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Šo laiku vajag sagaidīt svētsvinīgi, kā atgriešanos pie nolemtās pilnības. Tādēļ apņemsimies pievērst pietiekoši daudz vērības gara jaunradei. Var pierast domāt no šāda viedokļa. Tā jāizturas attiecībā uz pašu svarīgāko dzīves ievirzē. Kas iemācīsies līdzsvarot pasaules, tas ievērojami atvieglos savu ceļu.

224.

Nebrīnieties, ka pat visaugstākā sprieguma dienās Es it kā mierīgi runāju ar jums par pasaulu noslēpumu. Tās ir ilgas pieredzes sekas. Nevar citādi vadīt garīgu kauju, kā uzskaitot visus bezdibeņus! Tik spraigas ir dienas, ka domājot zemes mērogā, mums būtu jāstaigā dziļās skumjās, bet pārzemes likums ved mūs augšup. Tas, kas neiet lejup, iet augšup. Bet tikai garā neejam lejup. Tā pāri zemes lēmumam ir debesu lēmums. Tā pāri smadzenēm stāv sirds.

225.

Var saprast, cik senatnē bija vajadzīga Jogas rituālā puse, bet nepieciešami virzīties pa tiešas saskarsmes ceļu ar Augstāko Pasauli. Uguns Joga ved pa šo visīsāko ceļu, neizejot no dzīves. Te meklējama pasaulu tuvināšanās jaunās izpratnes atšķirība. Mūsu priekšā tā sauktā Samadha ievērojamās pakāpes piemērs, nešķiroties no dzīves. Var saprast, ka Agni Jogas Mātes parādība Dižās Kaujas apstākļos nav viegli sasniedzama. Šīs parādības vērtīgums tanī apstākļi, ka pilnīgi pārsniegti parastie likumi. Visa nozīme pārnesta tieši sirdī, citiem vārdiem – sirdī sakopota visa pasaulu tuvināšanās nozīme. Turklāt jāpiemetina, ka sirds lieliski panesa šo piesātinājumu. Protams, tagadējā laika izjūtas nav samadhi sekas. Jau daudzkārt Esmu ieteicis piesardzības nepieciešamību, kā garā, tāpat arī matērijā. Lūdzu pasargāt sirdi kā no ārējiem tāpat arī no iekšējiem satraukumiem. Jālieto gluži ārkārtēji līdzekļi, lai atvairītu visus uzbrukumus. Jāsaprot, ka vakardiena pilnīgi atšķiras no rītdienas, tik nepieredzēts ir notikumu virpulis. Vēl nebijuši mākoņi, bet liksmi jāsapaida tie.

226.

Kas gan savā sirdī neizjutīs pacelšanās daiļumu? Kas gan neizjutīs sirdī smagmi atgriežoties pagaidu mājā, apdraudētā mājā, šaurā mājā? Tā vajag apjēgt Augstāko Pasauli, lai ar visu būtību spētu pārcelties un pacelties. Vai, nedomājot par Augstākām Pasaulēm, ir maz iespējams kaut ko saskatīt pa šaurās mājas logu? Un sirds novadīs pa Kristus ceļu pie apskaidrības pakāpes. Tā atvērsies šaurās mājas durvis. Ikvienu apziņas vienotība jau ir durvju atvēršana.

227.

Astroloģiski abas pasaules ir apmēram līdzīgās attiecībās. Armagedons, protams, paredzēts galvenos ceļos. Nav iespējams kavēties atsevišķās darbībās. Zemes Armagedons ir vistuvākā sakarība ar Smalko Pasauli. Atsevišķos gadījumos tas var būt mazāk labvēlīgs, bet vispārīgā gaitā jau sen paredzēta. Galvenais atrisinājums notiek Smalkajā Pasaulē. Zemes notikumi ir neredzamo cīņu atbalsojums. Tālab tā vēršu jūsu uzmanību uz Smalko Pasauli. Tā ir ne tikai jāatceras, bet arī jāietver tās nozīme tuvākajos notikumos. Ja atklājas nesaudzīgi ienaidnieki – tie meklējami tur; ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

meklējam uzticamus draugus – tos atradīsim tur. Šai pasaulei jāstāv mūsu priekšā kā realitātei.

228.

Patiešām, pasaulu tuvināšanās ir nepieciešama. Apziņa kaut mazliet jāsatgavo šādi nepieciešamībai. Cilvēkiem jābūt gatavībā sastapt sabiezinātus ķermeņus dzīvē bez varmācīgas enerģijas, bet tam vajadzīgs, lai ugunīgā sirds vairs nebūtu abstrakcija.

229.

Apstiprinu, ka satiksme ar Smalkās Pasaules vidējām sfērām ir nevajadzīga. Ar dažādām atmiņām tās tikai tiek satrauktas un zemes fluīdi tās traucē. Un cilvēki arī no tām neko neiemācās. Izplatījuma ritms izpaužas augstākajās sfērās.

230.

Kas gan noticēs, ka cilvēka organismā atbalsojas ne vien planetārie satricinājumi, bet arī visas saules sistēmas strāvas? Bet būtu neprātīgi tās noliegt un atbrīvot cilvēku no sadarbības ar tālajām Pasaulēm. Mūsu uzdevums atgādināt, ka cilvēki kā Manifestētās pasaules augstākā izpausme var būt par Pasaulu apvienības centru. Tikai šādu domu iesakņojot, iespējams virzīt cilvēku uz patiesiem sasniegumiem.

231.

Ļoti pamācoši pēc dzīves aprakstiem izsekot, kādi neparedzēti apstākļi palīdzējuši galīgi noskaidrot dzīves uzdevumu. Novērojams, ka daudzas kādības nejausi palīdzējušas kustībai nolemtajā virzienā. Protams, nevis gadījums, bet daudzi dziļi cēloņi darbojušies šajā varoņdarbā. Šeit saredzama Smalkās Pasaules līdzsvarotība. Kad gars izvēlas zināmu uzdevumu, viņš piemērojas daudzām palīgiedarbībām. Bieži Smalkajā Pasaulē atrodas Sabiedrotie un līdzstrādnieki, kas kontrolē neparedzētos apstākļus. Tā iespējams novērot daudzus sīkus impulsus, kuri noved pie noteiktiem mērķiem. Tādi spīguļi jānovērtē kā ceļmalas zīmes.

232.

Pat zāle un koki iespaido cits citu. Katrs dārznieks pazīst šādas mijiedarbības, zina, kur draugi un kur ienaidnieki. Bet cik gan spēcīgākām šīm mijiedarbībām jābūt dzīvnieku pasaulē un, protams, arī starp cilvēkiem! Parastajās sarunās vai pie maltītes galda saimnieces vērīgā acs nomanīs tādas savstarpējas pievilksmes un atgrūšanās. Ugunīga sirds līdzīgas mijiedarbības izjutīs daudz spilgtāk, bet šādas parādības jāievēro. Nepietiek tās nojaust, tās jāietver apziņā, lai sekas izmantotu svētīgi. Prasmi pārnest izjūtas apziņā tiek iegūta pieredzē. Lai gūtu apzinīgu pieredzi, doma jāievada šādā virzienā. Daudz kas iezīmējas apziņā, vienkārši domājot. Arī Daba jāieskata kā dižens vadītājs. Vai gan plaukstošo pumpuru purpurs neatgādina auras virsas purpuru? Tā krasi un skaņā iespējams atrast Dzīves Pamatu diženās analogijas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

233.

“Ahamkara” – ir jau augsts ugunīgā grauda stāvoklis, kad tas var sevi apliecināt bez patības. Tā atveras ugunīgie vārti, kad sadeg ne vien patība, bet nostiprinās arī vērtīgs sevis apliecinājums. Patiesi, tad gars savu vienīgo īpašumu var nolikt pie Gaismas pjeDESTĀLA. Bet kur gan šajā ilgajā ceļā paliek ienaidnieki, kuri nomocīja viens otru ar savām neatbilstībām? Kad tumsa sagrābs savu īpašumu, tad pārējie, kas spējīgi augšupejai, sadalīsies pēc stariem. Tā izgaist neatbilstības, un naida jūtas pašas iznīkst. Kā saskaņīgi Gaismas viļņi apvienojas gari un paceļas attiecīgajās sfērās. Tā atrisinās cilvēkiem visneizprotamākais jautājums par gaismas graudu kopējo virzīšanos uz Augstāko Pasauli. Naid, tik nesatricināms blīvajā pasaulē, pats izgaist ēteriskajos šķīstajos staros. Ne vien augstākajās sfērās, bet jau Smalkās Pasaules vidējās slāņos naida jūtas izsīkst kā nevajadzīgas. Šie staru sadalījumu likumi jāizprot. Tā atskārsme vien jau pat šeit mazinās naida niknumu.

234.

Vai gan cilvēku valodā iespējams runāt par to, kam trūkst zemes izteiksmes? Bet tomēr cilvēkiem jādomā par Ugunīgo Pasauli. Viņiem jāiztēlojas tā kā visvitālākā, citādi miglains sapņojumos viņi nespēs tuvoties tai kā nolemtajai.

Bet Augstākās Uguns stāv augstāk par visiem iedalījumiem. Izlasiet par dažādiem Ugunīgo Būtņu redzējumiem visās pasaules zemēs un jūs saskatīsiet tajos tādas pat pazīmes un secinājumus. Patiesi Augstāko Pasauļu priekšā pazūd visas tautību atšķirības. Cilvēki vienādi nojauš Augstākās Pasaules dvesmu. Viņi vienādi izjūt sirds un ķermeņa trīsas. Viņi saprot Gaišā Sūtņa Balsi. Viņi ar grūtībām atgriežas parastajā zemes stāvoklī. Viņi nekad neaizmirst tādu parādību un gara līksmi, saskaroties ar Augstāko Būtni. Nav jāaizmirst, ka visdažādākās tautas ir redzējušas Augstākās Būtnes vienādā attēlā. Vai gan tā nav Gaismas Vienotības un Labuma Hierarhijas zīme? Tā ar sirdi un saprātu jāpieņem Ugunīgā Pasaule. Jānojauš, ka no turienes nāk visu iedvesmju parādības. Godīgi jaunvadītāji un darbinieki var liecināt, ka labākie atrisinājumi nāk no ārienes. Ugunīgā Pasaule kā spēcīgs dināmo izstaro vislabāko formulu straumes. Tās ne vien jāizlieto, bet arī jāapliecina vislabākajiem vārdiem. Tā iespējams apvienot Sirds Ugunis ar Augstāko Gaismu. Tā nebūs iedomība, jo Gaisma nepazīst šķēršļus.

235.

Sevišķu pārpratumu rada laika nosacījums starp dažādām Pasaulēm. Patiešām, var paredzēt ļoti tālu nākotni, bet zemes termiņiem ir cita jēga tur, kur laika nav. Tie tam mūsu relatīvās dienas un naktis izpaužas citādi pat uz citām manifestētām planētām. Bet Smalkajā Pasaulē un vēl jo vairāk Ugunīgajā nemaz nav šādu nosacījumu. Tātad tur derīgas astroloģiskas zīmes, bet arī tās nosaka citas metodes, jo Spīdekļu ķīmisms mainās, kad uzvarējis Agni. Bet mums no šejienes grūti iztēloties Augstāko Pasauļu apstākļus. Astrālo Gaismu, protams, nosaka atmosfēras slāņi, daži Smalkās Pasaules slāņi atrodas krēslā, jo to iemītņieku gaisma vāja. Ne visi sapratīs, ka paši iemītņieki var būt gaismekļi. Bet tieši skaidrotais Agni noder kā gaismeklis visiem. Tā Gaismu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

nesošās Matērijas doma ir it kā sasniegumu bāka. Daudzi sev jautās – vai spīdēšu? Neaizmirsīsim atkal, ka patība ir kā tumšs akmens uz sirds, bet skaidrais Es – kā mirdzošs Adamants!

236.

Patiešām, Pasauļu ķēdes šķirtība ir briesmīga. Neviens nedomā kosmiskā mērogā, bet vajadzētu domāt par smalkās augšupejas ceļiem. Pastāvīgi jāpatur apziņā, ka doma nemitēsies virzīt uz priekšu, ja domāšana būs dzīva. Kustība nezudīs arī vienotība ar Hierarhiju. Atbildu uz jautājumu – vai nebūsim pamesti? Patiesi, nebūsim, ja mūsu sirds piesaistījies Hierarhijai. Mēs varam Smalkajā Pasaulē iet uz priekšu, ja Vadošā Roka nebūs noraidīta.

237.

Svētlaime, Nirvana un Dieva tuvums un visi līdzīgie augstāko stāvokļu apzīmējumi parasti tiek saprasti zemes nozīmē; tā svētlaime katrā ziņā nozīmē laimīgu aizmirstanos un kaut kādas bezdarbīgas atpūtas baudu, bet aizmirstanās jāsaprot kā zemes līdzekļu un piemēru aizmirstana. Patiešām, kam derīgi tādi aprobežoti zemes paņēmieni, kad iespējams jau izlietot augstākās enerģijas? Vai gan Dieva tuvums salīdzināms ar nemaņā iegrimšanu un bezdarbību? Tāds samērs nesaskan ar tuvošanās jēdzienu Augstākajai Sākotnei. Tāda saskare ar Augstāko, tāda pārveidošanās ar augstāko enerģiju palīdzību, pirmkārt, ierosina visu spēku kāpinātu darbību. Pat ārkārtīgā saspringtībā cilvēks nedrīkst aizmirsties.

Var pabrīnīties, kādēļ cenšas ierobežot un nonievāt Ugunīgās Pasaules nozīmi. Viņi grib visu iztēlot zemes ietvaros, kā arī iegalvot, ka citu pasauļu iemītniekiem jābūt zemes apvalkā un zemes nosacījumos. Tikai neattīstīta iztēle var tā ierobežot Visumu. Tāpēc tā rūpējos par iztēles attīstību kā par pamatu tiecībai uz Augstākajām Pasaulēm.

238.

Patiesi Dievišķais Spēks nolaižas uz Zemes un dievišķīgi tiecas augšup cilvēka garā. Šī dievišķīgā Saskare ir Pasauļu savienība, Gara savienība, karmiskā savienība. Zemes sfērā novērojamas daudzas saskares. Daudzas dievišķas dzirkstis izkaisītas, bet ir Dievišķā Saskare, kas ir mūžīga. Mūžīgās Saskaņas Avots ir gars un darbība, kas saistīti ar vareno Kosmisko likumu.

239.

Tieši cilvēka gars ir visu augstāko enerģiju vadītājs. Kā spēcīgs vads gars izpilda dažādas funkcijas, apstiprinot Augstāko Gribu. Kā gan lai citādi saistītu visas dažādo sfēru izpausmes? Tikai gara apstiprinājumi var noderēt par posmu. Tāpēc Vadošā Skolotāja Sirds un roka paredz visus faktoros, kas nepieciešami augšupejai. Starp ugunīgajiem jēdzieniem sevišķi jāizjūt tā ķēdes locekļa varonība, kas spēj saistīt pasaules. No vadošā Skolotāja rokām mācekļi saņem novēlējumus piesaistīties Uguns varenībai. No vadošā Skolotāja sirds vienkopnieks saņem ugunīgo apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Patiesi, tikai cilvēka gars var apvienot pasaules. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim ugunīgu cieņu zemes Skolotājam, kas iesēj sēklu visam Augstākam.

240.

Tā iespējams pamazām rast jēdzienu par dažādo pasaulu izpausmju atšķirību. Iespējams arī pamazām tuvoties Ugunīgajai apziņai, norādot pasaulu robežas.

Jāatzīst, ka tālā senatnē bija vairāk izpratnes lodveidīgo formu nekā pēc Jēzus periodā. Taisnība, daudzas senatnes leģendas sajauktas, un zemes dzīves ilgumu tikai tagad sāk taisnīgi paplašināt. Pārsteidzoši, ka šķietami attīstīti ļaudis runā par Dieva Varenību un tajā pašā laikā cenšas pazemināt Viņa radības. Ja zinātnieki pirms 200 gadiem būtu uzdrīkstējušies ieminēties par planētas vecumu vai pasaulu apdzīvojamību, droši vien būtu atkal pielietots pārbaudītais līdzeklis – sārts. Arī tagad varam būt pārliecināti, ka vismērenāko spriedumu, kaut arī uz pieredzes pamata, nosauks par krāpšanu. Cilvēki ieskata, ka planētas liktenis ir visa Visuma Alfa un Omega. Vajadzīga liela pārliecināšana, lai atgādinātu, ka visos izsludinātos Nolikumos norādīta Uguns Ēra.

241.

Tilts starp Pasaulēm atspoguļo visas enerģijas, kas piesātina Visuma dzīvi, pa šiem tiltiem kā savstarpēji piesātinājumi plūst visas dzīvības strāvas. Tur, kur ir saspringta gara darbība, tur enerģiju apmaiņa noris ļoti spēcīgi. Var pieņemt parādība kustības formulu, kas paredz spēcīgus Zemes sūtījumus un arī otrādi. Tāpēc smacējošu gāzu saindētas Zemes sfēras nespēj caurlaist ugunīgās strāvas. Nereti novērojams, ka zemes josla it kā atstāta nevis pašas iznīcināšanai. Šī parādība ir joslas iznīcināšana pašai ar savu gāzi. Pārzemes slāņiem pietrūkst vitālās apmaiņas, un kā sekas sākas pašiznīcināšanās. Tā spēku noslāņojumi satur visas dzīvības un nāves enerģijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ņemsim vērā enerģiju apmaiņu.

242.

Atbilstība jāizprot kā Pasauļu savienošana. Nav dodams un pieņemams tas, kas neatbilst viens otram. Pārzemes pasaule atspoguļo visas zemes emanācijas. Ir maldīgi domāt par atvieglinājumiem pārzemes sfērās, - viss paasinājas tur, kur viss ir smalks. Un atbilstības likums jāizprot kā satiksmes pamats starp Pasaulēm. Smalkāk un jūtīgāk augšup un rupjāk un nejutīgāk lejup. Tā satiksmes formula starp Pasaulēm jāizprot kā atbilstība. Tas, ko gars viegli pārdzīvo zemes sfērā, tas var kļūt nepanesams Smalkajā Pasaulē. Ja tiecoties gars nostiprina savu potenciālu, tad Smalkajā Pasaulē gars piesātinās ar visām smalkajām enerģijām. Tā piemēram – gars, kas saspringts patiesā meklēšanā, bet nav atradis savam tīrajam meklējumam pielietojumu, smalkajās sfērās atradīs derīgu jaunradi. Tā atbilstība vada visas saspringtās enerģijas. Bēdīga ir to eksistence, kas zemes jūtu varā. Rupjība, patība un iedomība un dažas citas norādītās kādības pārzemes sfērās izpaužas kā briesmīgi karmiski triecieni. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā atbilstību kā varenu likumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

243.

Lai cik dažādas ir pasaules pēc savām īpašībām un funkcijām, tomēr jāiemācās domāt par tiltu uz Ugunīgo Pasauli. Visam ir savas saistošās enerģijas. Kā gan lai netiecas uz Ugunīgās Pasaules tilta izpratni! Tāpat kā cilvēks atspoguļo visas zemes dzīves īpašības, tā viņam arī jāpārņem, kā pārsviest tiltu starp Pasaulēm. Tāpat kā no pārzemes sfērām redzams cilvēciskais bezdibenis, tā arī jāprot ietvert apziņā Augstākā Pasaule.

Protams, tilts starp divām Pasaulēm var realizēties, ja darbības ir skaistuma piesātinātas. Patiešām, nevis vārdi, bet darbības uzkrāj visus piesātinājumus. Tilts starp Pasaulēm balstīsies uz sirds un gara strāvu harmonizāciju. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim Starppasauļu tilta izpratni.

244.

Tilts starp Pasaulēm balstās uz vissmalkāko enerģiju harmonizācijas. Protams, vairums domā, ka centru transmutācija notiek fiziskajā sfērā – tie ir maldi, šāda apziņa jāapgaismo. Centru transmutācija ar Uguni ir visu centru apvienojums, tiklab fizisks, kā arī garīgs. Notiek visas būtības apgarojums. Ugunīgajā transmutācijā Ugunīgā Pasaule izpaužas sevišķi spēcīgi, jo visā būtībā noris ugunīgā transmutācija, iegūstot visaugstāko spriegumu. Tādēļ katrā garīgo centru izsmalcināšanas procesā var pieņemt Pasauļu tuvināšanās likumu. Šo enerģiju uzkrāšana izraisa gara tiekšanos, kas pašķirs īsāko ceļu.

Tā jāpieņem tiltu jēdziens starp Pasaulēm, un jāatceras, ka centru neapzinīgs darbs neeksistē. Apzinīga centru harmonizācija ir varens sakraments. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli izpratīsim īsāko ceļu.

245.

Var iedomāties tā gara prieku, kas apzinājies Jaunās Pasaules jaunradi. Ja tiekšanās ir liela, tad katra forma nesīs pilnveidošanās padziļinājumu. Pasauļu apvienošanās var veicināt apzinīgu tiekšanos. Ņemsim Smalkās Pasaules formas un piemērosim tās zemes sfērai. Jūs esat pareizi pielietojuši salīdzinājumu starp psihisko enerģiju un mehāniskajām uztverēm. Jaunrade var izpausties tieši ar augstāko enerģiju palīdzību, bet šādai iekļūtai uztverei nepieciešama centru transmutācija. Tikai kad gars izjūt saskari ar Neredzamo Pasauli, iespējams nostiprināt izplatījuma strāvu. Pat vienkāršie mēģinājumi prasa pilnīgu uzticēšanos. Cik daudz spēcīgāk garam jānostiprinās pilnīgā saskarē ar Neredzamo Pasauli.

Viss, kas tiek uzskatīts par fenomeniem, nav nekas cits kā kāda centra transmutācija. Cik spēcīgi spēj jaunradīt Agni Joga gars, kura centri sakramentālās Uguns iedegti! Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli var iedziļināties Agni Joga varenajā darbībā. Godināsim Agni Jogas Māti – Es esmu sacījis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

246.

Augstāko un zemāko sfēru norobežotībai jāparāda, ka iespējama to apvienošanās. Pasauļu apvienošanai ir daudzi ceļi. Vispirms, jāpieradina apziņā pie domas, ka viss ir iespējams. Ja viss ir iespējams, tad gars var sasniegt Ugunīgā Prototipa pakāpi, kas spējīgs straujai celtniecībai. Ja cilvēka gars pieradīs pie domas par Smalko Pasauli, tad kļūs saprotami daudzi Esamības likumi. Vistrauksmīgākais likums, ugunīgi transmutējot visus centrus, virza cilvēku uz vienotības principu, uz cilvēka pārveidošanos.

Pat tumšie spēki tic Pasauļu vienotībai. Protams, ierobežotā apziņā Pasauļu vienotība izpaužas piemēros, kuri pielīdzina Augstāko zemākajam, bet trauksmīgā apziņā no zemes sfērām paceļas Smalkajās Pasaulēs. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli iemācīsimies pacelties Uguns nostiprinātajās sfērās.

247.

Gars, sintēzes nesējs, bieži nostiprina savas zināšanas no “kausa” iekšienes, jo uzkrātos jaunrades dārgumus stimulē tieši radošās vibrācijas.

“Kausa” dārgumi nav nejaušība, tie sastāda gara potenciālu.

Trauksmīgs gars bieži atrod to vibrāciju, kas viņu bija saistījusi ar Augstākiem Spēkiem. Kā gan iztēloties šo sakrālo spēku, kas apvieno sirds dzīles ar Ugunīgo Pasauli! Tai bieži pieejami izplatījuma rekordi, jo vienotība spēcīgi izveido saiti starp Pasaulēm. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē vibrācija, kas skar sintēzes nesēja sirds dzīles.

248.

Sirds līdzība saulei izpaužas drošsirdībā; kad sirds nepazīst baiļu; kad Agni Joga pašai dziedība aizrauj garu dažādās sfērās pāri Zemei un zem zemes; kad gars nenogurstoši jaunrada ar visām sirds ugunīm; kad izjūtās atbalsojas visas kosmiskās parādības. Gars, patiesi, pazīst Pasaules Sirdi, un zina Gars, ka Hierarhijas Vairogs uzbrukumiem nepieejams. Saulei līdzīgā Agni Joga sirds pazīst šo pilno Pasaules Kausu, ko nes varenā Stara ierašanās, jo Pasauļu apvienība ir Agni Joga augstākā jaunrade. Tā katra Uguns sfēra ir trauksmīgā Agni Joga jaunrade. Makrokosms nodrebot izraisa savā mikrokosmā tādas pat vibrācijas. Tāpēc, kad ugunīgās enerģijas izplatījumā apvienojas, nodibinās līdzsvars. Tāpat, kā ārdošo enerģiju lādiņi, izejot no viena fokusa, tiecas dažādos virzienos. Tā saulei līdzīgā Agni Joga sirds iesūc sevī visas kosmiskās enerģijas, koncentrējot tās izplatījumā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim saulei līdzīgo Agni Joga sirdi.

249.

Pasaules Sirds nes augšup visas enerģijas uz celtniecību, kas pārvalda Visumu. Kosmiskā trauksnās kāpina ikvienas izplatījuma Uguns enerģijas spriegumu. Bet visu kosmisko jaunrades spēku sakopojumu, tāpat arī to vadīšanu veic Pasaules Sirds. Arī Pasauļu apvienība atkarīga no šī vadošā Principa, kas iedezina visas dzīvības. Tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

visu pirmcēloņu cēlonis ir Pasaules Sirds. Katru dzīvības lāpu iededzina Pasaules Sirds. Apziņa, kas iegūst Kosmiskā Stara ugunīgo vibrāciju, izjūt Pasaules Sirds vibrācijas.

250.

Dažas formas nav redzamas un nav acīm tveramas. Tā jāsaprot daudzas formu gradācijas.

251.

Īstenībā nav vajadzīgs daudz stipru garu, lai novērstu draudošo stāvokli. Nedaudzas ugunīgas sirdis, var pašai dziedīgi stāties sardzē izaust stipru aizsargtīklu. Ne pārdabīga, ne maģiska, bet vienkārši ugunīga sirds traukšanās apvienos pasaules! Jau minēju Kali Jogas beigas, bet dažs domā par gadu simtiem, kas it kā vēl atlikušie. Tie nespēj pielaist paātrināšanās parādību, kaut gan vienkārši ķīmiski eksperimenti liecina, kā reaktīvi spēj paātrināt norises.

252.

Starp piramīdu iztulkojumiem ievērojiet vienu, kas norāda uz trim Pasaulēm. Virsotne – Ugunīgā Pasaule, kur viss ir vienbūtīgs; telpas vidus – Smalkā Pasaule, kur būtības jau dalītas; un apakšā – blīvā pasaule. Šis iedalījums ir dziļš – tā pakāpju iedalījums starp Pasaulēm iezīmēts piramīdas simbolā. Patiesi, tāds simbols ir nozīmīgs. Blīvā Pasaule tā nošķir būtības, ka grūti iedomāties, kā tās saliedēsies ugunīgajā virsotnē. Bet piramīda tika celta virsotnei. Tās pamats tika likts tikai visu pušu harmoniskai, vainagotai apvienošanai. Lai katrs padomā, cik reizes virsotnes pamats ievietosies pamatā. Ugunīgajam pamatam jāapvalda neapvaldītie rudimentārie akmeņi uz zemes virsmas. Daudz dibinātu rūpju jāpieliek, lai pasargātu ugunīgo noslēgumu. Jāatceras virsotne. Nav jāskumst, ka Smalkajā Pasaulē būtības jau pietiekami sadalītas. Piramīdas šķautni var sadalīt četrās, piecās, septiņās, astoņās un vēl daudz citos sadalījumos, bet trīs Pamatpasaules paliks pamatā. Var iedomāties pāri redzamajai piramīdai tādu pat neredzamu, bet bezrobežīgi paplašinātā izpratnē. Bet tas jau pāri zemes valodai.

253.

Dižie notikumi pamatojas izplatījuma staru pārmaiņā. Pasauļu tuvinājumā, apziņas atjaunošanā, kas dos jaunu attieksmi pret dzīvi. Daudz kas notiek.

254.

Vai Smalkās Pasaules labākais iemītnieks spēj no turienes pāriet Ugunīgajā Pasaulē? Spēj, un viņa apskaidrība būs brīnišķīga. Šķīstoties smalkais ķermenis sāk starot, Uguns iedegas un čaula beidzot nokrīt kā viegls pelnu slānis; ugunīgā būtība vairs nevar palikt iepriekšējā slānī un paceļas Ugunīgajā Pasaulē. Tas, kas Smalkajā Pasaulē bija neizturama mirdzēšana, Ugunīgajā Pasaulē kļūst gluži tumšs – tādas ir kāpnēs. Jāpieradinās iztēloties daudzos Smalkās Pasaules slāņus. No sarkanās liesmas līdz pat visbrīnišķīgākai varavīksnes starošanai kā viļņojoša jūra laistās šīs šķautnes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

un izveido visdažādākos savienojumus. Bet tumsai, zemākajiem bezdibeņiem mirdzums šķitīs kā tāla rūsa. Kas grib Gaismu, lai nebaidās būt ugunīgs. Sadedzināšana uz Zemes ir lielisks pārveidošanās simbols.

255.

Pasauļu tuvināšanās notiks zem zinātnes zīmes. Jāiegaumē, ka daudzas lielā procesa detaļas izpaužas it kā izolētā un negaidītā veidā. Protams, šādu šķietamu izolētību saskata vienīgi cilvēka acs. Patiesībā norišu sistēma ļoti vispusīga. Lai visdažādākie zinātnieki izdara savus novērojumus. Ir skaidrs, ka zinātnieki līdz šim nekad vēl nav novērojuši tik daudz fenomenu. Lai arī tos pagaidām uztver kaut vai utilitāri, galvenais, lai zinātnes lappusēs paliktu šie novērojumi. Ar laiku šīs druskas apvienosies vienā sistēmā. Tā arī pēc atsevišķiem faktiem var noteikt plašas sfēras, kurām jādod zinātnisks definējums.

6.nodaļa: Vārti uz nākotni.

256.

Augstāko enerģiju apvienojuma simbols ir AUM.

257.

Vajag atcerēties visdažādākās izplatījuma domas izpausmes. Jebkuram gadās sajūst it kā neredzamu zirnekļa tīklu uz sejas. Jebkurš var sajūst pieskārienu un pagriezties uz citiem nedzirdamu saucieniem. Cilvēks var dzirdēt radio viļņus bez aparāta, tātad, arī citi viļņi ir uztverami ar cilvēka uztvērēju. Ļoti svarīgi ir izsekot, ka pat jūtīgums var atbalsoties fiziskajā vilnī. Tāpat var saņemt tālo pasauļu domas.

258.

Arī Zemi nepametiet bez gādības. Tālo pasauļu apzināšanai apziņa jāpaplašina, bet nav jānovērš no Zemes ciešanām. Citādi katrs aizlidos tālu un pametīs savu pavardu.

Vajadzīga samērība, lai debess un zeme dzīvotu saskaņā.

259.

Zemes darba pilnveidošana nekaitēs tālo pasauļu izzināšanai. Darba kādība attīstīs arī koncentrēšanās spējas visās sfērās. Nenolaupīsim, bet pavairosim iespējamības. Kas vēlas gūt panākumus nesavtīgi, tas var atrast ceļu uz Augstākajām Pasaulēm.

260.

Varbūt, ka atradīsies tik tumšas apziņas, kuras vispār nesaskatīs sakaru vajadzību ar Augstāko Pasauli – gruži mēdz būt visur, bet pasargājiet bērnus no tādas gara tumsības. Pārakmeņojusies sirds vairs nav sirds, bet atkritumu gabals.

Tā visā atradīsim iespēju sazināties ar Augstāko Pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

261.

Vai tiešām cilvēki nesaskata visus sātāniskos trikus pret Augstāko Pasauli?

262.

Var redzēt kādi necienīgi paņēmieni saistās ar lūgšanu. Afekta stāvoklis nevar veicināt saskari ar Augstāko Pasauli. Augstāko redzējumu aculiecinieki apstiprinās, ka viņi no spēcīgām vibrācijām nav spējīgi pat uz kājām nostāvēt. Bez tam, - pirms redzējumiem vajadzīgs īpašs garīgs miers. Vai gan riņķošana un griešanās varētu būt apbrīnojami skaistās parādības sliekšnis? Un cilvēks nevar patvarīgi ietekmēt Augstākās Pasaules izpausmi. Var pievilkt Smalko Pasauli, bet Augstākās Pasaules dižums pārsniedz zemes dabu. Vientuļnieki gadiem gaida Augstākā Vārdu. Pat dižie Svētvaroņi Augstākās Pasaules izpausmi spējuši uzņemt tikai vienreiz bez veselības satricinājuma. Bet pati Augstākā Pasaule zina, kad ko var.

263.

Garam, kas saistīts ar Augstāko Pasauli, brīnumi nevar būt kaut kas abstrakts. Jebkura neparasta zemes parādība ir pašas Augstākās Pasaules daļiņa, citiem vārdiem sakot, - realitāte. Tā pati harmoniskā skanēšana jau atver svētslēptās ieejas. Bet ievērojiet vismazākās Augstākās Pasaules zīmes. No šādiem sīkiem graudiem izaugs koks, stingrs un ļoti augsts.

Vajag vērīgi uztvert visas zīmes. Neesiet nevērīgi pret lielām parādībām, kuras – miesas maldos – jūs neuzskatāt par ievērības cienīgām, - miesa rupja, vienīgi sirds pukst Augstākās Pasaules vārdā. AUM!

264.

Sasprindzinājumā briesmu priekšā pavairojas cilvēka spēki, tāpat arī ekstāzes stāvoklis dod pārzemes spēku pieplūdumu. Jā tāds spriegums ir uzstādīts, tad šo momentu iespējams arī paildzināt, citiem vārdiem sakot, cilvēkam var pierādīt pastāvīgu spēka pastiprinājumu. Tikai vajag, lai spēku Avots kļūtu pastāvīgs un tuvs. Tā jautājums par Augstākās Pasaules izpratni kļūs nepieciešams kā dienišķā maize, un pati zinātne nonāks pie tā kā pie evolūcijas virzītāja. Par šādu tuvināšanos var ne tikai sapņot, - bet iespējams arī ar zemes līdzekļiem Augstākajai Pasaulei pietuvoties. Katra Pasauļu tuvināšanās jau ir uzvara pār miesu.

265.

Jāpriecājas par katra ārsta tuvošanos, kurš grib pētīt Pasauļu tuvināšanās pamatus. Kad trīskārtīgā zīme vada uz Trīsvienību, tad cilvēka organisma novērošana kļūst vajadzīga un nepieciešama. Trīsvienības pamats var izpausties visā organismā. Ārstam ir jāpazīst Smalkā un Augstākā Pasaule. Tikai ar tādu izpratni viņš ir spējīgs uztvert organisma smalkākos stāvokļus. Un viņam AUM nebūs tukša skaņa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

266.

Tikai skaidra Smalkās Pasaules atskārsme palīdzēs cilvēkiem izprast zemes īpašumu bez liekulīgas atsacīšanās. Cilvēks sapratīs, kāda manta viņam pieder, un zemes lietas ilgajā cilvēka eksistencē atradīs savu pienācīgo vietu.

Būtība ir nevis atsacīties, bet gan atskārst Brīnišķīgo.

267.

Gudrie tāpat ne vienu reizi vien ir ieteikuši turēties tuvāk Zemei. Vai šāds padoms nerunā pretī domai par Bezrobežību? Nepavisam ne. Mēs esam iemiesoti uz zemes, un tam ir bijuši daudzi cēloņi. Ja mūsu patruļa Zemi apsargā, tad Zeme mums arī jāmīl. Jo par nemīlamu rūpēties nav iespējams.

Patī Zeme ir vēl neizsmeltu bagātību pilna. Planēta var nostiprināt, uzlabojot tās veselību. Zemes veselību baudot, nav jāaizmirst arī Augstākais Diženums, - tā izveidosies īstais līdzsvars.

268.

Lai neiedomājas kāds, ka, aicinot uz Augstāko Pasauli, Mēs atraujam no Zemes. Gluži otrādi, Augstākās Pasaules cildenums tikai apstiprina arī visas pārējās dzīves izpausmes. Zeme vairs nebūs nenozīmīga planēta, kad to apņems tā pati Augstākās Gaismas pīestrāvotā enerģija. Katra salīdzināšana ar Augstāko Pasauli padara arī zemes domas labdabīgas.

Vienīgi ļaunums var šķirt Pasaules; vienīgi tumsonība var sašķelt parādības; vienīgi neizpratne var brīdināt, ka zemes dzīve nav lieliskās jaunrades daļa, - tādēļ virzīsim visu zinātņi tā, lai nonāktu pie taisnīgas izziņas. Nekas nespēj novērst sirdi, ja tajā ir atdevības un daiļuma jūtas.

269.

Jācenšas atrast parādību visvienkāršākos cēloņus. Cilvēki ievērojuši, ka gaišdzirdība izdodas rītausmā. Cēloni tam meklē ļoti tālu no īstenības. Uzskata, ka organisms pēc nakts ir atpūties, domā, ka pirmsausmas strāvas palīdz, bet pašu vienkāršāko, dabiskāko atrisinājumu piemirst. Protams, tuvākais cēlonis ir tas, ka miega laikā cilvēks ir saskāries ar Smalko Pasauli un tajā pastiprinājis savas smalkās kādības.

Līdzīgu salīdzinājumu var minēt no daudzām nozarēm, un tās visas tikai pierāda, ka cilvēks pārāk maz domā par Augstākajām Pasaulēm un līdz ar to atņem pats sev vispareizāko atrisinājumu.

270.

Ikvienu lūgšana ir sliekšnis, bet nevis noslēgums. Parasti lūgšanu saprot kā kaut ko noslēdzošu. Savstarpējā saskarsme ar Augstāko Pasauli nevar palikt bez sekām. Ikvienu slepeno vārtu pavēršana jau atjaunos apziņas stīgas. Atjaunotne neattieksies uz pagātņi, bet tai jāvirza uz nākotņi. Tādejādi lūgšana būs Vārti uz nākotņi. Ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

jāatceras radošais spēks. Nedrīkst aprobežoties ar ārējo lūgšanu vien, tāda izlikšanās būs viskaitīgākie zaimi. Bet iekams nebūs atskārsta pamata enerģija, nav iespējams apstiprināt saskarsmes stiprumu ar Augstāko Pasauli. Tālab Smalkās Pasaules iepazīšana palīdzēs radīt kāpnes uz Augstāko Pasauli.

271.

Mēs bieži pieminam ārstus un zinātniekus, bet nav jādomā, ka tad, kad runājam par Augstāko Pasauli, nebūtu pieminamas arī citas profesijas. Likumu zinātāji un tiesneši, vai gan tie var piemērot zemes likumus, ja viņiem nav jēgas par Visuma likumiem? Kā gan viņi noteiks zemes tiesības, ja nedomās par pasaules taisnīgumu! Zemi nedrīkst izolēt no visām citām pasaulēm, lai būtu tiesības spriest par cilvēku rīcību, ir jāsaprot Zemes Pasaules un Smalkās Pasaules mijiedarbība. Nedrīkst aprobežoties ar kaut kādiem nejaušiem, kādreizējiem spriedumiem, kas neatbilst īstenībai. Katram laikmetam ir savas īpatnības, un bez priekšstata par evolūcijas stāvokli spriedums būs netaisns. Tā tiesnesis, lai paliktu pasaules taisnīguma virsotnē, uzņemas lielu atbildību.

272.

Zvaigžņotā debess vislabāk spēj aizraut no Zemes apstākļiem. Bezrobežības parādība spēj aizēnot zemes sablīvējumus. Vienīgi Pasauļu mirdzums izgaisina zemes drausmas.

273.

Nebrīnieties, ka vienkāršākie piemēri bieži izrādās nozīmīgākie. Dodoties tālā ceļojumā, cilvēki cer redzēt kaut ko patīkamu, citādi ceļojums tiem liksies visai pretīgs. Jāiemīl arī Smalkās Pasaules un Tālo Pasauļu ideja. Var tā sevi iebiedēt ar tālajām pasaulēm, ka pat virzīšanās uz tām liksies neiespējama. Cilvēki parasti tik drūmi noskaņoti pret visu viņpasaulīgo, ka tie līdzinās skumjam ceļiniekam, kas nozaudējis visu savu ceļa kravu. Lai cilvēki, tālā ceļa veikšanai, parūpējas iedvest sev labākās iespējas. Viņi ieies domas valstībā. Tur necietīs tas, kas domā daiļi! Visus svētītos dārgumus nojausdams viņš ieies Tēva Mājās.

Tāpat jāatskārst arī ceļš uz Brālību.

274.

Ceļinieks nevar paredzēt visus satikšanās gadījumus, bet viņš var rast laiku novērot tos, ko satiek krustceļos. Nav jānoskumst, ja ceļinieks pamazām paliks vientulībā, jo ir takas, pa kurām daudziem grūti iziet. Uzmanības pievēršana mērķim pievedīs jaunus ceļa biedrus. Ir nepieciešams cieši paturēt acīs ceļa mērķi.

275.

Daži cilvēki tiecas pēc zināšanām, bet citi izvairās no Gaismas. Vai nemeklēt cēloni atbilstoši Uguns robežai?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

276.

Uzgavilējam uzvarai. Cilvēki zināmu laiku to vēl nesaredzēs, bet tā jau ir. Pagaidiet, nepacietīgie, ne acs, bet sirds nosaka uzvaru. Kad ugunīgais izveidojums jau iemiesojies Smalkajā Pasaulē, tad celtnieku sirdis var priecāties. Gulētāji nenojauš, ja viņus iznes no mājas, bet izplatījums jau dzied.

277.

Vajag iemācīties kā atbalstīt garīgus cilvēkus. Tiesa, ne apbalvojuma dēļ viņi veic gara varoņdarbus, bet tomēr arī viņiem vajadzīga garīgā virziena aizsardzība. Katram Vadītājam jāpazīst ne vien nopeluma spēks, bet jāsaprot arī uzmudinājuma svētīgums. Pēdējais grūtāks, bet kāda svētdeva rodas, ja Valdītājs zina, kas kuram vajadzīgs "lotosa" ziedēšanai. Var būt daudz vientuļnieku, bet viņu svētīgā sasprindze nedos enerģijas augstāko pakāpi, ja apkārtnes spēki būs naidīgi. Tāpēc sirds jānostiprina tieksmē uz vislabākā izpratni.

278.

Svarīga ne zemes cilvēces evolūcija, bet Visuma cilvēces evolūcija. Ja šo vienkāršo formulu spētu ietvert cilvēku sirdis, viss zvaigžņu izplatījums kļūtu taustāms. Patiesi, citu pasaļu būtnēm būtu vieglāk izurbties caur zemes smacīgo atmosfēru, ja tām pretim tiekotos zemes iemiesoto aicinājumi.

Kādas ir tuvākās pasaules, kurp mēs varētu virzīt savu apziņu? – Jupiteris un Venēra.

Iedziļinieties vārdā cilvēks – tas nozīmē – gars jeb piere, kas mainās mūžos. Visa iemiesojumu maiņa, visa apziņas vērtība ietverta vienā vārdā. Vai varat minēt kādu citu valodu, kas iemiesoto iemītņieku apzīmētu tikpat garīgi? Citas valodas maz pauž norises ideju. Skolotājs var minēt simtiem apzīmējumu, bet tie būs vai nu pašiedomīgi, vai neizteiksmīgi.

279.

Ārpus jebkurām cilvēciskām robežām uzliesmo izplatījuma dzirkstis. Tāpat pāri zemes nolikumiem atlido tālie aicinājumi. Vai dažreiz nepamostieties ar neparastiem vārdiem apziņā, vai nedzirdat ne šīs pasaules cilvēku vārdus. Nav mazums satikšanas Smalkajā Pasaulē. Nav mazums vadu ar ugunīgām sfērām. Un bieži mūs sauc tie, ko pazinām agrāk, vai kurus mums lemts sastapt nākotnē. Nav zemes pasaule nabadzīga, ja vien mēs paši to neierobežosim. Ne retumis mūs māca senie par pārveidības iespējamībām un par sakaru ar Augstāko Apziņu. Nepiedodami, ja ieilgs – atradīsimies dzīvnieciskā stāvoklī. Dzīvnieki, kaut arī nojauš Smalko Pasauli, tomēr neapzinās to. Bet cilvēkiem jāapjēdz sakarība ar tālajām pasaulēm; šajā apjēgumā viņu atšķirība un varenība. Bet ja cilvēki noslēdz apziņu, tie kaitē, ne tikai sev, bet pat kopējai Esamībai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

280.

Neaizmirsīsim arī, ka visu dabas valstu dzīvība uz mūsu planētas tika pārnesta no Mēness, tāpēc arī "Slepenā Doktrīnā" minēti divējādi cilvēces senči – Mēness un Saules. Mēness senči patiesībā ir tagadējā cilvēce – pareizāk, tās vairums, bet Saules senči ir tie Gaismas tēli, kas uzņēmušies pašreizējā celtniecisko darbu visa Kosma labā un atnākuši uz mūsu planētas no augstākajām pasaulēm, kā jau sacīts, mūsu Cikla Trešās Rases beigās. No tā laika Viņi ir nenogurstoši iemiesojušies uz visu rasu un varenu notikumu sliekšņa, lai dotu cilvēces apziņai jaunu pavirzienu. Viņu dzīves, patiesi ir, pašreizējā varoņdarbu klātas, viņi patiesi izdzēruši daudzus indes kausus. Viņi bija Varenās Brālības Dibinātāji Svētajā Salā Atlantīdas laikā. Viņi ir Transhimalaju Tvirtās Pils Sargātāji Mūsu Rasē.

281.

Ašrams nozīmē svētītā vieta, templis, klosteris, ezotērikas skola, tāpēc arī zemes Varenās Brālības Tvirto Pili var nosaukt par Ašramu. Bet arī Smalkajā Pasaulē ir Baltās Brālības Ašrami. Tāpat kā uz zemes to nav daudz, jo arī tur tiek prasīta liela disciplīna un sprieguma pilns darbs. Bet kur gan viņi, kas gribētu uzņemties vēl lielāku apsolītā "miera" vietā?

Kāpēc gan domāt, ka ugunīgie stari var pacelties tikai pār Smalkās pasaules ašramu? Patiesi, pār ikvienu zemes ašramu jeb gara cietoksni paceļas stari, un pie sevišķiem nosacījumiem tie arī saredzami.

282.

Vai jūs gribat iestāties aprobežotos sektantos? Ja kāds grib skatīt Dzīves Mācību no kristiānisma redzes viedokļa, tad viņš to var darīt, jo Mācībā ir daudz kas, ko var izskaidrot pamatojoties tieši uz kristīgo mistiķu pārdzīvojuma. Vai tad avots nav viens un tas pats? Protams, kristīgo mistiķu sasniegumi un aprobežotais baznīciskums ir divas dažādas lietas. Un tas, kurš ies pa šo mistiķu un pirmo kristiānisma garīgo tēvu ceļu, var padziļināt arī savu Dzīves Mācības izpratni. Lai katrs izvēlas sev tuvāko pieeju Mācībai, bet bez lielās vienotās Patiesības citu aspektu zaimošanas. Tādēļ apsveiciet katru viņa ceļā.

Vismazāk man atbilst rakstīt par praktisko okultismu, nenorādot uz nepieciešamību sasniegt sirds šķīstību, pirms pieskarties šiem šausmīgajiem spēkiem. Ļoti nemīlu visu šo mehāniku, kas nenoved pie kā cita, kā vien pie sabrukuma. Patiesi, ja kāds, kas koncentrējas uz savu degungalu vai nabu, tā vietā koncentrētos uz garīgo sintēzi un tādā veidā censtos sasniegt sava mentālā ķermeņa izveidošanos, tad vijolišu smaržas vietā, kuru var dabūt parfimērijas veikalos, - viņa sasniegumi būtu daudz ievērojamāki un derīgāki.

283.

Turpiniet savu labo darbu ar gudru piesardzību, bet ne ar mazdūšību. Lai putnu biedēkļi jūs nemulsina. Ak, šie baiļu spoki, cik daudz gaiša tie ir izpostījuši; un ko tik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

vien tie nav atņēmuši! Zinu, ka visur ir nepieciešami talantīgi līdzstrādnieki, bet viņi pašreiz ir tik izklīdēti.

No visas sirds novēlu jums kļūt par īstu karavīru un norūdīt savu garu zem ienaidnieku bultām. Saņemt šīs ienaidnieku bultas ir sevišķs prieks. Tā pašreiz atklājas nodevība tur, kur man to vajadzēja gaidīt vismazāk. Mana sirds tika ievainota, bet tās dziļumos jau ceļas cīnītāja prieks, prieks cīnīties par patiesību un pāri visam – prieks par vēl vienu atbrīvošanos.

284.

Atpakaļskatīšanās ir visstiprākais pineklis pie kājām. Radošā tiekšanās dzimst, lūkojoties nākotnē. Tagad, protams, ir garīgās atdzimšanas ceļš, uzkrājumu ceļš, bet tai pašā laikā, iegūtās zināšanas jāizlieto savu tuvāko labā. Ikviena plaša doma, ikviena draudzīguma un miermīlības izpausme ir katras dienas svētīga darbība.

Ar visu sirdi tieksimies turp, kur tiek veikts dižens darbs, ieklausīsimies katrā vēstī no turienes. Mūsu acu priekšā noris parādība, kam milzīga nozīme. Tā, neskatoties uz traģismu daudzās lietās, zeme aug, viss kustībā, savas nākotnes neapšaubāmā jauncelšanas darbā... tūkstoši un tūkstoši atmodušies kultūras dzīves sākumam. Līdumam nepieciešams plašs vēriens. Tiekšanās zināt virza pa pareizo ceļu...

Priecāsimies!

7.nodaļa: Ugunīgā Pasaule.

285.

Ugunīgais ceļš jāizprot kā ceļš pie Visaugstākā. Ne vārdi, ne bailes. Ne ierašas, bet sirds saskarsme kā visnegrozāmākā, mūžsenākā parādība. Tā varavīksnes tilts tuvinās otram krastam. Cik pretrunu attiecībā uz to krastu, bet tas pastāv, un jāatrod ceļš uz to. Ne rudenīgā sakaltusī lapa, bet liesmainā sirds pāries visus tiltus. Kas nedomā par sirds uguns iedegšanu, tas nepazīst ceļu augšup, tas nevēlas raudzīties gaismoti.

286.

Lidojumi Smalkajā Ķermenī pauž Zemei jaunu kādību. Smalkais ķermenis nav tieši saistīts ar zemi un tāpēc vieglāk lido augšup. Zemes ķermenis smagi ceļas un viegli krīt, bet smalkais ķermenis otrādi – tam tieši grūtāk nolaisties. Zemākās sfēras grūti caurnirt. Es runāju, protams, par smalkā ķermeņa augsto stāvokli, zemākajiem ķermeņiem ērtākas tieši zemākas sfēras. Ir pamācoši redzēt, kā smalkais augstais ķermenis jau sāk paust Ugunīgās Pasaules kādību. Tā zemes stāvoklī iespējams redzēt visu pasaulu dīglus. Vajag vienīgi šķīstīt apziņu, tiekties uz Hierarhiju un modri vērot visu notiekošo.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

287.

Kas kaut reizi dzirdējis izplatījuma rūkoņu un vaidus, tam jau ir priekšstats par zemākajiem pārzemes slāņiem. Tiesa, vajag tiekties pāri šīm drausmu izpausmju robežām. Pat lidojot tām cauri, ir diezgan neciešami pieskarties nedabīgajam starppasaļu stāvoklim. Vajag pieņemt Smalkās Pasaules ceļu kā apzinīgu traukšanos uz Ugunīgo Pasauli.

288.

Cik daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki atskatās uz Ugunīgo Miglu un neskaidri nožēlo kaut ko zaudētu.

289.

Sapņi nomodā ir ugunīgās enerģijas pieskārieni “kausam”. Šie sapņi nav slimība, bet gan it kā ugunīgās enerģijas tuvošanās vēstneši. Tieši tāpat sāksies arī Smalkās Pasaules detaļu izpaušanās. Tās var noritēt labvēlīgi, bet ugunīgajai atmosfērai sabiezējot var izvērsties neprātā. Vislabākā dziedināšana būs – šīs parādības cēloņa paskaidrošanā, citiem vārdiem sakot – Agni Jogas iepazīšana. Spilgta nepieciešamība spiež Mūs dot Savus Padomus plašai pielietošanai. Vēl nesen nomoda sapņu epidēmijas tiktu ieskatītas par nejēdzīgiem murgiem. Bet tagad jau parastie slimnīcu ārsti ir spiesti vērtīgi izturēties pret šādu neparastu simptomu masveida izpausmi, gluži tāpat sāks dzīvē ieplūst arī citas nepazīstamas jauno stāvokļu pazīmes. Vai tiešām cilvēki nevēlas gatavoties jaunajiem apstākļiem?

290.

Tāpat arī jāpieņem visa relativitāte, lai pieradinātos pie Ugunīgās Pasaules Bezrobežīguma. Zemes garozas pievilksanas spēks rada drošības ilūziju, ar to izskaidrojama cilvēku pievilksme zemes pasaulei. Gluži pareizi, ka šeit jāizprot daudzas izjūtas un jārod uztveres pamats, lai tā jo vieglāk ietu pa ugunīgajiem viļņiem. Tāpēc ne tik vērtīga zemes specialitāte, kā ietveres un uztveres kādība. Nav brīnums, ka Smalkās Pasaules slāņu iedalījums neatbilst Zemes nosacītām šķirām Smalkajā Pasaulē. Iespējams atrasties starp ļoti negaidītu kaimiņu izlasi. Tāds pārsteigums draud tiem, kas atnākuši ar zemes atlieku nastu. Kas izsmalcinājies garīgā ziņā, tas atradīs savu nojautu piepildījumu.

291.

Doma par šādu transmutāciju var jau lielā mērā palīdzēt mūsu organismam ietvert šo procesu apziņā. Jūs jau zināt, ka ietveršana apziņā ir arī ķermeniska apguve. Vispār laiks pierast pie Ugunīgās Pasaules apmēriem mūsu izpratnes apjomā. Mūs pārsteidz atšķirība starp idiotu un ģēniju, bet parasti nepietiek iztēles turpināt šo mērogu bezrobežībā. Tāpat arī nav audzināta iztēle, lai iedomātos tikai ķermeņa aizklāto Ugunīgās Pasaules tuvumu. Retumis cilvēki redz Smalkās Pasaules augstākās sfēras, bet tie, kas izpelnījušies redzēt Smalkās Pasaules kalnu un jūru mirdzumu un puķu krāšņumu, var iztēloties, cik šķīsta būs Ugunīgā Valsts! Tāpat arī jāiedomājas visur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Ugunīgās Pasaules klātbūtne, ja pat blīvās eksistences laikā iespējams izdalīt smalko ķermeni dažādās vietās vienlaikus. Tāpēc pieradināsimies pie Ugunīgās Pasaules kā cilvēku vienīgā mērķa.

292.

Neaizmirsīsim arī, ka ugunīgais ķermenis nebīstas triecienu, jo tie tikai padziļina pamatenerģiju, Nav Ugunīgās Pasaules pazemināšana domā, ka triecieni nostiprina enerģiju. Ar vienkāršiem fiziskiem eksperimentiem var pierādīt to pašu principu. Tā iemācīsimies cienīt Ugunīgo Pasauli no vienkāršākā līdz visaugstākajam.

293.

Var brīnīties, ka vēl nesen ideja par attēlu pārraidīšanu attālumā šķita nereāla, bet tagad attēli tiek pārraidīti lielos attālumos. Jau daudzās sfērās vārds dārd pat tālāk, nekā doma; tāpat arī Ugunīgās Pasaules nepazīst šķēršļus vēstījumos un pārraidēs. Nav jābrīnās par tādām ugunīgām kādībām, kad pat blīvā pasaule jau apguvusi to pašu iespēju rupjās formās, un cik daudz sasniegumu vēl klauvē pie cilvēku sirdīm!

294.

No zinātnes viedokļa pamācoši novērot atmosfēras saturu, kas ietver smalkās vai Ugunīgās Pasaules būtību, kad tā kondensējusies izpausmei blīvajā pasaulē. Var atcerēties dvesmas pirms parādības, bet novērojams, ka vienā gadījumā izjūtams it kā kalnu vēsums, un parādība var nest līdzīgu aromātu. Bet citā gadījumā sajūtams griezīgs aukstums un nepatīkama smarža – tā atšķiras pasaulu slāņi. Bet būtu iespējams izšķirt arī dažādus sabiezētās atmosfēras ķīmiskos sastāvus vai tā nebūtu augstākās realitātes parādība! Tā iespējams ir garīgi, ir fiziski apjēgt Neredzamo Pasauļu majestātiskumu. Pie šādas brīnišķas apziņas ir ne vien jāpierod, bet saudzīgi jāpieskaņo arī sava rīcība Visuma majestātiskumam.

295.

Smalkajā Pasaulē daudz kas notiek tāpat kā uz Zemes, bet daudz kas nav saprotams. Tāpat kā uz Zemes pret tādu nesapratni jāizturas līdzietīgi. Patiešām, - kā uz Zemes, tā arī Debesīs, nevajag apgrūtināt stāvokli ar īgnumu. Vajag pilnīgā uzticībā sekot savam Valdonim, tāpat kā Valdonis seko savam Valdonim. Var iemīlēt šo atdevības ceļu. Var piesaistīties tai ar visu sirdi tā, lai cits lēmums nebūtu iespējams. Tieši tādā atdevībā tiek celtas Pasaules. Var atrast brīnišķīgus atdevības piemērus, un tas būs stāsts par varoņiem. Vajag pabūt varoņiem. Var iemīlēt šo Ugunīgo Sfēru.

296.

Ugunīgā Pasaulē nav ēnu. To nav grūti iedomāties, jo iespējams pat uz Zemes attiecīgi novietot gaismas avotus. Visu Ugunīgās Pasaules daļu spēja izstarot gaismu rada nepārtrauktu mirdzēšanu. Tikpat nepārtraukta ir attīstīta apziņa, jo miega vairs nav. Tāda sasprindze iespējama, ja iekšējā Uguns jau pilnīgi atbilst kosmiskajai, bet, pilnīgu harmoniju sasniedzot, spriegums vairs nav izjūtams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Ir gluži pareizi apzīmēt sfēru mūziku par uguns dziesmu. Vai gan tā nav ugunīgo vibrāciju harmonija? Un vai gan šāda skanēšana nav izstarojumu piesātinājuma sekas? Tā, kad mēs nosaucam Agni par Vārtu Sargu un izprotam neizsakāmo saiti, tad skanam arī mēs. Iespējams arī šeit skanēt kaut mirkli – tad visi zemes ieradumi kļūst nevajadzīgi jānostiprina sirdī Ugunīgās Pasaules dzirksteles. Lai Ugunīgā Patiesība nomaina zemes parašas.

297.

Var izdarīt vāju salīdzinājumu starp zemes un Ugunīgo Pasauli. Ugunīgās Pasaules Būtnes parādās reti, viņas dara visu iespējamo, lai netraucētu zemes līdzsvaru, un, tādām Būtnēm tuvojoties, arī zemes cilvēki savukārt rūpējas par sirds aizsardzību. Bet, neraugoties uz visiem līdzekļiem, sirds bieži neiztur ugunīgo sasprindzi; tā augstākā piesardzība no augšas un apakšas nespēj apvienot šīs Pasaules. Visretākie saskares gadījumi var slēpties senajā karmā, kad zemes dzīvēs bija norisinājusies ilgstoša svētīga sadarbība. Šāda sadarbība derīga mūžībai. Kopmītnes dibināšana ir sadarbības nostiprināšana. Ja mūsu skatiens vērstas nākotnē, tai svētīga sadarbība ir gudra rīcība.

298.

Iedomājieties cilvēku, kas no tumšas un smacīgas telpas iegājis brīnišķīgā dārzā. Ja viņš, notiekot tik krasai pārmaiņai, neatjaunos domāšanu, viņš izrādīsies ļoti nejutīgs. Šādas personas novērojamas bezdvēselīgu cilvēku vidū. Bet cik gan pretīgi tie daiļos, cildenos apstākļos, - kā netīrs plankums! Bet pat Zemes netīrumus nav viegli notīrīt, tāpēc Mēs cenšamies pārcelt apziņu pāri Smalkajai Pasaulei Ugunīgajā. Bieži šāda tiekšanās nav pa spēkam, bet pat sliktākajā gadījumā tā virza tuvāk Smalkās Pasaules augstākajām sfērām. Tā tirgotāji uzprasa daudz, lai kaut cik nopelnītu, bet prieks nav liels! Lai kaut cik pavirzītos uz priekšu Smalkajā Pasaulē, apziņai jātiecas uz Visdaiļāko Dārzu. Tāds ir Mūsu Norādījums – bez sīkiem mērogiem.

299.

Visas zemes ugunīgās izpausmes dod priekšstatu par Ugunīgās Pasaules spriegumu. Ja šādi uz Zemes kaut kas spēj pārsteigt ar savu ātrumu un atbilstību, tad cik gan modra un ātra ir Ugunīgā Pasaule! Ja cilvēki neaizmirsīs Ugunīgo Pasauli, tad notiks jau tuvināšanās. Pārdomājiet par apziņas stāvokli, jo nākas atkal atgādināt tik tuvos pamatus. Un tomēr atgādināsim, tomēr kāpināsim pacietību. Ir sacīts - Patiesības apstiprinājums ir tilta nostiprinājums.

300.

Neredzamā Pasaule, patiesi, paskaidro visu redzamo. No remdeni festētā uz Smalko. Tā visas enerģijas piesātinās ar vienbūtīgo Uguni. Tā manifestētā transmutācija ar Uguni ir Pasauļu mūžīgais evolūcijas process. Visas uz Zemes neredzamās norises ir tik pat vitālas kā katrs zemes process un spēj nostiprināt Pasauļu sakarus. Bieži tie, kas tuvojoties Gaismai ir nesaprašanā, kāpēc gan netiek pārtraukti smagie pārbaudījumi? Var atbildēt, ka katrs process Neredzamajā Pasaulē izraisa spriegumu,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

ko radījuši Gaismas Spēki un tumsības prieki. Ja gara spēks var pievilkt Gaismas Spēku, tad cilvēce kļūst par derīgu vidutāju. Svārstīgam garam nav viegli pārspēt tumsas pulkus. Tā Ugunīgajā Ceļā atcerēsimies, ka gars pieaicina Smalkās Pasaules un citu sfēru Spēkus.

301.

Uz Ugunīgās apziņas pakāpēm sevišķi spilgti izjūtama kosmiskā vientulība. Ja gars pazīst visus Ugunīgās Pasaules bezrobežīgos priekus, bet paliek zemes vētru vidū, viņš sevišķi izjūt nepilnību, kas apņem zemes slāņus. Kosmiskā vientulība ir "Tuksneša Lauvas" izjūta. Gara atrausme no Zemes izpauž visas kosmiskās vientulības pazīmes. Tāpēc, kad pasaules apvienojas ugunīgā apziņā, grūti neizjust visas zemes sfēru asās parādības. Pareizi sacīts, ka gars spēj dzīvot bez ķermeņa, jo izkropļots ķermenis var ietērt gaišu dvēseli, bet ķermenī, neskatoties uz visām ārējām pilnībām, nevar ietilpt gars, kas neatbilst pagātnes uzkrājumiem. Ir pareizi, ka bieži slimības ir par svētību, jo tās tuvina garu Smalkajai Pasaulei. Tā katra parādība bāzējas uz divām sākotnēm, kas atbilst Smalkās un zemes Pasaules izmērījumiem. Protams, šie izmērījumi bieži mēdz būt proporcionāli pretēji. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā, ka notikumu izmērījumi prasa iejūtīgu izpratni.

302.

Nopelns, kā tas tiek izprasts, jānomaina pret izsmalcinātāku jēdzienu. Ja ārējo pazīmju vietā iemācītos nopelna īstenību pēc darbības iekšējās kādības, tad cik daudz smalku pazīmju varētu atzīmēt! Kad gars iemācījies koordinēt zemes dzīvi ar Augstāko, tad visi izmērījumi pieņem citus apmērus. Dzīve, kas tikai materiālas pasaules vienmuļības piesātināta, atmērīs arī nopelnus atbilstoši savām tieksmēm. Bet visu pasaulu apzināšanās nostiprinās jaunus izmērījumus. Pārejošais nebūs faktiskais virzītājs, tikai tiekšanās uz ugunīgumu apvienos Pasaules, un darbība atbilstoši piesātināsies. Apziņa, kas tiecas uz Ugunīgo Pasauli, piesātinās ar Spēku, kas plūst no Labuma Hierarhijas, bet zemes svētlaipe izgaist tik pat ātri kā visa pārejošā Pasaule. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā Ugunīgās Pasaules mūžīgi dzīvo enerģiju.

303.

Tikai turpinot visu dzīvības izspausmju apvienošanu, arī Ugunīgā Pasaule iespējams nostiprināt visu dzīvības procesu nozīmi. Nav iespējams iedomāties, cik grūti virzīt domas, ja šis likums nav apjēgts, vai arī šis likums dažādu iztulkojumu izkropļots.

304.

Pasaule cieš no sašķelšanās, kas gremdē visus cildenos pasākumus. Vienotības vietā tiek sludināta šķelšanās. Nav palicis neviena principa, kas nebūtu savā pamatā izkropļots. Katrs pasākums tiek apstiprināts vispirms kā varenā Veselā daļa. Bet vai tas tiek ievērots arī cilvēku meklējumos? Neredzamais tiek atdalīts no redzamās Pasaules. Augstākais tiek atdalīts no Zemes. Tikai tiecoties apvienot lielumu jēdzienus, iespējams nodibināt nepieciešamu sakaru ar Pasaulēm. Bez sirds piesātinājuma nav iespējams aptvert Pasaules, jo kā gan nodibināt kosmisko sakarību,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

nepieņemot visa Kosma Varenību? Izpratīsim šo vareno likumu mazās un dižās lietās. Pasauļu sašķelšana noved pie mežonības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā Pasauļu vienību.

305.

Tieši uz Zemes jānotiek Ugunīgajai šķīstīšanai. Tāpat kā vistālajām enerģijām jāpiesātinās ar zemes emanācijām, arī ugunīgajiem potenciāliem jāizpauž savas enerģijas zemes sfērās. Ugunīgās šķīstīšanas ceļam jāasniedz sava augstākā pakāpe, lai organismi, kāpinot savas gribas spriegumu, spētu nodibināt sakrālo saiti ar ugunīgo Pasauli. Tāpēc vienīgi piesātinātie gari spēj turpināt savu centru izsmalcināšanas darbu. Bez šī piesātinājuma nav iespējams apvienot gara darbu divās Pasaulēs. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpieņem Uguns šķīstīšanas likums.

306.

Sakaru starp fiziskajiem un astrālajiem centriem jau dzīves laikā piesātina saspringtā transmutācija. Abu sfēru funkcijas rada vienību, starpība tikai pašdarbībā, kādu pauž centri katrā sfērā. Transmutētie centri kāpina smalkā ķermeņa centru spriegumu. Bet vienlaikus, kad centri ugunīgā sasprindzinājumā darbojas uz zemes, astrālajiem centriem dota iespējamība sūtīt smalko ķermeni Ugunīgajā Pasaulē. Sāpes izjūtamās astrālajā un mentālajā sfērā, bet tikai augšupejas sākumā. Vēlāk katrs centrs, saglabājot saiti ar fizisko ķermeni, spēj funkcionēt, kāpinot spriegumu citās sfērās – iestājas ķermeņu sadalīšanās, atbrīvojot smalko ķermeni no sāpēm; fiziskās sāpes atbilst astrālo centru jaunrades spriegumam. Tā Pasaules sadarbojas savstarpējā saspringtībā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsimies ugunīgajā transmutācijā.

307.

Cilvēku vairuma apziņa neiedziļinājas kosmiskajās konstrukcijās. Nepārdomājot principu jēgu, cilvēki tādejādi nošķiras no Ugunīgās Pasaules. Lai izpaustos, visām jaunrades spējām nepieciešama šī kosmiskā saistība, jo šī saistība nostiprina cilvēces zaudēto samērību.

Veicot savu darbības loku, cilvēks pamatā nav licis kosmiskos principus, tāpēc Ugunīgā Pasaule atšķiras no cilvēka radītās pasaules. Apziņā viss gūst citu, Kosma likumiem neatbilstošu jēgu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāapzinās saistība ar kosmiskajiem likumiem.

308.

Ugunīgajā Pasaulē jau nobeigts daudz kas, kas nav vēl sasniedzis zemes sacietējumu. Tādēļ gaišredzīgie zina to, kam jābūt, kaut gan tuvredzīgai acij nav vēl saskatāms. Šādu iemeslu dēļ ap ievērojamām parādībām rodas daudz tumšu sārņu. Cilvēki dažreiz saprot, ka izcili labo it kā vajā sevišķs ļaunums. Metālu liešanas process var atgādināt ugunīgo lēmumu izveidošanu zemes formās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

309.

Dažs nesapratīs, kas liek norādīt uz Smalko Pasauli un pēc tam brīdināt no tās. Bet pretrunas nav. Smalkās Pasaules augstākās sfēras pelna ievērību un cieņu, bet zemākās spēj būt kaitīgas. Skaidrās sirdi nav pakļautas apsēstības infekcijai, bet satrunējušās sirdis spēj pievilkt briesmīgas būtnes. Nav arī pretrunas.

Smalkās Pasaules izpratnē, minot Ugunīgo. Smalkās Pasaules virsotnes gandrīz saskaras ar Ugunīgo Pasauli. Tāpat arī fiziskās Pasaules dažas detaļas tuvas Smalkajai Pasaulei. Tā uz visiem laikiem sapratīsim Pasauļu sakarību kā Bezrobežības pakāpes.

310.

Bieži cilvēki nesaprot iztēles svarīgumu. Bet kā gan citādi iespējams iedomāties Ugunīgo Tēlu esamību? Viss dzimst Ugunī un atdziest miesā. Vajag prast iztēloties ceļu no blīvās Pasaules uz ugunīgo iedzemdēšanu. Tikai tik drosmīgs priekšstats padarīs Uguni nekaitīgu.

311.

Ugunīgais priekšstats palīdzēs vienkāršot pašu zemes dzīves būtību. Tas pats notika, ka Uguns sāka sabiezināt formas, tāpat protiet saprast mājienu uz pretējo stāvokli. Ugunīgums ir blīvajā un blīvais ir ugunīgumā.

312.

Cilvēki veltīgi ieskata pārzemes robežas par tālām. Neviens nepazīst noteiktu robežu ar Smalko Pasauli, tā ir apziņai netverama. Tas pats attiecas arī uz Smalko un Ugunīgo Pasauli. Bet šīs robežas ir neizmērojami tuvas!

313.

Mani ļoti iepriecināja Jūsu Pasaules Dārgumu leģendas smalkā izpratne. Katrai zīmei, protams, ir vairākas nozīmes. Šis Dārgums ir šķemba no galvenā akmens, kas glabājas Gaismas Tvirtajā Pilī. Kopš seniem laikiem šīs dāvanas piesūtīšana iezīmē nolemtās apvienošanās un varenības laika. Sākums tajā zemē, kur tas parādās. Visiem dižajiem apvienotajiem un valstu dibinātājiem ir bijis šis Dārgums. Austrumos ir sevišķi daudz leģendu par šo Oriena dāvanu, un Āzijas tautas meklē to visur. Arī Osendeviskis, grāmatas “Zvēri, Cilvēki un Dievi” autors ir dzirdējis šīs leģendas. To ir daudz un dažādās vairāk vai mazāk ticamas versijas. Tā arī Tibetas un Mongolijas baltais zirgs Erdoni Mori, kas nes Čintamani (Pasaules Dārgumu), arī attiecas uz šo parādību. Leģenda, kas “Austrumu Kriptogramās”, ir patiesība. Pēc teiksmām šis dārgums nes līdzīgu Likumu, kas jāpilda. Leģendā minētais šķirstiņš attiecas uz trīspadsmito gadsimtu un, pēc nostāstiem, šis šķirstiņš pagatavots no ādas, kas piederējusi pašam Zālamānam. Uz ādas ir daudz alķīmisku simbolu. Slavenais rabīns Mozus da Leons, Zahara sastādītājs, ebreju spaidu laikā, spāniešu vajāts, atradis aizsardzību pie vācu feodāles, kas ielaidusi viņu un vajātos savā zemē, un pateicībā viņš tai iedāvinājis talismanu un šo dārgo ādas gabalu. Feodāle pavēlējusi no šīs ādas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

pagatavot šķirstiņu un tajā glabājusi dāvināto talismanu. Leģenda vēsta, ka, jaunajam spēkam nostiprinoties, dārgumam jāatgriežas Gaismas Tvirtajā Pilī.

314.

Patiešām, lielāko tiesu slimie cilvēki un tā dēvētie nenormālie nodibina sakaru ar pārzemes pasauli; šai faktā liels pārmetums cilvēcei. Jo tieši veselajam vajadzētu nojaust Smalkās Pasaules tuvumu. Bet slimo un veselo jēdzieni sajukuši. Cilvēki pārklājušies ar prāta garozu, kas radījusi aizspriedumus. Aiz šāda žoga smalkā pasaule nav saredzama. Tā dēvētie nenormālie parasti brīvi no aizspriedumiem un tāpēc nezaudē sakarus ar smalko pasauli. Cik bieži tieši būdami slimi, cilvēki ieskatījušies ir pagātnē ir nākotnē, redzējuši savas dzīves, atguvuši aizmirstās spējas. Jānosprauž jauna robeža starp veselību un trulumu. Jauni atklājumi vien nepalīdz. Cilvēkiem jāpārdzīvo tādi satricinājumi, lai arī bez drudža varētu atcerēties bijušo un nolemto.

315.

Jūs jautājat – ko darīt, lai darbs smalkajā plānā varētu izpausties ik mirkli? Vajag tādā mērā izjust, ka mēs dzīvojam divās pasaulēs, ka šāda apziņa mums nekad nezūd, un tas nav grūti, jo mēs taču apzināmies, ka dzīvojam fiziskā plānā, un šī apziņa netraucē mūs nevienā garīgajā darbā, lai gan domāšanas process jau ir darbs smalkajā plānā, jo intelekts pieder jau ceturtajam izmērijumam jeb metafizikas sfērai. Lai šādu darbu atvieglotu un darītu ražīgāku.

316.

Ugunīgā straume caurstrāvo visas sfēras. Tāpēc pagājušās nakts strāva ir viena no visspēcīgākajām ugunīgām iedarbībām, tā dēvētā divbultainā. Pagājušais smagais Mahavans arī bija nozīmīgs šim jaunajam spriegumam. Tas tiek dots kā sevišķs aizsargs pret smagām iedarbībām. Tā var ugunīgi apbruņoties, ja tikai pats gars pieļauj šādu bruņojumu. Ugunīgās Pasaules izziņai šāda pieļaušana vajadzīga, jo nedrīkst atvērt vārtus tur, kur pretošanās.

317.

Tādus pat viesuļus un spirāles izraisa apkārtējo haotiskā tiekšanās, kaut arī bez sliktā nolūka. Jūs zināt arī, ko nozīmē blīvo un smalko ķermeņu tiekšanās. Tie nenomana, ka sasprindzējumā kļūst gandrīz par vampīriem. Pie kam jāatšķir prāta sūtījumi no sirds sūtījumiem. Daudzreizēja vārda pieminēšana gandrīz neiespaido, bet sirds sūtījums ar savu tiekšanās smeldzi spēj iedarboties kā apslāpēšanas spirāle. Patiesi, var sacīt – nenoslāpējiet kaut vai sevis labā.

318.

Tuvosimies visgrūtākajam, tik grūtam, ka līdzšinējie grūtumi šķitīs kā svētīgas stundas. Visgrūtākais ir Ugunīgās Pasaules svētīšana. Tik grūta ir šī ieeja, ka šķiet, mūsu vissīkākā sūniņa nespēj izturēt šo sajūsmas Pasauli. Sacīts – kad visi ietēpi nokritīs, un paliks tikai iedrīkstes mirdzums, tad gaišā Uguns ieies pa vārtiem, pa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

kuriem nav ieejas miesai. Bet lai iededzinātu šādu iedrīksti, jā saglabā sajūsma par visgrūtāko. Tāpēc domājiet, kādu jūs gribētu iztēloties dzīvi Ugunīgajā Pasaulē.

319.

Dažreiz jūs redzat, ka paši sevi, savu tiešu atveidu kā dzīvu savā priekšā. Tāda redze pierāda, ka acs ir tikai ierīce, bet redze nervu centrā. Šāda centra sasprindze arī uzskatāma kā ugunīga kādība. Ugunīgajā Pasaulē ir gara redze, kurai nav vajadzīgs acu pielāgojums. Vieglāk apgūt ugunīgo redzi, kad jau zemes stāvoklī iespējams šāds garīgā skatījuma uzdzirkstījums.

320.

Uzdodu liecināt par Ugunīgo Pasauli kā par pastāvošu ar visām esamības pazīmēm. Ugunīgie ziedi ir izcilus mirdzuma un tos pēc veida var salīdzināt ar rozēm: mazie virpuļainie gredzeni izveido it kā ziedlapiņu sakopojumu. Arī smarža kā šķīstīts ozons un var atgādināt it kā skuju smaržu; arī auru mirdzums kā mākoņu velves, arī stari kā straumes ugunskritumi, tāpēc arī zemes priekšstatos gudrais atradīs augstāko Tēlu līdzību. Viņā neradīsies zemes esamības nicināšana, jo tās enerģiju pamats ir tāpatīgs visam esošajam. Gudrais nemeklēs tiešu Dieva līdzību ar zemes ķermeni, jo vienīgi ugunīgais ķermenis saglabās tās pašas dzirksteles kā Augstākās Būtnes. Vai gan skolās nevajadzētu norādīt, ar ko mēs Dievam līdzīgi, lai attaisnotu senatnes nolikumus, kurus cilvēki padarījuši smieklīgus. Augstākais jēdziens jāattīra visur.

321.

Svētsvinīgums, patiešām, ir jāattīsta. Prasme virzīt augšup radīs jau svētsvinīgumu un ugunīgo strāvu. Tātad, mēs neesam tālu no Ugunīgās Pasaules, jo iespējams izjust jau glābiņa staru. Neatļaidīga domāšana par Ugunīgo Pasauli jau pārveido mūsu dabu. Parasti mēs šādu pārveidošanos neizjūtam. Tikai notikumu samezģlojumos mēs nomanām, ka mūsu attieksme pret tiem ir gluži citāda. Pie Pasaules plaisas mēs gūsim nojautu, ko nožēlojam un par ko priecājamies.

322.

Ugunīgā Pasaule ir tikpat piepildīta kā visas citas sfēras. Tāpat dažādu evolūciju ugunīgo pakāpju būtnes saplūst kopā, lai sadarbotos. Ja haosa ietekmē blīvais stāvoklis gandrīz nepazīst sadarbību, ja Smalkā Pasaule pieņem grupu sadarbību, tad Ugunīgajā Pasaulē norisinās pilnīga sadarbība. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

323.

Mēs atkārtoti runājam par Ugunīgo Pasauli. Vai vajag cīnīties ar to, vai mīlēt? Vai gan iespējams ar to, kas piepilda visu esošo? Vai tāda cīņa nebūs visneprātīgākā rīcība? Vai mīlestība uz Ugunīgo Pasauli nebūs visspēcīgākais magnēts? Ja zemes dzīvē mīlestība ir visradošākā sākotne, tad vēl jo stiprāka tā ir Augstākajās Pasaulēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

324.

Ceļiniek, sakopo visas pārdomas par tuvošanos Ugunīgajai Pasaulei.

Ceļiniek, saproti, ka cita ceļa nevar būt.

Ceļiniek, tev jāapzinās, ka Ugunīgā Pasaule ir reāla un stimulē dzīvi kā kaut kas reāls un dzīvi spirdzinošs.

Ceļiniek, saproti, ka tava zemes dzīve ir tavas esamības sīksīka daļiņa.

Ceļiniek, pieņem Roku Vadošo. Ceļiniek, nebīsties paskatīties uz Gaismas Vārtiem.

Dotās pārdomas skaidros tavu apziņu. Sūtītās domas padarīs tevi par ugunīgo sasniegumu līdzstrādnieku.

Tā noiesi līdz Ugunīgās Pasaules trešajai daļai.

325.

Tagad, apstiprinot pārzemes zīmes, varam sākt tuvoties Ugunīgajai Pasaulei. Mēs daudzkārt esam atzīmējuši nepieciešamās zemes kādības. Mācība vienmēr izriet no divām strāvām, kas apvienojoties rada veselu sasniegumu līniju. Ja daudzas zemes kādības nav vieglas, tad pārzemes nosacījumi var likties abstrakti, bet tie ir pastāvoša īstenība. Kas pieradis domāt planētas mērogā, tas zina, cik reāla ir dzīve Ugunīgajā Pasaulē, Mirdzuma Pasaulē, Sasniegumu Pasaulē.

Tā sāksim Ugunīgās Pasaules trešo daļu.

326.

Ieejot jaunā pakāpē jūs paši sakāpināsiet spēku. Tāpat arī tikai retie var priecāties par mirdzuma ceļu kad katra doma atdota Valdoņiem. Kad ir apjēgts uzticētais dārgums, tad iespējams izaudzēt īstus gara spārnus.

327.

Ir pareizi domāt, ka starp zemes plānu un Ugunīgo Pasauli pastāv koordinācija, tikai visu attīstību cēloņi ir neredzami. Tā par pārejošu ilgu smeldzi zemes plānā var spriest kā par liela prieka vēstnesi. Var klusi raidīt ugunīgo vilni zemes valstībā, bet pērkonš dzirdams tālajās pasaulēs, tāpēc visi izmērījumi apgūstami dažādiem gribas potenciāliem. Patiesi, visas radošās enerģijas atkārtojas kā zemes plānā, tā arī Ugunīgajā Pasaulē. Strāva ir vienīgais vads, tikai cilvēki ne vienmēr spēj saprast darbības īsteno cēloni.

328.

Naidnieku darbībās atzīmējama lieka enerģijas izšķiešana. Apjukumā viņi spējīgi saskatīt faktus tikai it kā greizā spogulī. Tā ļaunas gribas vadīti, viņi pielieto neatbilstošu redzes fokusu. Tikai Gaismas Hierarhijas sektotāji var kondensēt visas enerģijas labuma kanālā. Protams, tikai ugunīgā apziņa spēj aptvert Pasaules apvārsni, tāpēc notikumi, kas noslauka vecos noslāņojumus aizslīd ienaidniekam garām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Tālredzību, patiesi spēj pielietot tikai celtnieku redzes fokuss. Tā Ugunīgā Pasaule Gaismas Nesēju nolemta.

329.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiemācās cienīt gara magnēts.

330.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli atgādināsim Pēdējo Aicinājumu.

331.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē graudu iesēšanas procesa dziļā nozīme.

332.

Intuīcija un, tā dēvētā nojauta būs atbilstoša Ugunīgajai Pasaulei. Cilvēki nejutā, kāpēc tikai retie apveltīti ar nojautas spēju? Aparātā, kas atzīmē ugunīgumu, novērojamas arī intuīcijas spējas. Arī pendeļa svārstības atzīmē jūtziņu, citiem vārdiem, ugunīgumu. Bieži mēs runājam vienu un to pašu zem dažādiem nosaukumiem. Nav viegli ietvert apziņā, ka tik svešais ugunīgums ir tuvs visai dzīvei.

333.

Ugunīgā Pasaule viegli iesakņosies tā cilvēka apziņā, kam bijusi darīšana ar minerāliem, kad viņš bieži bijis apņemts dzirkstīm, kuras izraisījuši cietie ķermeņi. Viņš nojautīs, ka tādējādi vieglāk iedomāties izplatījuma uguni.

334.

Tātd sāksim apskatīt vēl tuvāk Ugunīgās Pasaules nosacījumus. Gara dalāmība var ierosināt daudzus jautājumus. Protams, ir jāpārdomā, cik ļoti Spīdekļu ķīmisms ietekmē atdalītās gara daļas. Tālajos lidojumos gara daļas pakļautas visdažādākajām iedarbībām. Patiešām, pat ugunīgie ķermeņi nevar izvairīties no daždažādām iedarbībām, bet attīstīta apziņa vienmēr palīdzēs atrast labākās vibrācijas. Bet no zemes stāvokļa grūti vadīt atsevišķas gara daļas, tāpēc šie gara sūtņi visbiežāk paši pielāgojas vietējiem apstākļiem. Tālab dažreiz tie var būt noteikti un sadzirdami, bet dažreiz ļoti skaidri visās izpausmēs. Šāds apstāklis nav atkarīgs no sūtītāja gara un pat no saņēmēja, bet no strāvu ķīmisma. Pat visugunīgākās Būtnes pakļautas kosmiskajām strāvām. Tas nebūt nepazemo viņu augsto dabu, bet tikai atgādina negrozāmos likumus. Ir tā jāiedziļinās Visuma Majestātiskumā, lai atzītu vareno Spīdekļu likumu.

Kad mēs apbrīnojam ķīniešu izvirpotās lodes, mēs varam iedomāties, cik varens gribas sasprindzējums vajadzīgs masas kondensācijai, formējot debesu ķermeņus!

335.

Viss tiek izveidots Ugunīgajā Pasaulē, pēc tam iegremdēts Smalkajā ķermenī. Tādējādi tas, kas radīts uz zemes, ir tikai Ugunīgās Pasaules ēna. Šī jaunrades secība

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

cieši jāpatur prātā. Cilvēkiem jāzina, ka daudz no Ugunīgā Pasaulē radītā vēl nav pieņēmis zemes apveidu. Tāpēc nezinātāji spriež pēc zemes acīmredzamības, bet gudrie uzsmaida reālajai īstenībai. Tāda jaunrades secība ir vienkārša, bet nezinātājam maz saprotama. Bet pat viņi zina, ka statujas iegūšanai trauslajā formā jāielej ugunīgi izkausēta masa.

336.

Vai iespējams ievainot ķermeni? Kā debesīs, tā arī uz Zemes. Tātad ugunīgo ķermeni var ievainot tāpat kā Zemes ķermeni. Novērojiet zemes ķermeņa ievainojuma procesu un jums būs pilnīga analogija ar smalko un ugunīgo ķermeni. Palūkosimies, kā ieduras nazis blīvajā ķermenī, kā saārda audus un asinsriņķošanu; pēc tam sākas vietējs pamirums un sairums, bet dzīvības enerģija ņem virsroku un sākas lēna sadzīšana. Bet bieži paliek vietējā atrofija un ievainojuma rēta uz visiem laikiem. Patiešām, līdzīgs process norisinās arī ugunīgajā ķermenī, tikai naža vietā būs doma un rētas vietā ugunīgās enerģijas sabiezējums. Bet sadzīšana notiek ļoti gausi un prasa enerģijas atvilkšanu no citiem centriem. Katram organismam ir savs ugunīgais ķermenis un, iekams tas sasniedz Ugunīgo Pasauli, to iespējams ievainot.

Tikai tad, kad ugunīgais ķermenis šķīstīts un izplūst izplatījuma ugunīgajā kalvē, tas nav vairs ievainojams. Bet patiesi saku, ievainojumu zīmes neizzūd ilgi. Apliecinu, ka ugunīgo ķermeni iespējams ievainot kā no ārienes, tā arī no iekšienes. Blīvā ķermeņa pašnāvība – ugunīgā ķermeņa pašievainošanās prototips. Tā zemes darbības iespējams saskatīt visos stāvokļos atbilstību.

337.

Vai iespējams no ugunīgās stihijas pārvērsties citu enerģiju būtnē? Nav iespējams. Bet no citām stihijām var pārvērsties ugunīgā būtnē, jo Uguns ir visuresoša. Protams, šādi lēcieni nav viegli. Vajadzīgs liels gara spriegums, lai ietekmētu sirdi savienoties ar augstāko enerģiju. Bet ugunīgie vārti nav slēgti – klauvējiet un jums tiks atvērts. Tā visas Mācības aicina uz Ugunīgo Kristību.

338.

Upaņiśadās sacīts: “Augstāka Būtne caurnirst visur, tātad Viņa ir ikviena iedzimtais mantojums.” Katrs induss šo jēdzienu uzsūcis ar mātes pienu. Austrumu apziņa, kas pieradusi ieskatīt sevi par tās vienbūtīgās bezrobežības dzīvības daļiņu, kura izpaužas mainīgo pasaulu un radījumu bezgalīgajā fantasmagorijā, viegli ietver visas šādu manifestāciju formas. Tā zina, ka pati ir tikai tās Augstākās Būtnes atspulgs, kas atrodas savas bezrobežīgās būtības nemitīgā atklāšanas procesā.

Indijas Riši savā dziļajā gudrībā zināja par evolūciju jeb vienbūtīgas bezrobežīgas dzīvības atklāšanās procesu un izprata, ka cilvēka apziņa spēj pacelties līdz Patiesībai vienīgi ar viņam pierasto simbola palīdzību. Tāpēc līdztekus augstākajiem priekšstatiem par Esamības Neizsakāmo Noslēpumu. Viņi deva arī viscēlāko Tēlu majestātisku skalu, lai izraisītu un audzinātu cilvēkā jūtu, priekšstatu un domu visu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

vissmalkāko niansējumu gammu. Tāpēc priekšstati par Augstāko Būtni vienmēr pilnīgi atbilst tai attīstības pakāpei, uz kādas atrodas cilvēks.

8.nodaļa: Kosmiskā celtniecība.

339.

Dzīvības mūžīgajā virpulī, evolūcijai virzoties uz priekšu, cilvēka, kā Kosma līdzstrādnieka kosmiskās dzīves līdzsvara balstīšanā, diženais uzdevums kļūs arvien vairāk un vairāk acīmredzams. Pasaules top un irst, kamēr cilvēks, kas gara ugunīs transmutējis visas savas izjūtas, izveidojas par pārcilvēku un ieņem vietu Augstāko Garu vidū un dzīvo mūžīgi. Visaugstākie Gari ir Varenā Cilvēka un Mātes Dabas līdzstrādnieki, pasaulu veidotāji un tautu vadītāji.

340.

Ar dziļu simbolu Kristus norādīja uz bērniem, tikpat vienkārši pieiesim Augstāko Zināšanu Vārtiem. Taisnība, Mēs sastādām sarežģītas un precīzas formulas, bet atrašanas metode slēpjas garīgā apziņā. Tieši ar šo apziņu rodam jaunus ceļus, kā pievienot jaunas pasaulu sfēras pieejamai domāšanai un līdz domāšanai pieejamām robežām, jo apziņa gremdējas, aizķerdami jaunās sfēras tikpat kā okeāna bezdibeņos. Tik liela un varena ir Kosma radīšana.

341.

Jautās – kamdēļ nevar loģiski savienot mācības daļas? Atbildiet – jo ir neįēdzīgi attīstīt tikai galvu vai roku. Jautās – kamdēļ neizsacīt vispirms debesu formulu un pēc tam zemes lūgšanu? Atbildiet, tāpēc, ka katrs pavediens Mātes tērpā aužas cauri no augšas uz leju un otrādi. Jautās, kādēļ nevar uzreiz atklāt nolemto? Atbildiet – mājas kolonas tiek liktas zināmā kārtībā. Un kad strādnieki sacīs – ļauj, mēs liksim uzreiz. Celtnieks teiks – izpostīt nodomājuši! Tā piliens satur veselu pasauli.

342.

Protams, visa Pasaule sastāv no daudzveidīgiem sākumiem. Ar vārdu “sākums” saprotu virkni pamatelementu. Par sākuma elementiem saucam elementus, kas atrodas brīvā stāvoklī, t.i., tos elementus, kas vēl nav savstarpēji savienojies. Viena no galvenām radīšanas spēka pazīmēm ir apstiprinājuma nepieciešamība. Mums pasaules sākums ir Kosma pamatlikums, kurš tikai pa daļai var tikt izpētīts. Protams, grūti, bet iespējamība ir. Daudzi no Mums ir garīgi izpratuši, bet izteikt vienā kopējā laboratorijas formulā nav iespējams tikmēr, kamēr ir vēl neizpētīti cikli. Kosms laistās kā daudzšķautņņu kristāls. Prāts spēj uztvert tikai vienu no kristāla mirdzumiem. Nevis skumji, bet līksmi. Protams, miesnieki nespēj darīt zināmas jēdziena nianses.

343.

Jaušu, ka notikumu noslāņojumi nes paātrinājuma viļņus. Šie viļņi derēs Kosmiskajā celtniecībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

344.

Var priecāties, ja iedvešamās domas saaug ar paša domāšanu. Jo kooperācijā darba sadalīšanā nav robežu, bet ir tikai sekas. Nav iespējams šķirot kosma funkcijas, kad norises plūst līdzīgi upei.

Kāda nozīme viņu uzbūvei, kas nes noderīgo priekšmetu – svarīgi, lai priekšmets neietu bojā.

345.

Pasaules evolūcija veidojas no revolūcijām jeb matērijas eksplozijām. Ikvienai evolūcijai ir augšupvirzīta kustība. Tāpēc Saku un Teikšu, celtniecībā jāizvairās no vecām formām. Ikvienu eksploziju savā konstrukcijā noris spirālveidīgi. Tālab katra revolūcija savā būtībā padota spirāles likumam.

Zemes celtniecība līdzinās piramīdai. Tagad mēģiniet no katra augšupejošās spirāles punkta novilkt četras piramīdas šķautnes līnijas. Rezultātā būs it kā četri enkuri, kas nolaisti matērijas zemākos slāņos. Tāda celtniecība būs iluzoriska, jo balstīsies uz nedzīviem slāņiem. Bet tagad mēģiniet no katra punkta veidot rombu augšup, un augstāko slāņu iekarojumu ķermenī, kas jau aizsteidzies priekša spirāles kustībai. Tā būs cienīga celtniecība! Protams, tai vajag sākties neapjausti, paplašinoties reizē ar apziņas pieaugumi. Tālab jauncelsme revolūcijā visbīstamākais moments. Daudzi nepilnīgi elementi pūlēsies vilkt celtniecību lejup jau nolietotos un saindētos matērijas slāņos. Tikai vīrišķības neprāts spēj virzīt celtniecību augšup uz slāņiem, kas vēl neizpētīti un skaisti, jo satur jaunu elementu formas. Tāpēc Saku un Teikšu, celtniecībā jāizvairās no vecām formām. Noslīdēšana vecās tvertnēs ir nepieļaujama. Ir vajadzīga Jaunās Pasaules izpratne visā skarbumā.

346.

Var priecāties, kad paiet lielu notikumu termiņi. Nekādi postījumi neizjauks jaunu kosmisku kombināciju augšanas realitātes apziņu. Tādām kombinācijām jāpilda mūs ar prieku. Ja mēs tās apzināties, tas nozīmē, ka mēs viņās piedalāmies. Bet ikkatra, kaut daļēji apzināta līdzdarbība kosmiskajā procesā jau ir liela gara uzvara. Tiekšanās uz tālajām pasaulēm ir dabīgs cilvēka gara virziens, jo gars atceras savas starpplanētārās pieredzes.

Nepieciešami virzīt cilvēci ceļā uz tālajām pasaulēm. Tāda ievirze var izvadīt cauri visiem tumsonības izsmiekliem līdz tiešai īstenībai. Tālo pasaulu parādība pārveidos dzīvi uz planētas garozas. Nolemtā realitāte radīs bēgumu seklo domu sastrēgumam.

347.

Cilvēks pazīst visas Kosmosā redzamās formas. Un cilvēki izmanto manifestētās kombinācijas savas eksistences uzlabošanai. Ja atzītu, ka Kosma neredzamie aspekti neskaitāmas reizes vairāk bagātinātu dzīvi, tad apziņa izmantotu visas kosmisko uguņu neskaitāmās formas. Kosmos tika izveidots un arī cilvēce tika izveidota. Kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

gan apziņa esamības forma varēja sadalīties? Kad apziņa atkal pievērsīsies tūrās uguns, visa Esošā Avota, apguvei – tad izpazīsim Bezrobežību!

Nedomājiet, ka uguns ir abstrakts jēdziens. Mēs neaicinām uz sārtu, bet novēršam no ikdienības. Mēs, patiesi, saskatām uguni vismazākajā strādniekā, jo viņa garā skan nebeidzamā darba prieka dziesma. Sacīsim – Mēs augsti vērtējam katru īstenā darba pierādījumu, kas virza uz evolūciju. Radiet tāpatību un tāpatīgi būsit Augstākajam!

348.

Uguns tuvināšanas varoņdarbs tuvina cilvēci Bezrobežībai. Kad Esošais – Liesma, tad viss izkūst liesmojošā procesā. Kad Esošais – Uguns, tad viss tās piesātināts. Kad Esošais – Ugunīgais Plašums, tad kosmiskā enerģija pilda mūsu dzīvi.

Kosmiskajā enerģijā paredzētas visas izpausmes, kas katrā atomā ierosina dzīvību un rada jaunas kombinācijas, un tuvina planētas dzīvību augstāko formu struktūrai.

Ledus perioda un sekojošo pirmatnējo formu pētījumi norāda kādā mērā blīvā ķermeņa forma atbildējusi gara blīvumam. Tāpēc uguns jāatzīst kā augstāko formu izveidotāja. Par nākotnes uguns evolūciju galvo izplatījuma uguns. Evolūcijas ceļu nespēj sekmēt blīvums, tikai smalkā izpratne un Bezrobežības izsmalcinātā ietvere norādīs cilvēcei ceļu.

349.

Vadošais princips ir tik spēcīgs, ka tam pakļauti spēki, kas neatbilst pievilksmes likumam. Kosmisko varu var apzīmēt kā radošā Magnēta spēku un garu. Varas jēdzienu var piemērot Kosmiskā Magnēta spēkam. Un ārdīšanas termiņš pakļauts Magnēta varai. Tā izveidojas visums, un celtniecības viesuļi ir gaismu nesējs likums. Tāpēc izkušanas jēdzienam vajag dot transmutācijas nosaukumu. Radošo spēku nostiprina transmutācijas process, un visa Kosmosa vadošā sākotne ir transmutācija. Vadošais viesulis sakopo visas kosmiskās ugunis. Vadošais viesulis likvidē spēku pretestību. Vadošais viesulis visu virza uz mērķtiecību. Tā izveidojas radošā Bezrobežība!

350.

Dzīves bezgalīgajā uguns piesātinātajā okeānā, nostiprinās visas gara ugunīgo izpausmju norises. Tikai kad izplatījuma jaunrades apziņa sniedz kosmisko trauksmi, Kosmos pieņem visu traukšanos. Tāpēc apziņu izveido pievilksme ugunīgajam avotam. Tāpēc saspringta Magnēta celtniecības simbols apliecina sevi kā vareno, mūžīgo pievilksmes likumu. Tā bezgalīgo okeānu piesātina ugunīgā saspringtība.

351.

Kad paredzēta dižena celtniecība, tad katram līdzeklim jāatbilst pasākumam. Kad ārējais veids pārejošu trauksmju piesātināts, tad, protams, radošais spēks nav ilgstošs. Kad katrā pasākumā deg iekšējā uguns, tad celtnieks var dzīvot. Tāpēc sekmes gaidāmas tad, kad pasākumu apskaidros gara spēks. Kosmosā dzīvības norises sasprindzina

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

iekšējās uguns impulss. Šis potenciāls virza katru enerģiju. Ugunīgais gars virza katru vitālo pasākumu. Šī principa atskārsmē var pavirzīt uz priekšu domāšanu, tāpēc, kad tiekšanās izraisa radošu saspringtību, tad tiek pievilktas smalkās enerģijas.

352.

Patiesi, kad celtniecības būtību virza augstākās uguns un dod pasaulei jaunu pakāpi, tad zemes mērogi neder izmērījumiem. Tikai tāpatīgais var dot tāpatīgo. Tas, kas augstākā apstiprināts, tikai augstākam mērojams, un visas zemes nianses nespēj izmērīt Būtisko.

353.

Celtniecības būtība ietverta apziņā. Tikai, kad izprasta kosmiskās celtniecības nozīme, var pielietot visaugstākos izmērus. Tāpēc, kad apziņa neietver kosmiskās celtniecības būtību, tad apziņa satur tikai daļēju apziņu. Bet daļējā apziņa spēj piedalīties tikai daļējā jaunradē. Tāpēc tik svarīga ir viengabalaina traukšanās uz kosmisko celtniecību. Šeit ietverta evolūcija un evolutīvā jaunrade.

354.

Jaunrade, kas veido kosmisko celtniecību, pievienojas Kosmiskajam Magnētam. Tikai pielietojot augstāko izmērījumu, iespējams apgūt kosmisko celtniecību. Tikai, kad piemērots viss skaistums, izveidojas kosmiskā celtniecība. Tie, kas iesaistījušies Kosmiskajā celtniecībā spēj virzīt cilvēci uz skaistumu. Tikai augstākā izmērījuma pielietojums spēj atvērt Vārtus. Tikai augstākā izzināšana dos kosmiskās celtniecības atslēgu. Tālab cilvēcei jātiecas atskārst augstākais izmērījums.

355.

Kosmiskā jaunrade arvien top visu enerģiju sasprindzējumā. Tāpēc, jo augstāks spriegums, jo varenāka uzvara. Mūsu radīšanas process tiek piesātināts ar varena spēka kvalitāti. Tāpēc, sakopojusi visas enerģijas, mēs varam cerēt uz veiksmi. Tikai enerģiju kvalitāte dod vajadzīgo darba pakāpi. Tāpēc ir tik svarīgi, lai cilvēkiem būtu paplašināta apziņa un tie varētu ietvert visu celtniecības darbiem vajadzīgo.

356.

Kosmiskās celtniecības darbs balstās uz atbilstības. Jaunrades un ugunīgās uztveres attīstību nav iespējams nostiprināt bez harmonijas likuma. Tāpēc ir tik svarīgi šo būtisko likumu ieviest dzīvē. Patiesi, bez atbilstības varenā spēka un ugunīgās uztveres nav iespējams veikt nolikto.

357.

Katra pakāpe prasa jaunus apstākļus. Katra jauna pakāpe atnes savu apstiprināto spēku. Tāpēc grūtos laikos veidojas varena pakāpe samērā ar grūtībām. Tāpēc Mūsu līdzdalībnieku jaunrades darbs būs veiksmīgs, kad domas nostiprināsies nākotnes varenajā spēkā. Tā Mēs veidojam brīnišķīgu pakāpi! Tā Mēs jaunradām zemju

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

sabrukuma vidū. Tā Mūsu varenais Spēks ieiet dzīvē! Jaunas pakāpes parādība tik tuvu, bet pasaule lemj savu likteni.

358.

Kosmiskajā celtniecībā izplatījuma uguns tuvojas zemes blīvei, kad visas atbilstīgās enerģijas sasprindzējas. Jaunrade dzīvē var ieviesties tad, kad visas sviras vērstas uz nomainītu. Tāpēc katra tautas nomaina izpaužas atbilstīgi un veco nomaina jauna plūsma.

359.

Celtniecībai vajadzīgi stipri pamati un tikai gara nelokāmība var nostiprināt nepieciešamo virzienu, tādēļ kad dzīves cēlāji sasprindzē spēkus celtniecībai, tad arvien – saskaņā ar kosmisko lēmumu. Tā dzīves celtnieki pauž Augstāko Gribu un uguns varenais spēks vērš garu uz Kosmisko Magnētu. Tā dzīves celtnieki pazīst patiesi Augstāko Gribu. Jaunrade mantota apstiprinot Hierarhiju, un tikai kad gars spēj tiekties uz galveno pamatu apzināšanu, var nodibināties radoša attīstība. Patiesi, Hierarhija veido radošu ķēdi un dzīves celtniecību.

360.

Sirds atklāsme svarīga vēl tāpēc, ka tā atšķir kosmiskos periodus. Tā bez sirds neskaidru priekšsajūtu parādības neizveidosies notikumu formas. Tāpat arī bez sirds līdzdalības mums nenojaust tālos notikumus. Piemēram, tieši tagad veselu Smalkās Pasaules veidojumu iznīcināšanai vajag ļoti atbalsoties sirdī. Šī iznīcināšana ir derīga, jo sablīvējumi nedrīkst traucēt pilnveidošanos. Nav jābrīnās, ka arī smalkās formas var tikt iznīcinātas, lai tās atvietotu ar nākošajām. Bet tādiem satricinājumiem nepieciešama uguns pielietošana, tāda uguns šķīstīšana apstiprina jaunu pakāpi, bet fiziskā pasaule to izjūt ļoti smagi.

Šo jēdzienu vajag pakāpeniski paplašināt, citādi pat pieredzes bagātie karotāji var apjukt. Bet iegaumēsīm nebijušo spriegumu. Būsīm smalkjūtīgi viens pret otru. Nav nejaušība, ka Mēs brīdinām no sevišķā laikmeta.

361.

Tuvojoties Ugunīgajai Pasaulei, nākas pāriet pakāpi, kad tumšie spēki jāatvairā ar gara spēku. Cilvēks, kas iet augšup, daudz stiprāk izjūt neapvaldīto stihiju uzbrukumu. Viņam bez maģijas palīdzības, tikai ar saviem gara spēkiem jāpretojas tumšo uzbrukumiem. Šī pakāpe visās Mācībās atzīmēta zem dažādiem nosaukumiem. Jābūt gatavībā atvairīt visādus viltīgus paņēmienu, bet nevajag sekot tumsoņu piemēram un izvairīties no neizbēgamām sadursmēm. Vajag atcerēties, ka pāri visām formulām stāv gara spēks. Vajag to tikai sirdī savienot ar Hierarhiju, lai kļūtu neievainojams. Nevajag domāt, ka Hierarhs varētu pamest, bet jāpatur prātā, ka uz zināmas pakāpes tiek atļauts vispirms lietot spēkus patstāvīgi. Tāpēc pie katra uzbrukuma jāizturas drosmīgi, neizvairoties no visbriesmīgākā. Iegaumējiet, ka katra bēgšana pierāda nespēju aizsargāties. Pat mazie svaidītie zina, ka pie nepieciešamas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

pārvietošanās jāatkāpjas ar seju pret ienaidnieku. Tā nav maģija, tikai acu spēka apzināšanās.

362.

Pierodiet pie Mana padoma, ka notikumi risinās pēc sevišķiem mērogiem. Nevajag pazemināt celtniecību ar parasto prieku vai bēdu apsvērumiem.

363.

Tā tad visur vērojami trīs ceļi: vieglais ceļš, grūtais ceļš un briesmu pilnais ceļš. Pirmais izveidojas, izprotot visas veiksmīgās, derīgās un labās kombinācijas. Otrais – kad dažas labās kombinācijas nomāc viskaitīgākie un graužošākie sakārtojumi. Tāds ceļš ir grūts un tas līdzinās skrējienam ar aizsietām acīm. Trešais ceļš, kad tumsonība ierauj pagrimuma tumsā, ir, patiesi, briesmīgs. Bet cilvēkiem nav tiesības vainot citus šais šausmās, jo viņi paši aizdarīja acis un ausis. Viņi atsacījās no palīdzības un ieviesa domāšanā haosu. Lai celtnieks iet pa pirmo ceļu.

364.

Armagedona laikā visas enerģijas ir sevišķi saspringtas. Visu iespēju pievilksana labuma darbībai prasa spēcīgu kāpinājumu. Patiesi, visi kosmiskie spēki darbojās, radīdami visus nepieciešamos apstākļus. Kā gan apziņa atmodīsies bez stimula, bez tiekšanās mainīt tagadējo sadzīves veidu? Celtnieki nes visa notiekošā smagumu, un būtiski ir apzināties, ka Armagedona kauja ir diža un tikpat dižas arī visas diženā Plāna celtniecības norises. Pēc tam svētīsim visus šķēršļu licējus, jo mūsu enerģijas attīstās un pievienojas gaišajai celtniecībai. Jautās – vai nevar bez kataklizmām? Vai nevar bez briesmām un posta? Vai nevar bez ciešanām? Mēs atgādināsim izplatījuma piegružojumus un cilvēku radītos izkropļojumus, kuri ir jāizpērk. Tā Gaismas Spēki rūpējas par vareno ugunīgo transmutāciju. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē, ka Armagedona laikā notiek izplatījuma šķīstīšana.

365.

Ja cilvēki padomātu par evolūcijas pakāpēm, viņi nāktu pie slēdziena, ka likumi savā daudzveidībā ir bezrobežīgi. Liktos, būtu tik vienkārši izsekot visus pieaugumus un izsmalcinājumus. Bet cilvēce atzīmē tikai to, ko var izsekot ikdienas izpratnes ietvaros.

Lai gan iespējams aptvert likumu varenību, kas līdzsvaro visu Kosmu? Zemes mērogs nebūs atbilstīgs Kosma varenībai, un visu neveiksmīgo pētījumu cēlonis ir šī neizpratne. Neierobežoto nav iespējams ierobežot! Kad gars atskārtīs uguns būtību, bezrobežīgu savā varenībā un neierobežotu savās īpašībās, tad domāšana varēs iedziļināties Kosma dzīlēs. Jo cilvēce atskārstu ugunīgās celtniecības būtības majestātiskumu, tad visas evolūcijas pakāpes novestu pie vareno likumu apstiprinājuma. Viss, kas kustās, spirālveidīgi tiecas uz cildenu izsmalcinājumu. Tāpēc ceļā uz ugunīgo Pasauli jāpazīst likumu bezrobežība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

366.

Gaismas celtniecība nostiprina savu spēku, izraisot visus spriegumus un potenciālus. Nav jādodomā, ka Gaismas Spēki nepieļauj vareno spriegumu. Ir pareizi iedomāties Gaismas Spēkus tādā kosmiskā mērogā kāds spēj veikt Kosma Celtniecību. Patiesi, tikai visvarenāko enerģiju nostiprinājums dos spēcīgu celtniecību. Tāpēc izplatījums piesātināts ar vajadzīgajām enerģijām. Gaismas Spēki ierosina visus ugunīgos centrus. Kosma Celtniecība norisinās iedarbinot visas vajadzīgās enerģijas. Šajā celtniecībā sakāpināsim visus spēkus ar ugunīgu sirdi un gara šķēpu. Tā Mēs celsim vareno nākotni. Tā apstiprinātais varenais likums vainagos nākotni!

367.

Apzinīga attieksme pret izplatījuma rekordiem dos pieeju dažādām augstākajām enerģijām. Dažādo vibrāciju harmonizācija noteiks fizisko attiecību pilnības pakāpi starp domu formām un enerģijām, kuras palīdzēs sabiezēt domu formas. Attiecību būtība nostiprināsies kā atbilstība starp Smalko un Zemes Pasauli. Formu izsmalcinājums atkārtojas no tiekšanās, tāpēc katrs izsmalcināts formas priekšstats tuvinās skaistumam. Tāpēc taisnība ir tiem, kas apgalvo, ka ceļš uz Ugunīgo Pasauli ved caur sirdi un daiļumu. Tāpēc Kosmisko Celtniecību izsmalcina gara izpratne.

368.

Uz Smalkās Pasaules sliekšņa traukšanās spēlē izšķirošu lomu. Traukšanās uz augstākajām sfērām dod garam spēku atrauties no Zemes. Iemācīt traukties katru dzīvu radību ir vislielākais uzdevums. Dzīves celtniecībā atrausme un pievilksme visām dzīvības izpausmēm vienādi jāieaudzina sirdī, jo tāds garīgs līdzsvars ierosinās sakrālo traukšanos. Jo atvērtais logs uz Ugunīgo Pasauli un sirds traukšanās izpildīt dzīvības likumus virza garu uz plašu celtniecību.

Tieši Zemes būtnes apzinīga attieksme pret pārejošo Pasauli un ugunīgā Bezrobežības apzināšanās atklāj augstākās esamības Pasauli. Atbrīvotais gars pazīst atrausmi no Zemes un visu Daiļuma jaunrades prieku. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ugunīgais gars traucas mūžīgajā celtniecībā.

369.

Katra dižena pārkārtošana pieaicina no izplatījuma varenas enerģijas. Celtnieciskais tīkls tiek aizmests tālu aiz zemes sfēru robežām. Bet līdz ar visu Gaismas Spēku saspringtību, sasprindzējas arī tumsas spēki. Kā viena viela reaģē uz pieskārienu, tā arī otra reaģē uz katru nomaīņu. Kosmiski pārveidojoties, izplatījums reaģē uz katru vibrāciju. Tieši notikumi kāpina spriegumu kā viela ķīmiskajā reakcijā. Izplatījuma uguns sāk koncentrēt jaunus spēkus, bet apakšzemes uguns tiecas izlauzties. Tā arī gara spēki paplašinās, paužot savu tiekšanos, atkarībā no uzkrājumiem. Varenā transmutācija tuvojas, un Ugunīgā Pasaule gaida apstiprinājumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

370.

Karma rada savas sekas visā Pasaulē. Apzinīga attieksme pret pasaules pārkārtošanu var ielikt pamatus Jaunai Pasaulei. Mūsdienu iekārtojums tik ļoti novērsies no Kosmiskā Magnēta, ka, patiesi, visi Gaismas Spēki gatavojas palīdzēt cilvēcei. Celtniecība sakāpinājusies visās sfērās. Vai gan Armagedona laikā domājama kaut kāda labklājība tajās Pasaules malās, kur notiek pārkārtošana? Garīgo Spēku nostāja izvedīs cilvēci no strupceļa. Transmutācijas laiks atnesīs Pasaulei augstākās enerģijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pieliksim visus spēkus jaunajā celtniecībā.

371.

Laikmetam pagrimstot, vispirms, novērojama iekšējā stāvokļa sašķeltība. Kad garīgais pagrimums pārņēmis tautas apziņu, šīs pazīmes ir sevišķi spilgtas. Apskatot pasaules karti, iespējams viegli pārliecināties, ka sabrukums notiek pirms uzplaukuma, kas, garam atjaunojoties, var atkal īstenoties. Patiesā uzplaukuma meklējumi veicinās gara un principu atjaunošanos, tad varēs nostiprināties arī jaunā celtniecība. Bez patiesās gara atjaunošanās nav iespējams nodibināt jaunu celtniecību. Gaismas Kalpošanai jāiedveš drosme garā – veikt ugunīgo celtniecību.

372.

Par koncentrācijas nepieciešamību esmu jau bieži runājis. Problēmas atrisinot, koncentrācija ir nepieciešama līdzstrādnieku kādība. Koncentrēties jāprot pat visās sīkās darbībās.

Senatne koncentrāciju ieskatīja par pirmšķirīgi svarīgu kādību. Visas Mācības uzsver koncentrēšanos, ieskatot to par nepieciešamu kādību.

373.

Kosma majestātiskums tik maz izprasts. Labākā gadījumā ļaudis runā par saules siltumu. Bet saules sistēma Kosmā taču ir kā atoms saulē!

374.

Bieži neapzinoties tiek izsacīti pareizi jēdzieni. Liesmojošs skatiens ļoti pareizi atgādina ugunīgo enerģiju ko pauž skatiens. Sacīs par dedzīgu rokas spiedienu, atkal pareizi, jo atgādinās to pašu enerģiju, kas piesātina visas emanācijas. Bet cilvēki skatienu spēku neattiecina uz Uguni un domā par acu mirdzumu, vai roku muskuļiem. Tā tiek aizmirsti kādreiz izprastie apzīmējumi. Aizmirsti un izkropļoti daudzi pareizi jēdzieni. Cilvēki, neapjēdzot nozīmi, skandina ļoti nepieciešamus apzīmējumus.

376.

Acis var būt ugunīgās Pasaules atspulgs. Tā ne velti var jautāt – kāpēc visā cilvēka organismā galvenais ir acis? Ļoti vienkārši, jo acu centri ir ugunīgās enerģijas vads. Pati acu uzbūve jau ir vissmalkākā starp fiziskās Pasaules veidojumiem. Tā saglabā arī Augstākās Pasaules īpatnības. Ja attēlo vienu aci, tas nebūs tikai simbols, bet kāds būs šādu parādību redzējis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

377.

Tāpat arī celtniekiem jāsaņem bagātīga iedvesma no Pasaules izziņas dārgumu krātuves. Laikmeta stilu veido dzīve. Ko spārnojušas zināšanas. Cik lieliskas ir celtnes, kurās ieguldīta daiļuma doma. Redzams, ka celtniecības iedvesmā gājuši augšup veseli laikmeti. Pati celtnu kvalitāte manāma materiālu izturībā. Radītājiem jāpazīst arī izturīgi līdzekļi. Vai gan celtnieks var noliegt Augstāko Pasauli?

378.

Pat visspraigākajās dienās domājiet par jauncelsmi. Ir maldīgi tiekties uz mērķi pa saspringto ievirzīto apli, lai jauncelšana izriet no tiekšanās uz Visaugstāko. Ielejas ēna neaizsegs virsotnes. Nevajag noslēgties mākslīgā aplī. Kam gan tad pastāv Bezrobežība?

9.nodaļa: Izplatījuma cementēšana.

379.

Lai saņemtu no izplatījuma domas vai atbildi, jāsasniedz pilnīga vibrāciju atbilstība. Tas ir tas pats radio princips. Cilvēki biežāk nekā viņi paši aptver, uztver izplatījuma domas, bet šīs domas ne vienmēr ir augstas kvalitātes, jo izplatījums ir piepildīts ar visdažādākajiem domu raidījumiem un mēs no tā saņemam tikai to, kas atbilst mūsu uztvērējam. Tādēļ Mācība tik ļoti pastāv uz sirids un domu šķīstīšanu, lai padarītu mūs atsaucīgus uz Augstākās Pasaules domām. Tā saucamās iedvesmas bieži vien nav nekas cits, kā vibrāciju saskaņa.

380.

Izplatījuma telpas pildīšanas likums pielīdzinās cementam. Leģendām, pravietojumiem, dažādām zīmēm ir nozīme nevis attiecībā uz atsevišķām personām, bet tas noder izplatījuma telpas cementēšanai. Mūsu sarunas atklāj gara izpratnes augšanas grāmatu. Strādājam nevis ar brīnumu palīdzību, bet ar katras dienas iekārtojumu. Pie ikru dīgļiem, Galvoju, var mācīties. Ikru bumbiņa nes sevī gatavu organismu. Tā daudzkrāsainais domu apvalks piesātina izplatījumu.

381.

Kā dažādām jūrām ir dažāds viļņojums, tā arī izplatījuma gravitāciju vajag nostiprināt ar dažādiem paņēmieniem. Ne vien ar saturu, bet arī ar pielietošanas veidu daudz kas tiek pastiprināts.

382.

Norādu, ka ir derīgi īstā laikā sūtīt svētīgas bultas. Gars tad izjūt atvieglojumu. Svešu domu drumstalas kā pelēks spiets klaiņo un pamazām pieblīvē izplatījumu, izsaucot gaisa saindējumu; tad gara bulta līdzinās zibenim. Tā sasniedz ne vien noteikto personu, bet šķīsta arī izplatījumu. Šī izplatījuma šķīstīšana nav mazāk svarīga. Tīrākā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

bulta, kā spēcīgāks magnets pievelk sev pelēkās drumstalas un nes tās atpakaļ. Tādējādi pelēkās domas ar savu smagumu atgriežas pirmavotā, bet nekaitē citiem. Šīs pelēkās domas kā sodrēji nogulstas aurā, un sējējs arī pļaus. Ir gudri sūtīt vārdu – neaizkar! Patiesi, šī formula satur vismazāko atsitienu. Tā, tiešām, bija senatnes aizsargformula. Ir praktiski sūtīt vai nu labu aicinājumu vai aizsargformulu. Ikviens ļaunprātīgs sūtījums ir nepraktisks. Tiesa, var pielaist gara sašutuma šķēpu, bet tikai retos gadījumos, jo gara sašutums vājina čaulu.

383.

Saules stars kaltē un iznīcina, bet gaisma atjauno. Vajadzīgs piesātinājums, nevis spējš trieciens. Celtniekiem jāzin, kā piesātināt atmosfēru. Panākumu garantija – atmosfēras piesātinājumā, kas atjauno visu esošo.

Jāceļ tā, lai visa pagātne saskanētu ar nākotni.

Sairst viss maldīgais un nejaušais, bet zināšanas pavedienu nedrīkst pārtraukt. Nevis piekāpšanās pagātnes priekšā, bet mūžības plūdums.

Ja cilvēki iemācītos izjust “Santanas” vilni, tie iegūtu Kosma apziņu.

Kad ceļinieks stāv augstumos, vai tas gan nesajūt, ka viņa ķermenis paceļas kā planētu vienība? Patiesām, nevis atrautība no Zemes, bet apvienības ietveršana dara cilvēku par darbinieku.

Sveša mācība kategoriski prasa padotību, bet Vienkopa tik ļoti piesātināta iespējām, ka zināšanas pakāpe būs vienīgā Hierarhija. Hierarhiju neviens neieceļ, bet kas klausās un izzina, tas līdz ar to atzīst šo pakāpi. Skolotājs ir dabiskais vadonis. Skolotājs Āzijā ir likumīgs jēdziens. Pēc Budas novēlējuma katrs nākamais Skolotājs sevišķi jācienī. Šajā iespēju atklājumā visa nākotnes ķīla.

Atmosfēras piesātinājums pacels pasaules nākotnes lēmumu.

384.

Nav jāievēro suņu riešana. Var nēsāt spieķi un der paturēt prātā, ka smails pavērsiens vien jau samulsinās visniknāko suni. Nešķiediet enerģiju priekšlaicīgam sitienam, bet pavērsiet smaili.

Visgrūtāk cilvēkiem nākas saprast izplatījuma piesātināšanas jēdzienu. Viņi atzīst ūdens piesātināšanu, pat zemes piesātināšanu, viņi runā par sakņu metalizāciju, bet izplatījums viņiem nav dzīva matērija. Tāpēc izplatījums cilvēkiem naidīgs. Tāpēc cilvēkiem nav pieejams kustības prieks un drausma ir uguns stihija.

385.

Ugunīgo pavedienu pievilksme var piesātināt visas sfēras. Atbilstība starp sfērām izraisa Kosmosā uguns pausto traukšanos. Tikai kosmisko pavedienu pievilksme var nostiprināt izplatījuma uguņu īpašības. Katra sfēra nostiprinās savām īpašībām. Tā garīgo augšupeju piesātina apzinīga traukšanās. Katras ugunīgās traukšanās pamatā ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

pievilksmes īpašības. Tāpēc, kad apstiprinās kosmiskais pārkārtojums, tad garīgās sviras sāk darboties. Kā gan garu spēj pievilkt izplatījuma uguns grauds? Tikai ar atbilstības impulsu. Tāpēc kosmisko ugunu attīstību rosina traukšanās. Tā ugunīgā straujā dziņa sekmē gara uzvaru.

386.

Uguns simbols bija atrodams visās mācībās un Kosmosā uguns apstiprināta kā dzīvība. Uguns būtība ir tik mirdzoša, ka nav iespējams to ne aprakstīt, ne pasacīt. Kosmiskā Elpa ir Izplatījuma uguns.

Izplatījuma uguns satur trauksmīgās enerģijas. Kosmiskā uguns ir neizsmeļama savos piesātinājumos un savās izpausmēs. Tā Kosmiskā uguns tiecas kopīgi ar Kosmisko Magnētu.

387.

Tā kosmisko enerģiju nosauksim par Esamības Elpu. Spēks, kas virza dzīvību, slēpjas katrā atomā kā katrā elementā piemītošs noteikts impulss, kas savukārt izveido virzienu. Virzošā spēka pievilksme magnetizē savas apkārtnes sfēru. Iedarbības sekas būs citu graudu izveidošanās sfērā. Izplatījums pilns šādu sfēru, un cilvēcei ir sava apstiprināta sfēru kombinācija. Gars pats noteic savu sfēru un, iesaistoties sfērā, tas darbojas kā magnētisks spēks. Kosmiskās sfēras un cilvēku sfēras pakļautas Kosmosa Elpas likumam.

388.

Kosmiskā Elpa liek cilvēces jaunradei iet uz priekšu evolūcijas virzienā. Šis likums uztur ritma nepārtrauktību. Jaunrade norisinās noteiktā ritmā, bet noraidošais princips nespēj apvienot sūtītos starus. Ugunīgais gars zina, kā vibrē stars. Ugunīgais gars uztver Kosmosa Elpu un kosmisko domu. Ugunīgie gari stāv sardzē!

389.

Zemes grīlošanās izjūta un mākoņu kustības izjūta jāatzīmē. Uztveres smalkums dots "kausa" smalkajam nesējam. Smalko ugunu uztvere spēj atklāt parādības, kas pieejamas augstākajām sfērām.

390.

Izplatījuma uguns iedezina trauksmīgo enerģiju izpausmes. Izplatījuma lapas raksturīgas visam Kosmosam. Arī cilvēka apziņu iedezina izplatījuma uguns lāpas. Šāda lāpa ir katrs gars, kas savā potenciālā nes uguni. Visugunīgākā lāpa virza cilvēci atzīt gara uguns apliecinājumus. Šo lāpu jaunrade sasprindzina domāšanu izplatījuma mērogā. Visumu piesātināšā izplatījuma uguns jaunrada enerģijas kā evolūciju. Garīgās apziņas lāpa ievirza cilvēci sava sprieguma spirālē, pa šo spirāli tekošā dzīve iet uz priekšu. Lāpa, kas izveido domāšanas spirāli, aicina pie izplatījuma uguns. Sacīsim trauksmīgajiem – esiet lāpas!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

391.

Kad kosmiskā jaunrade sakāpinās, tad visas enerģijas iekļaujas saspringtā radīšanā, tāpēc katram virzošam spēkam jāsasprindzinās jaunu veidojumu meklējumos. Jaunradi, kas guvusi jaunas kombinācijas, iedarbina gaismas sviras. Izplatījuma uguns sasprindzina visas sfēras. Cilvēces gars tik cieši saistīts ar Kosmosu, ka tās pašas sviras sprindzina jūtas, bezrobežīgi jaunradot, iespējams piesātināt izplatījumu ar smalkām tieksmēm.

392.

Kad gars tiecas tikai uz redzamo pasauli, tad kosmiskās ugunis nav uztveramas. Kad gars tiecas uz smalkākajām sfērām, tad tā priekšā atklājas viss Kosmiskais Plašums. Tāpēc neuztveramās kosmiskās ugunis tiek pievilktas radošajam garam, kas uztver visas smalkās enerģijas. Tā savstarpējā pievilksmē izveidojas dziļās jaunrades princips. Izplatījuma ugunis tiek ievilkta kosmisko norišu orbitā, tāpēc tikai neredzamo spēku pazinējs gars var pievilkt kosmiskās ugunis. Tā izveidojas atbilstība. Tā attīstās kosmiskā jaunrade un augstākā koordinācija starp garu un Kosmosu.

393.

Tāpēc visas kosmiskās manifestācijas savstarpējas pievilksmes piesātinātas. Jo tikai saspringtais magnēts var nostiprināt izplatījuma uguni. Tāpēc šīs strāvas var nostiprināt tikai kosmiskā pievilksme. Jūtīgs organisms var skanēt līdz kosmisko uguņu saspringtībai. Tāpēc katra trauksmīga vibrācija izveido gultni izplatījuma ugunij. Ja nostiprinās sakars starp enerģijām, tad nostiprinās sakars arī starp pārzemes un zemes strāvām. Tā ugunīgā Agni Joga uztverē atspoguļojas visdziļākā koordinācija, tāpēc Mēs tā nostiprinām kosmisko koordināciju. Tā viss ieviešas dzīvē.

394.

Tāpēc tikai kosmisko uguņu cēloņi var nodibināt līdzsvaru, tāpēc Magnēta apstiprināto strāvu izpazīšana noved pie īstas jaunrades. Lielākā cilvēces saspringtības daļa tiecas uz pretējo. Tāpēc katru ugunīgā gara trauksmaino vilni kāpina atbilstība. Tāpēc centru saspringtība atbilst izplatījuma strāvu stāvoklim.

Mēs, cilvēces Brāļi, liecinām, ka kosmiskās ugunis pakļautas ugunīgā Agni Joga uztverei. Tā visas strāvas plūst caur centriem. Tāpēc Mūsu jaunrade tik spēcīga. Mēs, patiesi, ievērojam līdzsvaru.

395.

Kad Mūsu padoms jau daudzkārt dots, bet cilvēku dzīve neizmainās. Bet jāpiesātina izplatījums, jo klausītāju ir daudz. Vai nav vienalga, kādā ķermenī viņš atrodas? Jūs visi jūtat smago sasprindzējumu. Katrs savdabīgi jauš norādīto gadu. Tāpēc Saku – piesargiet veselību, piesargiet možumu, jo bez Mums nav kustības. Uzklusiet ar trim ausīm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

396.

Jūs rakstāt debesīs dūmakainus vārdus un varbūt nezināt, ka haldeji rakstīja izplatījumā uz zikuratiem, kad pienāca termiņi. Tā nodibinājās sadarbība ar spīdekļiem, ķīmiskie stari steidzās nostiprināt zemes lēmumus. Arī zinātnieki savukārt iegravēja izplatījumā savus apstiprinājumus.

397.

Nevejam brīnīties, ja Mēs izrunājam nosaukumus, pildīdami ar ziņojumiem Mēs nostiprinām izplatījumā Mūsu lēmumus. Tas, kas izpratis saiti ar Hierarhiju, tam jāizprot arī, ka Pasaules atrisinājums ir atkarīgs no izplatījuma piepildīšanas. Ne jau zemes pasauli atrisina, bet visu triādi. Tā sabrūk pat vissaskaņotākie zemes lēmumi, jo tie nebija divu Augstāko Pasauļu pieņemti. Dažreiz kas jāpaziņo arī tumšajiem spēkiem, jo viņu kaukšana tikai pastiprina paziņojuma skaļumu. Pa visām pasaulēm skan šāds aicinājums un ierosina jaunas enerģijas. Protams, tiem, uz kuriem attiecas šāda manisfestācija, jābūt uzmanīgiem, jo viesulis vērsts uz viņiem.

398.

Kur domu sūtījumu galvenais derīgums? Bez noderīguma labiem darbiem, kuru dēļ doma tiek sūtīta, galvenais derīgums ir paša izplatījuma nostiprināšana ar labo. Tāds izplatījuma piesātinājums ir planētas veselības spēcīga aizsardzība. Tāpēc jāpieradinās vairākas reizes dienā kā izplatījuma bultas sūtīt labas domas. Domas var skart tiklab atsevišķas personas, kā var būt arī bezpersoniskas. Labais ir cildena vērtība, kas nezūd izplatījumā.

399.

Tikpat arī ikviens ceļinieks var pildīt izplatījumu ar derīgiem sakariem. Senatnē pat vienkopnieki pēc zināmiem termiņiem izklīda uz laiku. Šādam izstieptam fluidālam tīklam ir milzīga glābjoša nozīme. Lielos attālumos jāsūta ne vien domas, bet arī psihiskā enerģija. Senatnē šādu fluidālu tīklu sauca par Pasaules Mātes audumu. Tāpēc, kad Vienkopas Galva pasludināja izešanas termiņa sākumu, līdzstrādnieki priecājās, jo tas nozīmēja, ka psihiskās enerģijas tīkls jau stiprs.

400.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm ugunīgās šķīstīšanas likumu.

401.

Visas tautas kāpina savus spēkus. Viss sasprindzējas transmutācijai. Laiks ir Varens un bargs, tā top diženā nākotne. Apliecinu vareno izplatījuma piesātinājumu.

402.

Kosmisko ciklu veidojumi nostiprinās gadu tūkstošos; tajos Augstākā Griba apvienojas Izredzētajā Garā, kas ar savu ugunīgo spriegumu izveido nolemto Laikmetu. Katrs ugunīgais gars ar savu garu un gribu rada arī zināmu ciklu ap savu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

traukšanos. Šie Ciklu izveidojumi spēcīgi apvienojas cementējamā izplatījumā. Katra ugunīgā traukšanās var dot Cikla izveidošanā jauna posma garantiju. Ja apziņa apstiprinātu Ciklu izveidošanos, tad, protams, kosmiskā celtniecība ietērtu Pasauli daiļumā.

Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzinīgi veidosim posmus Pasaules Ciklos.

403.

Cilvēce, būdama kosmisko likumu tiešā izkropļotāja, rada tās sekas, kas atspoguļojas visos notikumos. Jau pirms gadu simteņiem cilvēces pilnveidošanās apstājusies, un gars, kas piesātina ļaužu vairumu, tieši cenšas novest strupceļā. Virpulis, kurā cilvēce izsējusi savas iekārības, radījis to nošķirtību, kuras sekas ir kosmisko likumu pārkāpšana.

Tādi sabiezināti pārzemes slāņi izveido sabiezinātu un saspringtu sfēru. Pārzemes slāņi tik ļoti piesātināti iekārībām, ka stariem, kas šos slāņus šķeļ, vajag trīskāršot savu spēku. Nostiprinot jaunas iespējamības, staru jaunrade sevišķi saspringta. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim apziņā izplatījuma šķīstīšanas nepieciešamību.

404.

Svētsaruna, kā aromāts, izplatās tālu. Ja tā ir daiļa, tad arī plašās izplatīšanās kādība ir svētīga. Lai izplatījums piesātinās labākajām domām, daudzas no tām pievienosies harmoniskiem izstarojumiem. Lai arī visi nespēj uztvert domu pilnīgu izpausmi, bet svētīgā viela, ko tās radījušas, būs dziednieciska. Var veltīt atzinību nezināmajiem sūtītājiem, kas piesātinājuši izplatījumu ar derīgu vielu. Domas, kuras izpaužas augstā Svētsarunā, līdzinās avotam tuksnesī. Pēc šādu avotu virziena atrod Brālību.

10.nodaļa: Izstarojumi.

405.

Veltīgi domāt, ka šeit viegli kaut ko var pazaudēt, daudz grūtāk atrast. Zaudējuma jēdzienā ietilpst kaut kas iegūts. Viss iegūtais vilksies līdzī ieguvējam. Dažreiz nav iespējams atbrīvoties no materiāliem un abstraktiem īpašumiem. Tāpēc ieteicam pieņemt īpašumu ar pilnīgu atbildību par to. No šejienes izriet lietu un domāšanas augstā kādība. Vilkst sev līdzī pārdzīvotā atlieku skrandas ir grūti.

406.

Jogam nav daudz lietu, bet starp tām nav nevajadzīgu. Ja lietai ir vispārēja nozīme, tad pēc lietošanas tā jānodod glabātuvē. Iedzīves priekšmetus tikai retumis var dot uzticamiem cilvēkiem. Lai izvairītos no auru sajaukšanās, tos labāk sadedzināt.

Protams, dažreiz ir lietderīgi nosūtīt priekšmetu, piesātinātu ar noteiktu auru. Jogs izprot lietas īsto kādību un ap viņu nebūs nelāgu priekšmetu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Jautājums par priekšmetiem cilvēkiem atņem pārāk daudz laika, tāpēc ap gara kultūru jābūt augstākas kādības sasniegumiem. Nākotnes veidojumos jāatbrīvo cilvēki no pārliekas uzmanības šķiešanas attiecībā uz fiziskām vajadzībām. Kopdzīves sākums paredz piešķirt katram labprātīgam līdzstrādniekam iespējas sasniegt ērtības, kas ietaupa spēku un darbu.

Vai jogs drīkst nesodīti šķiest savu laiku un enerģiju? Der iegaumēt, ka dažreiz spēka un laika izšķiešana līdzinās pašslepkavībai. Tāpat arī Patiesības zīmju lasīšana un to nepielietošana dzīvē novērtējama kā garīga tumsība. Evolūcijas uzdevumu atskārsmes stars caurstrāvos labākos radījumus. Tāpēc stingri apzinieties jums dotā kādību.

407.

Var lietas cienīt, bet jāargās no pārprodukcijas. Viskaitīgākā domāšana iestājas nevajadzīgu lietu vidū. Kā trūdi stiepjas nogurušas domas par lietu izlietošanu un izkārtošanu. Ilgstošu mocību rada vecā laikmeta ražojumi. Formu atjaunošana spēj izraisīt negaidītu domu straumi. Ja mums nākas būt saatiecībā ar lietām, tad nevar pret tām izturēties vienaldzīgi. Lietu kvalitāte un nozīme evolūcijas ikdienišķā dzīvē ir temats pārdomām. Patiesi, jaunam namam vajadzīgas jaunas derīgas lietas, bet atrast tās – gandrīz vai neiespējami.

408.

Pareizi sacīts, ka neredzami spēki stiprāki par redzamiem. Tāpat pareiza apziņa, ka Skolotāja tuvums neatņemams.

409.

Visu Skolotāju mācība par lietu pārejošo nozīmi ir virzījusi uz kustību. Ir ticis norādīts nevis uz askētismu, bet uz lietu saprātīgu pārvaldīšanu.

411.

U. jūt lietu magnētismu. Šāda īpašība rodas sintezējot daudzas smalkas izjūtas. Nerunājam par katra priekšmeta vēstures izklāstu, jo pārāk daudzi noslāņojumi var ienest norādījumus no dažādiem laikmetiem. Bet tam nebūs nekāda prieka, ja cilvēks, pieskaroties priekšmetam, iekritīs tā dzīves izklāstā. Svarīgi, ja var iegūt lietas būtību un sajūst tās harmoniju; dzīvē sevišķi svarīgi, lai izvairītos no nepatīkamām lietām. Daudzi priekšmeti savā eksistencē izjūt nepatīkamu kaimiņu iespaidu. Pat jaunāko ražojumu priekšmeti saglabā meistara izstarojumu. Neiespējami iedziļināties šādos lietu sākumos, bet pirmsākotnīgai enerģijai jābrīdina par apkārtējo lietu būtību. Nevajag savā tuvumā turēt lietas, kuras rada nospiedošu sajūtu.

412.

Nav nekāds brīnums, ka pat gluži vienkāršs cilvēks var redzēt izstarojumus, - tam cēloņu daudz. Tas var būt bijis neparasts cilvēks savās agrākajās dzīvēs vai arī viņā izpaudusies šī īpatnējā kādība citu vāji izpaustu kādību vidū. Šādi atsevišķi gadījumi nav retums. Var redzēt, ka pat analfabētiem piemīt neparastas uztveres spējas. Viņi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

nezina, kur tiem rodas šāda zināšana, kad tie runā bez izlikšanās. Šādām, kaut arī skaidri izteiktām īpašībām, nav nekā kopēja ar pagājušo dzīvju uzkrājumiem. Cik daudz ķīmiskas iedarbības var modināt atsevišķas īpašības, kas rodas un var atkal uz laiku izzust. Tikai mainīgo izplatījuma strāvu atskārsme var izskaidrot organismā notiekošās pārmaiņas. Jūs zināt, ka redze un dzirde, un visas sajūtas pārmainās strāvām iedarbojoties. Var pārliecināties, ka šādas svārstības notiek ne vien noteiktos laikos, bet arī pāri cilvēka aplēsumiem. Vienīgi ārējie apstākļi var radīt šādas neizskaidrojamas parādības.

413.

Jautājums par izstarojumiem ietver daudzas pārdomas. Rūpīgi jāizpētī ārstu un visu kalpotāju izstarojumi. Ārsts var ienest inficējumu ne vien ar drēbēm un uz miesas, bet arī ar izstarojumiem. Ja tas līdz šim nav vēl novērots, tas nenozīmē, ka tas vispār nenotiek. Tāpat arī noskaņas, ko izplata daži cilvēki, atkarīgas no izstarojumu kādības. Vispār jāpierod, ka doma valda pār cilvēka likteni.

414.

Daži apzinīgi vēstneši, kas pašai dziedzīgi uzņēmušies atbildību, citi nes vēsti, to nezinot; trešie daļēji apstiprina derīgu vārdu; ceturtnie ar savu dzīvi pierāda derīgu darbību. Daudzējādi ir ziedošanās un apstiprinājuma veidi. Nenoteiksim, kurš veids var būt sevišķi noderīgs. Katrs savā redzes lokā var virzīt Cilvēkus uz labu. Apsveiksim katru labo velti. Drosme ļaus ietērpties necaururbjamās bruņās.

415.

Nesagādā ciešanas – šādu Novēlējumu Brālība dod ceļiniekam. Lai izprot, cik daudz vieglāk ir nesagādāt ciešanas, nekā vēlāk tās izdziedināt. Lai cilvēce atsakās no ciešanu sagādāšanas un dzīve tūdaļ pārvērtīsies. Nav grūti nemocīt draugu. Nav grūti padomāt, kā izvairīties nodarīt ciešanas. Nav grūti iedomāties, kāpēc vēlāk ārstēt, ja ir viegli nepieļaut slimību.

Brālības Likums – nesagādā ciešanas.

416.

Katrā rokdarbā noslāņojas cilvēka būtības daļiņas. Ne tik vien radītāja veselības stāvoklis paliek uz lietām, bet arī garīgā tiekšanās uz mūžu neatdalāmi paliek uz priekšmeta. Var padarīt nekaitīgas indes sekas vai infekcijas pēdas, bet izstarojumu noslāņojumi nav iznīcināmi. Tāpēc tik svarīgi, lai lietas tiktu radītas labvēlībā. Daudziem šāds apgalvojums liksies pasaka, bet cilvēki bieži dēvē priekšmetus par labiem vai ļauniem, gluži tāpat kā cilvēkus.

Dzīvība ir visā – tā māca Brālība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

11.nodaļa: Aura.

418.

Parunāsim par aurām. – Olveidīga aura piemīt astrālajam ķermenim. Visparastākā ir šaura, to izstaro viss ķermenis līdz divu collu platumam. Garīgumam attīstoties, aura sāk augt no augšējiem centriem. Vispirms no saules pinuma, pēc tam paceļas uz smadzeņu centriem, izveidojot tā dēvēto saules auru. Raksturīgi ir asins uzplūdi auras pārvietošanās laikā, it kā sprieguma strāva pārvietotu savu spiedienu. Iespējami pat ģīboņi. Beidzot ķermeņa apakšējo kustību orgānu izstarojumi pazūd un savelkas visapkārt. Dzīvē šāds organisms kļūst sevišķi jūtīgs, īpaši pret skaņām un krāsām. Šajā pārejas laikā vajadzīgs iespējamais miers. Saules aura mēdz būt 10-15 collas. Protams, viņas apmēri arī palielinās. Neskatoties uz auras pārejas laika vērtībām, var apsveikt tos, kas iegūst augšējo daļu izstarojumus. Uzmanīgi jārada iespējamais miers. Pēc tam izaug it kā jaunas bruņas un ādas nervi nostiprinās. Fizisko un garīgo nevar dalīt līdzīgās daļās. Svāri svārstās un kā viļņi staigā pa organismu. Šis stāvoklis jāuzskata par slimību, bet katru minūti jāpalīdz organismam nostiprināties jaunajā stāvoklī.

419.

Brālības stara skāriens pastiprina izjūtu paredzību, tādēļ jāņem vērā katra izjūta. Kā mazie, tā arī svarīgie notikumi sit pa auru kā pa stīgām. Augošai aurai ir savas priekšrocības, daudzveidīgi skan šie Eola spārni. Pasaules grūtums spēlē uz tiem savas simfonijas. Nevar sacīt, ka auras apmirdzēts cilvēks būtu nekustīgs. Ārējā auras čaula, kā jūra viļņojas. Kāds tas gan būtu uzdevums zinātniekam, izpētīt auras barošanos no iekšas un tās atspulgu uz āru! Tiešām, pasaulīga kauja! Dzīves grūtuma simbols ir – cilvēks, kas nes zemeslodi. Visas sarežģītās sajūtas pastiprinās līdz sāpēm. Var rasties tāds iespaids it kā atrastos starp veseri un laktu. Tāpēc varavīksnes auras sasniegšanai ir tik praktiska nozīme, jo tai piemīt spēja asimilēt visu esošo. Pat vislabākajām vienkāršainām aurām ugunsgrēks jāapdzēs, smeļot no sava okeāna. Turpretim varavīksnes aura viegli atstaro un uztver starus. Tāpēc, vispraktiskākā rīcība ir – varoņdarbs.

420.

Pat zemes priekšmeti saglabā ap sevi īpašu atmosfēru. Vēl pirms lasīšanas varat sajūst dokumenta satura noskaņojumu. Lasīšana ievērojami padziļināsies. Kad jau iepriekš būs iespējams darīt zināmu parādības būtību.

Galvoju, ka ļoti ātri var apgūt iemaņu rīkoties ar jūtīgiem aparātiem, ļaujot darboties garam, nojauta attīstās normāli. Visai bieži ļaudis mēdz sacīt: “Nebrīnāties vairs ne par ko” – un turpat uz vietas brīnās par pirmo neizprotamo čaboņu.

421.

Aizsargtīklam vajag ieskaud ķermeni. Ļoti svarīgi lai aura beigtos ar dzīves spējīgu dzirksteļu tīklu, tādēļ pat mēļajām un zilajām aurām jābūt rubīna dzirksteļu ieskaudām. Zemes krāsām svešādie toņi vien padara viņu īpašnieku sevišķi jūtīgu pret

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

zemes parādībām. Auras platums bieži vien aug, izspiežot zemes pazīmes. Terosama un Tamasam ir jādabojas kā brāļiem, jo Tamasa un Terosa pārstāvjiem jābūt nedalāmiem. Gars piepilda ar izstarojumu, bet tīkls to padara kompaktu. Tīklu apzinoties iespējams ierobežot izstarojumus, bet tīklu izstiept bez Tarosa nav iespējams, jo Terosa staram, kā lākturiem, vajag izsekot pārrāvumu. Tāpēc var rasties nesaskaņa saskarē ar ārējo pasauli. Šis vienkāršais noteikums ir sevišķi jāiegaumē. Jo tīkls tiek regulēts ar parasto apziņu un gribas pavēli. Uz pirmo acu uzmetienu lēkājošās dzirksteles tikai atgādina par aparāta kustēšanos, bet tie ir sargi, kas gatavi atvairīt naidnieku.

422.

Pierakstiet leģendu. Esmu jau Sacījis, ka valodu var saprast ar iekšējo apziņu. Šī īpašība tika darīta zināma caur augsto priesterieni un deva brīnišķus rezultātus. Tālo malu sūtņi runāja ar viņu savā valodā un viņas tos saprata. Radās teika par mūžīgo valodu. Bet tauta veseliem pūļiem gribēja pārliecināties par šo saprašanu, tika atvesti daudzi svešzemnieki un priesteriene neraugoties uz protestiem tika novesta lejā no astotā stāva. Bet tautas priekšā nekas netika parādīts un svešinieki veltīgi atkārtoja savas runas. Tā tika pazudināta viena no labākām iespējamībām. Bet to varēs pielietot, izpētot auras kvalitāti, jo tā ir kā labuma, tā arī lipīgu sērgu tilts. Pat mātes valodas saprašanas varenība ir atkarīga nevis no auss, bet no citu centru skārieniem caur auru. Tāpēc labāk teikt – sapratu, nekā – dzirdēju. Tāpēc auras jautājums ir nozīmīgs ne tik daudz krāsas kā iekšēja sprieguma ziņā.

423.

Padoma kādība. Padomi bieži nerasniedz savu uzdevumu, tāpēc, ka tiek doti sev. Brāļa stāvoklis netiek ievērots, un padoma devējs nostāda sevi atnācēja vietā. Un līdzjūtība, un žēlums un rūpes vērsas pret sevi pašu. Tādu padomu kaitīgums skaidrs ne tikai pēc būtības, bet arī attiecībā uz cietušo. Viņa apziņā, līdzīgi ķīļiem, iespiežas sveša domāšana. Šīs plaisas grūti aizdziedināmas, jo šādus padomus mēdz gan dzīvē pielietot, bet to izpildīšanai vajadzīga gluži cita aura.

Jūs, protams, esat jau iegaumējuši, ka auras un izplatījuma vielas saatiecības rada seku kādību. Nevis apjoms, bet tieši krāsa dod īpašu pieeju darbībai. Auras apjoms dos rīcībai spriegumu, bet ceļu norādīs krāsa, tādēļ svešā krāsu grupā nav iespējams iekļaut noteiktu darbības veidu. Nejaušs ievirziens izsauc staru sajaukumu un paralizē gribu. Daudzu darbinieku nevarību izskaidro dažādo krāsu grupu sajaukums. Šādos gadījumos būtu ļoti noderīgs vienkāršs fizisks aparāts pamatizstarojumu noteikšanai. Tikai iedomājoties, kāds atvieglinājums darbiniekiem un kāds sprieguma padziļinājums – īsta ekonomija! Un pacelsies ne vien darba ražīgums, bet var iedomāties, ka savstarpējās attiecības iespaidos arī darbinieku pašsajūtu. Daudz naida un nesaprašanās zudīs bez draudiem un aizliegumiem.

Dzīves cēlāji! Neaizmirstiet, cik viegli ar vienkāršu tehnisku aparātu var panākt darbinieku ērtību. Ne miglains filozofija, ne vaļas brīžu sapņojumi, bet daži fiziski aparāti nesīs reālu palīdzību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Amerikā, Anglijā un Vācijā jau noteic pamatizstarojumu; pat šī primitīvā pētīšanas pakāpe palīdzēs sākotnīgos grupējumos, un vēlāk, varbūt, tuvosities austrumu laboratoriju metodēm. Vispirms izskaidiet katru tumsonību un bez uzpūtības vienkārši – vairāk ziniet! Masu vadība spiež paplašināt apziņu.

Tāpat arī padziļiniet pamatskolu kursu. Tāds ir Mans padoms nekavējošai pielietošanai!

424.

Katrs, kas spējis novērot cilvēku auras, var skatīt gaismas izstarojumu dzīvo rotaļu. Uz šīs kosmiskās plūsmas principa dibināta saprātīgas darbības veidošana. Viss sastingušais pieder tumsas produktiem. Kur Gaismas viļņi, kur dzīvu dzirksteļu apmaiņa, tur – Mūsu stars.

Mana Mācība var atklāt pārbaudāmās Akašas viļņus. Apsveiciet dzirksteļu prieku. Ne mainīgums, bet uzdevuma padziļināšana. Paužot Mūsu gribu, varat tikai tuvoties. Mana vēlēšanās – apsargāt gara daiļumu. Katru kustību var pārvērst gara veiksmē.

425.

Izstarojumu harmonijas parādība neizpaužas tikai vienā tonī. Tā violetā aura nav sveša zaļajai, vai sārtā var noēnot zilo. Šais papildinājumos ietveras sevišķas sprieguma strāvas. Pat vēlams kombinēt krāsas, kā nākamās varavīksnes garantiju. Zināms, starojošo krāsu vibrācijas ir tik daudztoņainas, ka nav iespējams tās attēlot ar nabadzīgo zemes toņu gammu. Tāpat kā sfēru simfonija nevar ietvert zemes skaņu garumā.

Jūsu mīļajam un violetajam nav nekā kopēja ar Mūsu debess purpuru.

426.

Pamēģiniet pēc vēlēšanās ieraudzīt savas auras daļas. Tas nav iespējams, jo psihiskās enerģijas līkums prasa ne tikai vēlēšanos, bet arī piemērotus apstākļus. Tādi apstākļi nerodas acumirkļi, bet tie jāuzkrāj uz augstāku iedarbību pamata. Bet ceļš uz augstākām iedarbībām arī nav viegls, jo tās spēj iekļūt tikai atvērtos vārtos. Katra novirzīšanās no sakariem ar smalkāko enerģiju centriem vārtus aizver. Pie tam jāsaprot, kas pēc būtības ir auglīga saskarsme. Tā atkarīga ne tik daudz no tiekšanās neatlaidības, bet arī no rūpīgas attieksmes pret apkārtējiem apstākļiem. Dažreiz klusēšanas pārejas laiks ir labākais uzkrājējs. Apziņa jūtziņas pakāpē liek saprast, kāda darbība atbilst nepieciešamībai.

No attīstītu auru sastāvdaļām sevišķi grūti saredzēt piesātināto zaļo un cēlo rubīna krāsu. Divi pretstati – smaragts un rubīns. Pirmais ir sintēze, otrs – varoņdarba pašaieliedzība. Miglainos izpauzumos abi var būt sastopami, bet tīrus tos var redzēt reti, kā reti ir sintēze un varoņdarbs. Smaragds tuvāks kausam, rubīns – Brahmas acij.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

427.

Cilvēka auras starojums spēj sasprindzināt spēcīgu enerģiju. Centra trauksmīgā strāva spēj izkausēt saspringto enerģiju. Tāpēc kad zilās uguns strāvas plūst no pirkstiem, tad jaunrades emanācijas aktivizējas; tā jaunrada centri. Garīgos sūtijumus sasprindzina tās pašas enerģijas. Centri sasprindzina visus radošos procesus. Centru jaunrades process ir tik smalks, ka ir neredzams. Centri, protams, jaunrada daudzās sfērās. Trauksmīgo izstarojumu jaunrade tiecas tālo pasaļu sfērās. Radošie izstarojumi, patiesi, magnetizē izplatījumu.

428.

Kalpošana cilvēcei virza garu meklēt trauksnās veidus. Kad gars pazīst spriegumu Labuma vārdā, tas apzinīgi virza savas iespējamības. Gara sfēra ieskauj auru spēcīgā trauksmē, bet slimā aura un līkā līnijā ieskautā aura rada izplatījumā atbilstošu piesātinājumu. Šādas auras divējādi iedarbojas uz apkārtējiem. Tāpatīgās aurās izraisa negatīvā potenciāla pastiprinājumu, pretējās aurās tās izraisa divkāršu tiekšanos satriekt tumsu un kalpot Labumam. Bet šīs slimās auras izmanto pretējo auru emanācijas. Cik svarīgi slimajai aurai izjust savu bruņojumu. Tik svarīgi apzināties šo likumu. Evolūciju virza uz priekšu Gaisma!

429.

Nākotnē, fotografējot auras, jāatceras dažādi gaismas filtri. Zilā un violetā nokrāsa parāda, cik parastai filmai grūti uztvert toņus, kam līdzība ar Smalkās Pasaules krāsu, pie kuras pieder aura. Tā aura var tikt nofotografēta, ja izplatījums piesātināts ar meteoru putekļiem vai arī, ja šajā procesā piedalījusies spēcīga psihiskā enerģija. Tā pēc visiem fiziskiem palīg līdzekļiem atkal atgriezīsies pie psihiskās enerģijas. Bet, lai uzkrātu šo enerģiju, vispirms jāizvairās no trūdošās zaimošanas.

430.

Ieteicu sevišķu piesardzību mehāniskos eksperimentos ar auru. Trīskāršots acs uztveres process var atrofēt acu nervus. Protams, kā visā, vajadzīga pakāpenība un ilga sagatavošanās. Viegli iespējams sadedzināt sirdi, bet tad tā nedos dzīvu pieredzi. Pat indes, attiecīgās asimilācijās, var neiedarboties, bet vajadzīgs laiks un neatlaidība.

431.

Ugunīgo iedarbību izzināšana iedalīta pēc jutekļiem. Pirmais iespaids būs saistīts ar redzi visā ugunīgajā daudzveidībā, tam pievienosies dzirde, ar sfēru mūziku, zvaniem un Dabas stīgām. Pēc tam iestājas taustes izsmalcinājums un ritma, karstuma un aukstuma izjūtām. Visgrūtāk ir ar ožu un garšu. Bet Ur. zina, ko nozīmē sajūst cilvēka smaržu pat lielā attālumā. Tagad Ur. zina arī kaut ko citu ļoti grūtu. Izjust metāla garšu, kurš atrodas Smalkajā Pasaulē, ir jau ļoti liels izsmalcinājums. Bet jābūt spēkam ne vien atšķirt šādas iedarbības, bet tās jāprot atskārst. Šāda spēja – atšķirt – ir liels retums, bet, izejot aiz trīsdimensiju robežām, tā kļūs iespējama.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

432.

Gluži saprotama ir vēlēšanās zināt, kāpēc apmeklējot Smalko Pasauli mūs nepārsteidz auru daudzkrāsainība? Pirmkārt – apziņa transponē daudzus iespaidus, bet galvenais, ka pastāv sintētiskā harmonija. Protams, var atšķirt apskaidrības pakāpi, bet pašu izstarojumu tāpat kā blīvajā pasaulē iespējams radīt domās. Būtu nepieciešami, ja visa Smalkā Pasaule trīsētu raibās varavīksnēs. Pat uz Zemes varavīksne dažreiz spēj satraukt. Bet Smalkā Pasaule patiešām zaigo ļoti harmoniski. Mēs nerunājam par zemākajiem slāņiem, kur harmonija nav meklējama.

433.

Tāpat arī par Ugunīgo Pasauli nav jādomā, ka tur būtnes pastāvīgi ietvertas liesmu mēlēm. Uguns spēj kristalizēties, bet tās parasto stāvokli var raksturot kā Gaismu. Šādi vēstījumi ir vienkārši, bet labāk minēt tos, lai izvairītos no parastām neizpratnēm.

434.

Ugunīgo auru var uzskatīt kā īsto Ugunīgās Pasaules raksturotāju. Jāpierod, ka dzīvē mēs sastopam šādu spriegumu zīmes. Rupju piemēru rāda elektriskais zutis un citi elektroforie dzīvnieki. Bet dažos cilvēkos pat bez elektrizācijas ir tādi enerģijas lādiņi, ka pieskārsme pie viņiem izraisa grūdienus un dzirksteles. Tas nenozīmē neko sevišķu, bet pamācoši novērot, kā nogulsnē pamatenerģija.

435.

Mūs iepriecina, ka kaut arī nedaudzie izprot dzīvības nozīmi un atzīst Ugunīgās Pasaules. Nekur neceriet uz lielu skaitu, bet tajā pašā laikā jāņem vērā veselās tautas. Esamības mezgla parādība nenorisinās pēc parastiem mērogiem.

436.

Ne vien jācer uz sabiezinātu ķermeņu ierašanos, bet visiem spēkiem jācenšas izprast Smalko Pasauli. Jāizprot ne vien Smalkā Pasaule, bet mums jāpildās ar drosmi vērot Ugunīgos Spēkus. Jāpierod pie domas, ka agri vai vēl mums būs lemts piestāties pie ugunīgajiem krastiem. Tā iemācīsimies izmest visgarāko tīklu labāko lomū.

Patiešām, ne vien sapņos, bet arī dienas darbā mums jāvirza domas uz tālajām, ugunīgajām parādībām. Citādi, kad ierodamies Smalkajā Pasaulē, mums grūti izprast ugunīgo mirdzumu. Pie Gaismas jāpieradina ne vien acis, bet vēl jo vairāk apziņa. Cilvēki it sevišķi mocās ar neprasmī tiekties uz priekšu. Maza apziņa skatās tikai atpakaļ un tāpēc bieži sāk atkāpties. Ugunīgā Debesu Valstība jāieņem ar triecienu – šī patiesība izsacīta sen, bet mēs esam to aizmirsuši un atmetuši katru drosmīgu tiekšanos. Sajaukti daudzi vērtīgi norādījumi. Cilvēki izkropļojuši lēnprātības jēdzienu; tā tik vajadzīga attiecībā uz Hierarhiju, bet cilvēki ērtības labā padarījuši to mazvērtīgu. Nav ieteikts būt slaistam, bet gan drosmīgi un darbīgi tiekties uz Daiļo Uguni. Nav tādas Zemes lietas, no kuras nebūtu vērts atsacīties Ugunīgās Pasaules dēļ.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

437.

Ritms vai melodija? Drīzāk ritms rada vibrācijas. Kā jau zināt, sfēru mūzika vispirms sastāv no ritma. Uguns ir ritmā, bet ne melodijas saturā. Protams, var notikt laimīga sagādīšanās, kad melodija var pārvērsties ritmā. Ļoti jāizprot ritma sakarība ar Uguni.

438.

Daudzi gribētu uzdot dažus jautājumus, bet kautrējas. Piemēram, viņi ļoti gribētu zināt, vai necietīs viņu veselība, tuvojoties Ugunīgajai Pasaulei. Var atbildēt, ka kāds labdaris mitējies pasniegt žēlastības dāvanas, jo baidījies, ka pazīšanās ar nabadzīgajiem var viņu inficēt. Protams, viņš nebija īsts labdaris. Tāpat arī tas, kas baidās no Ugunīgās Pasaules, nav Ugunsnesējs. Tāpēc ieskatīsim Ugunīgo Pasauli kā kaut ko sensenu, neatņemamu, kas izpaužas drosmē un sirdspriekā.

439.

Un vēl viens jautājums slepenībā satrauc dažus cilvēkus. Viņi gribētu zināt, vai Mācība netraucē lasīt svētītās grāmatas? Neuztraucieties, jo tieši Mēs ieteicam uzmanīgi lasīt šādas Nolikumu grāmatas. Mēs pastāvīgi pievēršam uzmanību nepieciešamībai iepazīties ar Esamības grāmatām. Vai gan tajās nav minēta ugunīgā Pasaule? Un pie tam tik skaisti un īsi – “nemirsim, bet pārveidosimies” vai “kā Debesīs tā arī uz Zemes”. Tādus nolikumus varēja izrunāt tikai atzinējs. Svētās grāmatas var sniegt bagātīgas izziņas par Uguns manifestācijām. Tāpēc var lūgt vērīgi lasīt Nolikumus. Tāpat arī svētvaroņu dzīves hronikas var dot Ugunīgās Pasaules izpratni. Daudzu gadsimtu parādību apliecinājumiem vajag iedvesmot meklētājus un zinātniekus. Atkārtoju, skumji redzēt zinātnes novēršanos no Esamības augstākajiem Pamatiem. Kaut vai kā vēsturniekiem zinātniekiem vērīgi un ar cieņu jāizturas pret pagātnes Nolikumiem. Bet ne vien zinātnieki, pat iztēlē attīstījušies mākslinieki izvairās pievērsties svēto Nolikumu dārgumiem. It kā šāda zināšana būtu sliktāka par citām zinībām! Bet savādi, ka jautātāji par svētajām grāmatām, neskatoties uz Mūsu padomu, neatrod laiku tās lasīt. Kam Sirds deg, tas neuzdotā jautājuma dēļ nekavēsies lasīt.

440.

Nevajag pat iedalīt Hierarhiju pēc personīgā mēroga, bet kā pa ugunīgu pavedienu jātiecas turp, kur mirdzumā iegrimst un nozūd cilvēka vārds.

441.

Jūs esat ievērojuši, cik ļoti izplatījuma gaismas spilgtākas par saules spožumu. Grūti salīdzināt gaismas tumsā, bet, salīdzinot ar saules gaismu, var iegūt priekšstatu par Ugunīgās Pasaules krāšņumu. Jāsaprot, ka Zeme acis nepanes augstāko spožumu, tāpēc sagatavojamies Ugunīgajai Pasaulei ar dzirkstīm un gaismām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

442.

Pilnīgi dabīgi, ka ugunīgā uztvere darbosies pirms zemestrīces, kura ir jau ugunīgās sasprindzes un izlādēšanās sekas. Hipotēze, ka meteori izraisa zemestrīci, ir vienpusīga; ir daudz cēloņu, kas izraisa blīves sagraušanu.

443.

Tikai atbilstības parādība spēj pacelt garīgo apziņu. Senajie pievērsās proporciju likumam, meklējot atrisinājumu skaitļos, bet augstāk par skaitļiem ir mūsu ugunīgā apziņa, kas rada nemainīgi. Nekas netiek noniecināts šajā negrozāmībā, kas atbalso ugunīgo likumu zemes ceļos. Tā iespējams pamazām izjust augstāko likumu.

444.

Ugunīgie apskāvienu nozīmē planētas noformēšanos, kad ķīmisko agregāciju komplekss pievieno savu sadarbību Uguns skavām. Vai gan cilvēkam kā mikrokosmam nav jācenšas pēc ugunīgām skavām? Caur ugunīgajām skavām cilvēks pievienojas augstākajai izpratnei. Viņš sāk arī visā apkārtējā meklēt ugunīgumu. Tā viņš sakrāj ap sevi ugunīgas harmonijas, visdažādākajos priekšmetos viņš saskata radniecīgu sākotni. Izpazīt priekšmetus, kas ir ap cilvēku ar atvērtiem centriem, nozīmē saredzēt ugunīgo harmoniju. Jānovēro ugunīgo cilvēku parašas, pie visa uzskatu plašuma viņi ļoti izjūt apkārtni. Daudz ko citu neievērotu viņi izjūt sāpīgi. Ne jau velti sacīts, ka viesuļi ugunī smagi, patiešām, Zemes viesulis apgrūtina centrus, bet būtiski tas ne vien nekaitē, bet pat rada derīgu sasprindzinājumu. Jo ugunīgais cilvēks dziļi izjūt zemes dzīves īslaicīgumu un ar visu būtību pazīst augstāko ceļu. Ugunīgo cilvēku ne ar ko nevar novirzīt no viņa uzdevuma. Viņš ne dienu ne nakti neaizmirst priekšā stāvošo ceļu. Viņam jau vienaldzīgi kur norisināsies viņa augšupeja. Tieksmīgam garam ķermeņa pakāpe nav vairs svarīga.

Neizpratīsim to kā svēto dzīves īpatnību, bet saskatīsim dzīvē varoņdarba iespējamību. Daudz zīmes dotas cilvēcei tikai nevajag tās aizmirst. Ikviens no mums atceras šādas ceļa zīmes, kas izkaisītas dzīves dažādos laikos. Kad Bauslība dota, tad tā tikai jālasa un drosmīgi jāseko Gaismai.

445.

Nevien santonins, bet arī dažas citas augu vielas palīdz saredzēt auras iezīmes. Bet arī šāda mehāniska iedarbība nav vēlama. Ikviena inde, ja tā ilgi tiek lietota nevar neiespaidot nervu centrus. Ja mēs runājam par ugunīgo sirdi, tad izstarpjumu izpratne rodas dabīgi. Vispareizākais pie tam ir izjust auras kādību. Daudzas nianse ļoti sajaukušās un redzamība vien nedod tās būtiskuma izpratni. Tā zilo auru dažreiz pakļauj nevēlamais dzeltenais izstarpjums un izveidojas it kā zaļa gaisma, bet šāds savienojums atšķirsies no tīrās zaļās sintēzes. Tas pats var notikt ar violeto savienojoties ar sarkano. Tālab redzamībai vien maza nozīme. Sirdij jānojaus notiekošā būtība. Tā piemēram var gadīties, ka slimības laikā izstarpjums kļūst blāvs, bet ugunīgā apziņa sapratīs, ka izstarpjuma daba nav slikta, tikai gadījuma slimība to uz laiku mainījusi. Var arī gadīties, ka izstarpjums pakļaujas ārējai ietekmei kā tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

notiek pie apsēstības. Tikai ugunīgā apziņa izpratīs īsto cēloni. Tāpēc, ja Runāju par nākamības auru fotografēšanu nav jāaizmirst, ka ugunīgā jūtziņa būs vajadzīga arī šajā darbā.

446.

Viena no vizuāli visdaiļākajām norisēm būs auru tuvināšanās un attālināšanās. Tā līdzīga ziemeļblāzmas skaistumam, tajā izpaužas daudzi psiholoģiski momenti. Var novērot, cik piesardzīgi tuvinās izstārojumi; aizsargtūklis dreb un uzliesmo, pirms sāk skanēt harmoniski vai sadrūmst. Telpā ap cilvēku apslēpta vesela ķīmiska un magnētisma pilna dzīve. Mēs gaidām, kad cilvēki pacietīgi sāks fotografēt auras. Vēlāk kinematogrāfā būs iespējams novērot Gaismas kustību, kad filma atspoguļos kustību secību. Jums zināms, ka uzņēmumu sekmīgumam nepieciešami daudzi smalkie apstākļi. Bieži pat fiziski neērtā istabā var iegūt labus rezultātus. Jums ir ļoti labi smalko būtņu uzņēmumi, kas izdarīti parastajos apstākļos. Ziniet arī, ka, uzlabojot fiziskos apstākļus, uzņēmumi izbeidzās. Galvenās sekmes pastāv iekšējos neredzamajos apstākļos. Jāpielieto liela pacietība un jāizslēdz katrs uztraukums bez svārstīšanās. Ugunīgais haoss tikai aptumšos filmu. Arī samulsušā noskaņojuma nebūs sevišķi spilgtu redzējumu. Bet ja būs uztverta vajadzīgā harmonija, tad arī uzņēmumi izdosies viegli. Ietekmēt var arī daudzi ārējie apstākļi, tāpēc, kad sasniegta vajadzīgā vibrācija, neienest jaunus priekšmetus. Kaitīgi arī visādi haotiski izsaučieni. Galvenais ir pacietība.

447.

Piemērojot kosmiskā likuma apstiprinājumu valsts un sabiedriskajai iekārtai, jāatceras pievilksmes, atgrūsmes un kohēzijas likums. Visas struktūras pakļautas vienam likumam. Ļaudis jāizvieto atbilstoši auru sastāvam. Stars, kas apvieno harmoniskas auras, iegūst pastiprinātas pievilksmes spēku. Bet neharmonizēts savienojums rada atgrūsmi. Tādu savienojumu var salīdzināt ar gāzēm. Tāpat kā nesaistītas molekulas spiež uz trauka sienām, tāpat arī neharmonizētās auras atgrūžas, un trauks, kas satur šādas gāzes, pārplīst. Valsts un sabiedriskās struktūras jāņem vērā kosmiskie likumi. Divas harmonizētās auras var būt veiksmes garantija, jo apvienoto staru reakcija slēpj katru pasākumu virzīt uz priekšu. Nostiprināsim auru apvienošanas un harmonizāciju. Un ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā, cik spēcīgi ir apvienoti auru stari. Lai vienkopnieki padomā par cildeno apvienības likumu.

448.

Auras sastāvs ir ļoti komplicēts. Tajā ietilpst psihiskās un fiziskās emanācijas. Tajā atspoguļojas katra tieksme vai doma. Katra tiekšanās izraisa noteiktu emanāciju. Bet auras pētījumos tie jūtīgi jāievēro divu emanāciju iedalījumi, kas būs atbildīgi divām Pasaulēm. Arī slimību gadījumos vērīgi jāizpēta izstārojumi, kas var būt Ugunīgās Pasaules sekas. Tā kad Mēs pieskaramies aurai jāņem vērā smalkais ķermenis, kas izstaros savus starus no centriem uz auras apkārtējo virsmu. Gara jaunrade sevišķi atspoguļojas aurā. Protams, visiem fluīdiem ir savi slāņi, kas būs ļoti raksturīgi daudziem zinātniskiem pētījumiem. Tāpat ļoti svarīgi izpētīt ekstremitātes, jo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

ekstremitāšu, pirkstu, kāju un acu izstarojumu magnēts var dot spēcīgu kombināciju, personīgajam magnētismam savienojoties ar zemes un stihiju magnētismu. Tā ceļā uz ugunīgo pasauli jānostiprina katrs emanāciju savienojums ar kosmu.

449.

Auras magnētiskā pievilksme mainās atkarībā no dažādo spriegumu satura. Apziņa iededzina auras spēku. Kad apziņa augstākās traukšanās piesātināta, kad tā tiecas uz augstāko jaunradi, auras magnēts pieaug tūkstoškārtīgi. Ja gars traucas uz Augstāko Avotu, aura magnēta spēks nostiprinās. Katra augsta tiekšanās, piesātinot katru darbību, rada nogulsnes. Katra ugunīga trauksme veicina sevišķi spēcīgu auras pievilksmi, kas nesatricināmi nostiprinās kā augstākās darbības pamats. Magnētisko viļņu pievilksme iedarbojas lielos attālumos, un gara sūtījums sevišķi spēj pievilkt tuvākās auras. Gara jaunrade darbojas pateicoties šiem magnētiem. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jānostiprina savas magnētiskās pievilksmes spēkus.

450.

Ja ar neapbruņotu aci būtu iespējams saredzēt procesus, kādi norisinās cilvēka aurā, darbojoties centru dažādām funkcijām un transmutācijām! Katra iekšējo ugunu vibrācija piesātina izplatījumu ar uguni. Katra vibrācija pilda izplatījumu vai nu ar šķīstīšanas lādiņiem, vai ar jaunrades dzirksteļu lādiņiem. Brīvās enerģijas tiek pievilktas šiem izlādētājiem. Centru ugunīgie izstarojumi piesātina un dara spraigas visas apkārtējās sfēras. Ugunīgo enerģiju sūtījumos gars pa ceļam transmutē visu izplatījumu. Vērosim vareno gara laboratoriju, kas rada smalkās enerģijas. Tikai smalkie sasniegumi var iekļūt Smalkajā Pasaulē. Visi sasniegumi smalkajās sfērās palīdzēs sasniegt Ugunīgo Pasauli.

451.

Smalko enerģiju kombinācijas vistuvākais apzīmējums ir harmonizētā aura. Šajā kombinācijā ietilpst visas jaunrades enerģijas, jo harmonizētās auras sastāvs satur visus smalkos ingredientus. Harmonizētā aura apvieno apvienoto apziņu un apvienoto sirdi. Ja polu spēki ir vienādi, tad, harmonizācijai sasprindzinoties, iespējams bez zaudējuma iztikt ar vienu sevišķu strāvu. Tas pats likums piemērojams arī sūtījumos, jo sūtītājam un saņēmējam jāatbilst vienāgai vibrācijai, tāpēc sirds faktors ir tik svarīgs.

452.

Visiem līdzekļiem lūkojiet paust labo gribu un ietveres spēju. Nav atrodams neviens zinātnes apgalvojums, kuru jūs nevarētu pieņemt; tātad priekšrocība būs jūsu pusē. Jums nebūs iegansta īgnam satraukumam, jo jūs pieļaujat jebkuru zinātnisku apsvērumu. Dažreiz jūs žēlosities par izteiksmes veidu, bet būtiskais atradīs vietu jūsu apziņā. Tāds pieļāvums radīs teicamu priekšrocību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

453.

Tagad par auru fotografēšanu. Tas ir saistīts ar naudas izdevumiem un pacietību. Un, protams, nepieciešami ievērot labvēlīgo strāvu apstākļus un visas atmosfēras tīrību, klusumu un harmoniju. Cilvēkiem, kuri piedalās šajā mēģinājumā, ir jābūt savā starpā ļoti saskaņotiem. Ir jāatceras, ka nekādi zinātniski pētījumi neveicas bez liela darba un pacietības. Ir mehānisks auru pētīšanas veids, ar ķīmiska sastāva palīdzību, kuru uzliek uz stikla un caur kuru raugās uz pētāmo personu, bet šis sastāvs ļoti kaitīgi iedarbojas uz redzi. Protams, šis veids ir ļoti nepilnīgs.

454.

Nepiekrītu jums, ka runas dāvanas tik nepieciešamas. Tās gan ir labs palīglīdzeklis, bet tas arī viss. Galvenais ir mūsu auras kādība. Bieži daiļrunīga oratora iespaids ir nenozīmīgs, ja viņa auras garīgais spriegums niecīgs. Bet divi, trīs vārdi, ko no sirds sacījis gaišas auras nesējs, pārveido cilvēku, kas ar to saskāries. Tāpēc galvenais iespaids meklējams nevis vārdos, bet mūs iekšējās uguns kādībā un spriegumā. Šādas ugunīgas auras klātbūtne vien jau plašā un raibā sanāksmē ienes nomierinošu akordu. Gadās, ka viduvējs lektors kaut kā sevišķi iedezina savus klausītājus un piedēvē to sev, bet patiesībā klausītāju pulī varbūt atradās viena vai divas sprieguma pilnas un harmoniskas auras, kuru spēcīgās vibrācijas radīja uztverei labvēlīgu atmosfēru. Archipam Kuindzhi nebija ne mazāko runas dāvanu, ar pulēm un ilgām pauzēm tas spēja sasaistīt dažus vārdus, bet viņa iekšējās uguns spēka apgaroti šie nedaudzie vārdi atstāja milzīgu iespaidu. Viņa gara spēkam šī aprautā valoda ļoti piestāvēja, šķita, ka tēlnieka smagie vesera sitieni izšķīlta dzirksteles no akmens blūķiem.

455.

Kas attiecas uz izstarojumu fotografēšanu, tad domāju, ka derīgi izmēģināt dažādas plates. Daži guvuši labus rezultātus ar parastajām platēm un pat bez sevišķas sagatavošanās un dienas gaismā. Protams, kā jau visā, vajadzīga pacietība un disciplīna. Vislabāk fotografēt telpā, kas fotografējamās personas auras piesātināta. Dažreiz kāda jauna priekšmeta ienešana jau traucē eksperimentu, arī fotogrāfija un fotografējamā aurām jābūt pilnīgi harmonizētām.

456.

Staru īpašības ir bezgala daudzveidīgas, bet divas staru grupas viegli atšķiramas. Viena kategorija ir tāda, kuru var atklāt tagadnes cilvēcei, otrā ietver starus, kas prasa no cilvēkiem gara izpratni un bez šīs cilvēku īpašības šie stari var kļūt postoši. Katrs stars spēj aizsargāt tikai viņam radniecīgo krāsu robežās. Ja jau violetam staram pat ļoti augsts dzeltenais stars ir nepatīkams, tad kā gan ievaino auras ārējo apvalku visu sārto staru saime? Pilnveidošanās gadījumā rodas jauna aizsardzība, tad kad mēs apjēdzam dažādos starus, absorbēdami tos ar savu staru. Mēs it kā aizsedzamies pret dažādu uzliesmojumu nogurdinājumiem ar savu krāsu gammu. Piemēram, kāds, kas nes violeto auru sāk visu redzēt violetos un zilos krāsu viļņos, tas nozīmē, ka viņa vairogs nostiprinās. Tas nozīmē, ka dzēlienu un ievainojumu vietā, viņš pārklāj visu ar savu okeānu, un svešas krāsas it kā noslīkst viņa auras uzkrājumos. Bet grūtības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

sakarā ar šiem uzkrājumiem pastāv tanī apstākļi, ka tos nevar piesūtīt no ārienes, bet tiem jābūt izvirzītiem tikai no iekšienes. Tāpēc ir laba zīme, ja gara uguns atspīd savā krāsā. Katra vienkrāsainā aura satur sevī trīs viļņus, atbilstošus trim būtībām: fiziskai, astrālai un mentālai.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

457.

Paskaidrošu, kāpēc svarīgi ievērot dotos vārdus un tēlus. Mūsu mācekļiem rodas domu vingrinājums, kad no vesela vēstījuma tiek dota daļa vai viens vārds. Un jaušot domu virzienu, katrs papildina pēc savas saprašanas, sajuzdami sev vistuvāko novirzienu. Bet ar laiku personīgo izspiedīs kopīgā apziņa, un pēc viena vārda tiks celta sarežģīta Celtne – radīsies gara šifrs.

458.

Lemtās varenības izpausmes neaptveramības izpratnes stars spēs savienot gatavās dvēseles, bez šīs gatavības katrs brīnums pārvērtīsies ziņkārē. Mūsu rīcībā var būt spēki, bet tikai ne demonstrēšanai, bet darbībai, kas virza uz priekšu.

Kad pūlim brīnuma būtība ir neredzama un kad tā, seku aizsegta, nepadara uzmanību, tad tāda brīnuma būtība iespiešies tautas apziņā, pieradinot to pie rokām darināta fakta. Tādējādi augstākās gara radīšanas rezultāti būs roku radītas darbības. Garam piederas atrasties garā. Lai roka izsaka zemes virzienu, roku radīti darbi neizraisa naidu.

459.

Līdzība ar Budu. Gans ieraudzīja zem koka cilvēku, kurš sēdēja pārdomās. Viņš apsēdās blakus un arī mēģināja kļūt domīgs, atdarinādams cilvēku. Viņš sāka pārskaitīt savus aunus un domās apsvērt viņu ādu ienesīgumu. Abi sēdēja klusēdami, beidzot gans ievaicājās: “Kungs, par ko tu domā?” Tas sacīja: “Par Dievu”. Gans jautāja: “Vai tu zini, par ko domāju es?” – “Arī par Dievu.” – “Maldies, par aunādu pārdošanas ienesīgumu!” – “Patiesībā arī par Dievu. Tikai Manam Dievam nav ko pārdot, bet tavam Dievam vispirms jānoiet tirgū. Bet varbūt, ka ceļā viņš sastaps laupītāju, kas viņam palīdzēs griezties pie šī koka.” Tā runāja Gautama. Aizstaigājiet uz tirgu, bet pārdomājiet laikus, lai spētu atgriezties.

Uz kuģa brauca pērtiķu tirgotājs. Vaļas brīžos viņš tos iemācīja atdarināt jūrniekus, kā tie uzvelk buras. Bet sacēlās vētra, jūrnieki steidzās atlaist vaļīgāk tauvas. Bet pērtiķi, kas prata buras tikai uzvilkt, tiem sekoja un pievilka tauvas. Kuģis aizgāja bojā, jo skolotājs bija paredzējis tikai rāmu laiku. Tā sacīja Buda – dzīves Lotosa Atjaunotājs.

460.

Teikšu, ko ļoti svarīgu. Augstākais kanons ir – “Ar Dievu tavu Kungu”, - Jaunās Pasaules pamats. Agrāk lasīja: “Un gars mans priecājas par Dievu manu Pestītāju.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Tagad teiksiet: “Un gars mans priecājas par Dievu savu Pestītāju.” Svinīgi Saku – izglābšanās tai apstākļi. “Tavs Kungs lai dzīvo!” Tā sacīsiet katram, un apmainījušies ar Dievu Kungu, tuvosities Vienīgajam.

Tur, kur iespējams iestigt, varēsiet soļot viegli, ja iesit bez nolieguma. Tur, kur var nosmakt, tur var iziet cauri pieminot “Dievu savu Kungu”. Tur, kur cieņā tur matēriju, tur tikai ar to varat iziet cauri, bet paceļot zemes matēriju cildenumā līdz kosmosam. Galvenais, nevajag pieķerties vienīgi zemei. Kāpēc pastāv leģenda par Kristus nokāpšanu ellē? Skolotājs pievērsās astrālās pasaules zemākajiem slāņiem un sacīja: “Kādēļ ar domām par Zemi mūžīgi sevi saistīt pie zemes?” Un daudzus pārņēma nemiers un tie traucās augšup. Tā atrodiat ik katra Dievu Kungu un paaugstiniet To. To iespējams izprast ar prātu, bet ir svarīgi, ka to var izprast gara smaidā: Kad visgrūtākais kļūst viegls, kā putna lidojums, akmeņi paši savienojas velvē un katram parādīsies Kristus – Akmeņkalis.

461.

Dārd notikumi. Cenšos saturēt bezprāta grožus. Ja jūs redzētu visus pastrādātos noziegumus! Bet neļausim baram lēkt. Kas meklē garu, saņems Vadošo Roku. Kas meklē zināšanas, saņems Aizrādījumus. Kas mīt ciešanās, saņems mierinājumu. Kas pacēlušis šķēpu, tiks satriekti. Nīrgas, zaimotāji, tiks nobīdīti pie malas. Kas darījuši ļaunu, tiks satriekti. Tā Novēlu.

Jābrīnās, kā sabrūk pasaule! Grāvēji un graužamie tiks noslaucīti. Jauni, jauni nāk. No tīrām vietām rodas jauni – klejotājs un zemes arājs, bāreņi un klaidoņi, mūks un katordznieks, zinātnieks un dziedonis, ar vienu vārdu sakot – visi garā stiprie – sava veida leģions ar gara izpratni.

Bet jāzina, ka starp šiem izmestajiem ļaudīm ir arī īstas pērles. Pieņemiet katru, kas atnāks pie jums un sacīs vārdu par garu. Pat norūdītā laupītā, ja skatā dažreiz paspīd doma par varoņdarbu. Un pat katordznieks prot, sardzē stāvēdams, nest upuri. Gribu redzēt jūsu pulkus kā īstus stipra garamājokļus. Ielāgojiet, ka Kristus lūdzās starp noziedzniekiem, bet Buda atklāja noziedzniekam svētu noslēpumu. Tā pierakstiet.

462.

Arī dzīvniekiem jāstrādā, tāpēc, cik gan apzinīgi jāizmanto cilvēka darbs!

Nešķirosim darbu. Starpība ir vienīgi darba apzinīgumā un bezjēdzīgumā. Tāpat jāsaskata starpība attiecībā uz gara vecumu. Starpību var samanīt starp samērā jauna gara tiekšanos un vecu garu.

Nesenam garam trūkst dziļākas uztveres spēju, kādas atnes dzīvju pieredze, bet bieži vien viņš ir mazākā mērā egoists un vieglāk padodas evolūcijai.

Vecs gars dažreiz kļūst līdzīgs ūdens piltuvei, kura piesaista esošo personiskā “Es pārveidošanā. Kad attīstījies tāds augonis, tad vienīgā dziedināšana te var būt tikai varoņdarbs. Skaists un spilgts varoņdarbs palīdz smalkam ķermenim atjaunoties. Kamēr tāds vecs gars tiecas uz varoņdarbu, tikmēr viņš ir arī dzīves spēcīgs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Ja ir iestājies miesas pamiņums, tad ir jābūt arī gara pamiņumam. Nedzīvo locekli var laikā noņemt, bet gara gangrēnu var atņemt tikai ar triecienu. Trieciena dzirksteles rada varoņdarbu. Protams, vērtīgāks ir tāds varoņdarbs, kas izaudzis apzinīgi, kad visa būtne zina, ka Gaismas Skolotājs dzīvo.

Mēs pazinām kādu mazu meitenīti, kuras apziņā nemainīgi uzliesmoja šīs zināšanas un pat slimība nevarēja iznīcināt šī gara zināšanas. Formas guva citu jēgu, bet būtība palika nesatricināta. Tā turpiniet Bezgalībā.

463.

Vajag atšķirt vienpusīgu apziņu no vienpusīgas enerģijas. Dažreiz Skolotājs lieto vienpusīgu enerģiju, lai panāktu gara rosību noteiktā virzienā. No tā nevajag secināt, ka Skolotāja apziņa vienpusīga.

Protiet noslēpt apziņu, kad jānosūta steidzīga bulta. Tikai nemākulis cenšas izplatīt uz logiem uzpūtības sausos žagariņus. Tas, kam māja pilna zināšanas, nebaidās nogriezt domu rīcienu.

Vienveidīgu graudu sējums dod spēcīgu ražu, bet vēl spēcīgāki ir dziedniecības graudu sastāvi – tie kalpos gara uzbrāzmojumiem.

464.

Bieži vien mēs zinām vārdu, bet nevaram to izrunāt. Dziļumā grozās jēdziens, bet netiek uzņemts virspusē. Šādā mirklī vislabāk izjūtam apziņas dziļums. Ne smadzeņu rievās, bet gan kāda cita glabātuve uzkrās atmiņu krājumu, tas, protams, ir Kauss.

Var atgādināt par novērojumu, - kad kauss bija fiziski bojāts, ka tūdaļ atmiņu pieplūdums pārtrūka. Turpretim, smadzeņu bojāšanās gadījuma mirklī aizjūtoja garām visa pagājusī dzīve, it kā uzpeldēdama no dziļumiem. Tā, apziņai paplašinoties, var iepazīt centru sadarbošanos. Var izzināt, ko iespējams iegūt no smadzeņu kanāliem un kas smeļams no Kausa dziļumiem. Neizsakāmas vērtības uzkrājas kausā. Kauss ir viens un tas pats visiem iemiesojumiem. Smadzeņu īpašības būs atkarīgas no fiziskās iedzimtības, bet Kausa īpašības būs izveidotas paša rīcību rezultātā.

Kausā guļ spārnots bērns, tā mēdza atgādināt senā gudrība par apziņas sākumu.

465.

Parastajā dzīvē var novērot daudzas parādības, kas pieskaitāmas Smalkās un Ugunīgās Pasaules parašām. Cilvēci var iedalīt divos tipos. Pirmais nekad neatstās aiz sevis netīrumus. Gatavojoties aizbraukšanai viņš visu nokārtos un iztīrīs, lai citu neapgrūtinātu atkritumi. Otrais neņem vērā nekādas sekas un atstāj aiz sevis netīrumu kaudzes. Variet būt pārliecināti, ka otrajam tālu līdz Ugunīgajai Pasaulei. Esiet arī pārliecināti, ka pirmais ugunīgas dabas un šķīstītājs pēc Uguns parauga. Jānovēro arī, kā cilvēks iet garām mazajām pieturas vietām. Pirmais, zinot savu uzdevumu, steidzas tālāk, kaut gan izturēsies labvēlīgi pret katru sastapto. Otrais pamanīsies katru sastapšanos sagānīt, uztraucot apkārtējos. Pirmajam jau daudzu iemiesojumu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

pieredze, viņš saprot, ka naktsmājas nav vēl Tēva Mājas. Otrais nespēj atšķirt patiesās vērtības un gatavs ceļā uz kavēties gadījuma tirgū. Tā cilvēki pastāvīgi parāda savu dabu. Tikai pieredzējis ceļinieks jau zina, ka naktsmājas nav sasniegums, un saprot, cik saudzīgi jāpietas ar nākošajām karavānām no derīgām lietām. Viņš neizšķiedīs visu degvielu, bet padomās par citiem. Viņš nepiegružos akas – derīguma parādību,- tā var novērot, kur Gaisma un kur Tumsa.

466.

Taisnīgi var izraisīties sašutums, kad cilvēki vēlas izgreznot savu pilsētu ar baismīgu torni un ierīkot tajā iebraucamo sētu. Ne jau gadījuma pēc mēs izvēlējamies šo simbolu. Jautājiem cilvēkam, ar ko viņš grib izgreznot sevi un jūs zināsiet apziņas pakāpi. Ne jau nemācīti, bet vissaprātīgākie cilvēki labprāt izgreznojas ar vizzemākajiem, rupjākajiem priekšmetiem. Dažreiz var apbrīnot smalkjūtības dzirksteles tā dēvētajos mežos un šausmināties par nejēdzībām tā dēvētajos civilizācijas vadītajos. Aprēķiniet, kur vairāk sirds Uguns un kur vieglāk atmodināt apziņu.

467.

Novērojot noliegsmes bēdīgās sekas, lai nenosodām tos, kas apņēmušies izlietot vispirms savu spēku, lai neapgrūtinātu Hierarhiju. Dažreiz var likties, ka cilvēki rīkojas pašpaļāvīgi, bet īstenībā viņi pilni cienības pret Hierarhiju un cenšas vispirms pielikt savus spēkus, lai aiztaupītu katru augstākās enerģijas drusciņu. Viņi pat neizrūnā Skolotāja vārdu un savu mantnamu sargā kā noslēpumu. Vajag ļoti saudzīgi izturēties pret dažādiem godāšanas veidiem. Vajag nostiprināt visu, kas tiecas uz Gaismu. Mēs noraidām tikai noliegsmi.

Ugunīgā Pasaule ir nolemtā nākotne. Kurš gan uz kavēsies ceļā, zinot par cildeno uzdevumu? Kurš gan necienīs blīvo stāvokli, zinot, ka tas palīdz augšupejai? Kurš gan nicinās Smalko Pasauli, zinot, ka tur notiek domu pārbaude?

Ir jāprot saskaņot dzīves steidzīgās norises ar visaugstākajiem lēmumiem.

Lai sasniegtu Ugunīgo Pasauli Skolotājam jāvirza mācekļa apziņa pa visīsāko ceļu. Skolotājs nostiprina visu, kas, kaut arī netieši, var tuvināt vai apvienot derīgas apziņas, lai katra darbība glābtu sevī vajadzīgo tuvošanās nosacījumu samērus.

468.

Galvenās briesmas slēpjas ārkārtīgajā apziņu nesaskaņotībā. Kad vieni gandrīz jau saskaras ar atomistisko enerģiju, citi nav vēl sasnieguši alu laikmetu stāvokli. Šāda atšķirība rada strāvu jucekli un aizkavē kustību. Vieglāk iespējams iekustināt troglodītus nekā tik daudzveidīgus pūlus. Tāpēc augšupeja un apziņas attīstība kļuvusi tik komplicēta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

469.

Gara cīniņš ir solis uz izveseļošanas. Gara atpalcībā un pašiedomībā gars nespēj virzīties uz priekšu, tāpēc uguns kristības paredz gara cīniņu. Protams, saspringta meklēšana noved pie gara cīniņa. Var novērot, kā cilvēki iet augšup un kā pamirst garā. Novērojams, ka gars, kuram ir pilna sintēze, iedziļinās meklējumos un neuzrāda nobeigtības izjūtu. Var arī novērot speciālistu, kas darbā atrod pašapmierinājumu un nobeigtības izjūtu. To pašu var sacīt par tā dēvēto lietišķību, domu plašumu un jaunradi. Tāpēc ir tik svarīgi iepazīt cilvēkus pēc viņu potenciāla, jo ne vienmēr ģēnijs redzams tiem, kas pašapmierinātības ierobežoti; tāpēc jāattīsta cieņa pret darbu un to cilvēku meklējumiem, kam piemīt sintēze. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajadzīga sintēze un gara cīniņš.

470.

Gara cīniņā sevišķi jāatzīmē neapmierinātības izjūta. Protams, gars, kam piemīt sintēze, var apliecināt savu spēku. Bet tieši šie ugunīgie uztvērēji nepazīst apmierinātības jūtas. Tā bieži dzīvē var novērot, ka relativitāte neatzīst Sintēzes Nesējus. Katru redzamības izpausmi visi vienmēr augsti novērtē. Tikai jānožēlo, ka radīdami šaurus ietvarus, cilvēki tā ierobežo sevi.

471.

Ugunīgā cīniņā gars izjūt ilgu smeldzi. Sevišķi uz pēdējās pakāpes gars pazīst šos cīniņus. Ilgu smeldze ir Smalkās Pasaules parādība, un neapmierinātība ir nākotnes zināšana. Šī izjūta sevišķi spēcīga pie gara dalāmības.

472.

Viss augstākais patiešām, tiecas uz Ugunīgo Principu, turpretim zemākā apziņa rada Augstāko Tēlu pēc savas līdzības. Mazās apziņas tilpums atbildīs radītajam Tēlam, tāpēc tik daudz sagrozījumu. Kā gan iespējams mazā apziņā ietilpināt Visaptverošo Jēdzienu, ja visaptveramība noved garu afekta stāvoklī. Sacīšu – smaga ir cilvēku domāšana! Izplatījuma apvārsnis pieejams tikai tam, kas pazīst Principa Visaptveramību, jo valdonīgais gars spēj apvienoties ar Augstāko Principu tāpat kā Makrokosms apvienots ar mikrokosmu. Tāpēc mazs gars nespēj saplūst ar ugunīgo Principu. Ugunīgais Spēks atļauj visas Ugunis tam, kas izjūt Ugunīgās Pasaules pulsu. Šī dzīvinošā Sākotne ceļ dzīvi ar Fohatu. Tāpēc iegaumēsim, ka tikai mazā apziņa noliedz, bet ugunīgais gars visu aptver. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim vareno Principu.

473.

Prasme apieties ar cilvēkiem pēc viņu apziņas ir augstā kādība. Nav jāaizmirst, ka lielākā daļa nelaimju, ceļas no šādas neatbilstības. Pāri apziņai nevar piedāvāt pat ļoti labas lietas. Nesagatavotam cilvēkam nevar stāstīt par harmoniju vai vibrāciju savienojumiem. Kas var zināt, ko tāds cilvēks saprot ar harmoniju vai vibrāciju savienojumu? Bet ja tam stāstīs par sūdzību pret apkārtējiem, viņš to varēs saprast.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

Visvienkāršākais jēdziens par saudzību jau būs ikvienas Brālības sadarbības stingrais pamats. Var novēlēt, lai jebkura sadarbība būtu saudzības audzinātāja. Tā izpaudīsies ir uzmanība, ir rūpība, ir žēlsirdība, ir pati mīlestība. Cik spēku tiks saglabāts ar saudzīgu vien! Cik daudz kosmisku gara iedarbību noregulēs visvienkāršākā kopīgā rūpība. Nevar iedomāties, cik ļoti nostiprināsies tās mājas aura, kur ievērota īsta saudzība. Daudziem pilnīgi aptumšota Hierarhijas izpratne, bet saudzība arī šai gadījumā palīdzēs uzlabot stāvokli – tikai jābūt saudzīgiem vienam pret otru! Nav jau liels uzdevums, bet tas līdzīgs pamatakmenim.

474.

Jūs jau esat dzirdējuši par cilvēkiem, kam visi ūdeņi vienādi, viss gaiss vienāds, vīri vienas sugas, koki vienādi, pat cilvēku sejas vienādas, šāda nevērība ir pārsteidzoša. Šie cilvēki nespēj ieraudzīt arī dabas smalkās pārmaiņas, un vēl jo mazāk tie spēj spriest par viņu acij neredzamo. Ir neatlaidīgi jāatkārto par šādām zemākām apziņām, jo tām ir skaļa balss.

475.

Vieniem Mūsu Padomi drošs ceļa spieķis, citiem neciešama nasta. Vieni paņems Padomu, kā kaut ko ilgi gaidītu, bet citi katrā padomā atradīs ieganstu neapmierinātībai. Cilvēks nespēj atskārst kādā mērā padomam jāharmonizējas ar viņa apziņu. Daudzas derīgas darbības nevar likt lietā vienīgi viņu noliegsmes dēļ. Labums nesadzīvo ar noliegsmi. Labuma durvis vienmēr atvērtas, taču nav vajadzīgas slēdzenes.

Vienīgi Brālībā var iemācīties atklātību un Svētneskartās jūtas.

13.nodaļa: Sidraba saite. Iztēle.

476.

Atļaujiet sirdij dažreiz parunāties ar Augstāko Pasauli. Šī saruna var norisināties dažādās valodās. Varbūt sirds sakopos daudzu dzīvju mirkļus savā atmiņā? Varbūt šī saruna būs klusa, bez pamācībām un padomiem, varbūt tikai lidojums un spēka gūšana lidojot. Var būt atzinības klusēšana vai spēka gatavības klusēšana. Traucoties apvienoties ar Augstāko Pasauli iegailējas sirds liesma. Nekas cits kā sirds, neatradīs ceļu uz Hierarhiju. Sirds nostiprināsies Augstākā Spēkā. Nekas cits kā vien sirds būs cietoksnis cīņā.

477.

Pietiekami pazīstams ir pavediens, kas fizisko ķermeni saista ar smalko, kad pēdējais to atstāj. Gluži tāpat vajag sajukt sidraba saiti ar Hierarhiju. Nevajag to iedomāties kā abstrakciju, tā pastāv, tāpat kā virpuļviesulis, kurā saplūst debesis un zeme. Jau pati sudraba saites izveidošanās pēc savas spirālveidīgās uzbūves līdzinās virpuļviesulim. Kad sirds enerģija piebriest mīlestībā un atdevībā, tad izplatījumā traucas mirdzoša

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

spirāle un, protams, saskaņā ar pievilksmes likumu, sastopas ar Skolotāja Saru. Izplatījuma viesuļvētrās kvēlinātu – tādu jāprot redzēt un izjust šo gaismu nesošo saiti. Daudzi nav redzējuši pat virpuļviesuļus, un tāpēc sacītais tiem tukša skaņa. Bet lai sāk apjēgšanu no visrupjākām, acīmredzamām parādībām un iztēlojas Bezrobežību, kur viss ir iespējams, kur nekāda racionāla domāšana nespēj izsmelt visu Esamību.

478.

Izsmalcinātai apziņai ir jāsaprot domas sakne jeb pamudinošais cēlonis. Nav iespējams zināt visas domas, jo cilvēka domu drumslu kaleidoskopā noreibs galva un svārstīgās domāšanas drumslas nedos labumu. Bet derīgi izjust katras izpausmes pamudinošo cēloni, tāds ugunīgs apstiprinājums rodas centriem iedegoties. Cilvēks sāk saprast vārdu cēloņus, izsmalcinātam novērotājam ārējā izteiksme nav būtiska. Dažreiz pašam runātājam grūti noteikt savu vārdu pirmatnējo cēloni. Bet ugunīgā sirds zina, kā radās izsacītā formula. Nekāda grimase, nekādi žesti nespēs maldināt trešo aci. Nav viegli apgūstama šī jūtziņa, daudzām paaudzēm jāieliek sava tiesa apziņā. Uzskatiet, ka Uguns nostiprinājusies daudzās dzīves nomaiņās. Domas sakne parādīs ceļus arī uz citu sakņu uzzināšanu.

479.

Slavēju, ka jūs nebrīnāties par ziņu, ka kartečas lode netrāpīja hipnotizēto sievieti. Atkal viens pierādījums, ka psihiskā enerģija valda pār fiziskiem likumiem. Visā dzīvē novērojami daudzi piemēri. Bez svešas pavēles iedarbošanās, mēs bieži izlietojam savu psihisko enerģiju un ar tās palīdzību atvairām visstiprākās ienaidnieku bultas. Jāiegaumē, ka stiprāka par bruņām ir saite ar Hierarhiju. Kā gan daudzi karavīri un vadoņi izvairījās no tiešām briesmām? Tieši pateicoties saitei ar Augstāko. Šādas saites iedarbība prasa pastāvīgi turēt sirdī Valdoņa Tēlu. Var pāriet nepārejamākos bezdibeņus, ja saite ar Valdoni stipra. Bet ja tā īslaicīga, tad arī aizsardzība var pārtrūkt. Tā jānovēro gadījumi dzīvē. Tie dod tik daudz psihiskās enerģijas spēka un Gaišo Spēku klātbūtnes ievērojamus piemērus.

480.

Māte dažkārt dēlam stāstīja, kāda nozīme Augstākajai Svētdevai un mūžīgajai saitei ar Augstākajiem Spēkiem. Reiz puisēns ļoti uzmanīgi novēroja putniņu aiz loga un iečukstēja mātei – “arī viņš mani uzmana, lai es neizrunātu kaut ko nekrietnu.” Arī tā var rasties doma par cildeno saiti.

481.

Sastapsit cilvēkus, kas sacīs – nost Vadoņus, nost Skolotājus, nost Vadītājus! Ziniet, tie ir parazīti, kas pārtiek no jukām un trūdēšanas. Parazītu dabā mīt meli un aizvainotība. Viņi slepeni sakrāj bagātības un mīl greznību, tāpēc jāizšķir, kas pēc savas dabas ir celtnieks un kas ārdītājs. Patīkami būt kopā ar tiem, kas pazīst darba prieku. Viņi pazīst Vadītājus un ciena Skolotāju, jo viņu daba tiecas uz kooperāciju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

482.

Nesaraujamā saite ar Hierarhu rada vīrišķību. Vīrišķība var snaust graudā un nekad neizpausties kā gaišs bruņojums. Bet ja mūsu apziņa pilnīgi pārnesta sfērā, kur nav baiļu un grūtsirdības, tad nešķīstība mūs neievainos. Jāizprot, kur mūsu stiprums un nenovirzoties jāsteidzas turp. Tā var nostiprināt vīrišķību.

483.

Saņēmu Jūsu aicinājumu un esmu gatava atsaukties, cik to mani spēki atļauj. Palīdzība garā ir visstiprākā, un man būs prieks, ja varēšu Jums palīdzēt. Bet vajadzīga zināma apziņu apvienošanās, iepazīšanās mentālajā plānā. Kā Mācībā sacīts: “Ja mēs ņemsim divus sarunu biedrus pat vienādi attīstītus, tie tomēr nespēs saprast viens otru, ja viena apziņai trūks kaut tikai necīgs ķēdes loceklis, un šī mazā atšķirība piespiež griezties domāšanas zobratu un rezultātā sāk cilāties gluži citas sviras.” Tāpēc gaidīšu Jūsu jautājumus, jo bez jautājumiem nav atbilžu.

Jūs rakstāt: “Pārdzīvojis savā ceļā dziļus garīgus maldus, zaudējis gribu un ticību, es tomēr vēl gaidu Skolotāju.” Bet ja Jūs gaidāt, tas nozīmē, ka ir vēl cerība, tas nozīmē, ka ticība nav zaudēta, un tas ir galvenais. Tāpēc kopīgi pārbaudīsim Jūsu maldus un pārvērtīsim tos par dzīves lielas pieredzes uzkrājumiem, kuras ēzē rodas un nostiprinās mūsu garīgā būtība. Nekādas teorētiskas zināšanas nedos Jums garīgumu, jo tikai izdzerot dzīves un tās ilūziju indi, mēs piepildām Amritas kausu.

Sūtu Jums novēlējumu gūt pareizu ieskatu par visiem maldiem. Vai gan var būties no ilūziju sabrukuma? Katra sabrukusi ilūzija ir zināšanas pakāpe. Patiesā zināšana ir skarba, un garīgais ceļš skarbs. Vienīgi stipri gari spēj tuvoties paātrinātam garīgās attīstības ceļam. Nu nekad šo ceļu nedrīkst atvieglot, jo vienīgi iešanas, vienīgi personiskais spriegums transmutē mūsu enerģijas un panāk viņu nepieciešamo līdzsvarojumu. Bet svētība tam, kura sirdī deg varoņdarba līksme, pārzemes prieki ir viņa daļa. Tālab iededziniet visas sirds ugunis un gara līksme būs Jūsu daļa.

484.

Nav pareizi domāt, ka leģenda pieder iluzoriskai senatnei. No aizspriedumiem brīvais prāts atšķirs leģendu, kas tiek radīta visās visuma dienās. Katrs tautas sasniegums, katrs vadonis, katrs atklājums, katrs posts, katrs varoņdarbs ietērpjas spārnātā leģendā. Tāpēc nenicināsim patiesības leģendas, bet palūkosimies vērtīgi un parūpēsimies par īstenības vārdiem. Leģendā izpaužas tautas griba, un mēs nevaram minēt nevienas melīgas leģendas. Spēcīga kolektīva garīga tiekšanās iezīmē īstenas nozīmes tēlu un simbola apvalks nozīmē vispasaules zīmi, tāpat kā evolūcijā neizbēgama ir vispasaules valoda.

Taisnība kopējas valodas meklētājiem. Taisnība pasaules leģendas radītājiem. Trīskārt taisnība gara varoņdarba nesējiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

485.

Individualitātes tīrie uzkrājumi var paskaidrot to, ko prāts pat nespēj iedomāties. Sevišķi grūti iedvest to, kas vispār nav bijis iztēles lokā. Sirdi uzskata par iztēles pili. Kā virzīt, ja nav iztēles spēka? Bet no kurienes tas radīsies, ja nebūs pieredzes?

486.

Iztēles sakne ir dziļš Esības pamats. Bez iztēles nevar būt atziņas traukšanās un jauncelsmes. Kā gars var radīt, ja to nepārlicinās iztēle? Kā var runāt par Augstāko Sākotni, ja Esības pamatos nebūs iztēles? Šī mēraukla noteic gara vērtības. Šī parādība bez iztēles būs skeleta deļa. Bet, kā redzat, tagad cilvēces trūdošiem elementiem vajadzīgs balzāms.

487.

Ugunīgo izziņu vajadzība tāpat kā iztēle ietilps pieredzes uzkrājumu sfērā. Protams, atmiņas par Ugunīgo Pasauli nesalīdzināmi retākas kā Smalkie iespaidi. Cilvēkam bieži trūkst vārdu ugunīgo iespaidu attēlošanai.

488.

Ja cilvēki apzinātos, cik daudz viņi zaudē domās, kad tanī pašā laikā būtu varējuši tikai iegūt! Bet tumsa neļauj uzplaukt iztēlei. Bet grūti atcerēties iztēli tikai Smalkajā pasaulē, tur mums tā jāpielieto, nevis jārada.

489.

Vajadzīga liela iztēle, lai sāktu domāt par Ugunīgo Pasauli. Pirms Ugunīgās Pasaules jāprot domāt par Hierarhiju; bet kad augstākā iztēle ies zudumā, vajadzēs kāpināt visu iedrīksti, lai pievērstos varenajiem Uguns Tēliem.

490.

Jūs jautājat, vai katram ticējumam ir okults pamats, vai arī tā ir tikai vienkārša māņticība, un minat Serbijā izplatīto ticējumu. – “Ja, liekot mājai pamatu, mūrnieks iemūrē mājas priekšā stāvošā cilvēka ēnu, tad viņam uzbrūk visādas nelaimes un neveiksmes...”

Bez šaubām, katram ticējumam ir savs pamats aizmirstajās patiesībās un mācībās, bet gadu tūkstošu ritumā tās sagrozītas līdz nepazīšanai. Daudz vienādu jēdzienu, kas attiecas uz dažādiem esamības plāniem un tāpēc savā kādībā atšķirīgi, sablīvēti vienkopus un ieausti tautu ticējumu kopīgajā audumā, tā ka dažreiz gluži neiespējami tos atdalīt un saskatīt pamatus. To mēs redzam arī attiecībā uz ēnas jēdzienu, kam dažādās tautās bieži ir pretēja nozīme.

Tā ēna, būdama gaismas pretstats, Austrumu tautās uzskatīta par tumšu un tāpēc arī naidīgu jēdzienu. Tā radās jēdziens, ka pilnīgam garīgumam nav ēnas. Pie daudzām Āzijas tautām pastāv pārliecība, ka Dēvas nemet ēnas, tāpēc arī svētam cilvēkam tās nevar būt. Šādas pārliecības pamatojums jāmeklē mācībā par cilvēces pirmajām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

ēteriskajām rasēm un smalkajām sfērām, jo augstai smalkās pasaules būtnei, kas pati ir gaismas avots, nevar būt ēnas.

Indijā vēl tagad uzskata par lielu nelaimi, ja laulību vai kādu citu svinību laikā garām ejoša cilvēka ēna krīt uz sagatavoto maltīti vai veltēm. Jo garāmgājēja ēna uz laiku ne tikvien pārtrauks saules staru labdarīgo iedarbību, bet arī uzspiedīs uz šiem priekšmetiem savas personīgās karmas zīmogu.

491.

Bet eiropiešu ticējumos mēs sastopamies jau ar ēnas pretēju nozīmi. Tā vecajās ģermāņu teikās ēnas zaudēšana nozīmēja dvēseles pārdošanu velnam. Bet, protams, arī šeit saskatāms austrumnieku seno tradīciju izkropļots atbalsojums, jo velns jeb tumsas kungs ir viņu ļaunais gars Mara – nāves un iznīcības simbols. Tāpēc cilvēks, kas zaudējis ēnu, jau pieder nāvei.

Cilvēks mirst, kad viņa astrālais dubultnieks jeb ēna to atstājis.

Augstāk minētais pierāda, ka arī Jūsu piemērā redzamas tālas patiesības pēdas, kas stāsta par cilvēka nesaraujamu un ciešu saiti starp cilvēku un viņa ēnu jeb astrālo dubultnieku. Bet šī zināšana tagad sagrozīta un izvirtusi par visrupjāko māņticību.

Jau minētajā gadījumā, protams, nozīme ir ne pašai ēnas iemūrēšanai, bet tam priekšstatam, tai ticībai, kas šajā darbībā ielikta. Šāda “cietušā” domas iezīme viņa aurā drausmu veidolu un tā paralizē viņa psihisko enerģiju, padarot to pieejamu vai ietekmējamu visām nejausībām. Bet, ja viņš ticētu, ka šāda iemūrēšana nesīs tikai svētību un viņa fiziskajam ķermenim aizsardzību, tad bez šaubām, viņa labklājība un veselība nostiprinātos proporcionāli ticībai. Kas attiecas uz pašu ceremoniju, kad zelta naudas gabals eļļas podā tiek ierakts mājas pamatā, lai novērstu ēnas iemūrēšanas radītās nelaiemes, tad tam man nav izskaidrojuma, bet varbūt, zelta nauda noslēpumainā kārtā iekļūva tā kabatā, kas ieteica šādas manipulācijas. Šādu ticējumu jeb māņticību iesakņošanās izskaidrojama, vispirms, ar gara tumsību un pašiedvesmu. Viss augšā minētais mums rāda, cik svarīga, cik neatliekama katram cilvēkam piemītošās psihiskās enerģijas kādību un iedarbību vispusīga pētīšana.

Austrumu Mācība apstiprina, ka līdzsvarotā un attīstītā psihiskā enerģija, apzināta vai neapzināta, ir mūsu labākā Vadošā Zvaigzne.

492.

Vairākumam individualitāte nav nekas cits kā stipri izteikta patība. Interesanti pajautāt daudziem, kā viņi saprot individualitāti? Atbildes būs ļoti interesantas.

Pret aprunāšanu, kura lielākoties ir skaudības sekas, jāizturas mierīgi, bet jācenšas atklāt tās avotu. Ienaidnieka pazīšana ir jau puse uzvaras. Jāatzīmē, ka patiesi individuālists nekad neklausīsies tenkās, pareizāk sakot, nespriedīs pēc tām par cilvēku, tāpat kā nepiedalīsies arī nosodīšanā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.grāmata: Augstākās Pasaules.

493.

Intelekts, erudīcija nekad nav bijuši galvenie faktori, lai tuvotos Patiesības Avotam. Bieži intelekts attīstās uz sirds rēķina un notrulina vareno jūtziņas uguni.

Pašreiz tik daudz savairojies visādu “svaidīto”, “hierofantu”, lielo iemiesojumu utt. Bet nav nemaz tik grūti atšķirt viltvāržus, jo viņiem, vispirms, trūkst vienkāršības. Kamēr patiesi tuvinātais vai pilnvarotais būs vienkāršs savā dzīvē, cenšoties ārēji ne ar ko neizcerties un klusēs par saviem panākumiem – visi, kas nodevušies pašapmānam ārkārtīgi mīl izlikties noslēpumaini un runāt par it kā kādreiz izietiem augstiem iesvaidījumiem, pieņemot titulus un skanīgus vārdus. Pie kam viņi paši nesaprot, iekš kā pastāv īstais iesvaidījums. Tādiem iesvaidījumiem nav it nekāda sakara ar kaut kādiem rituāliem, kas izgudroti priekš masām, tāpat tas var notikt dažādās vietās un telpās, un vajadzīgs tikai viens noteikums – mācekļa gara gatavība, kura tiek noteikta ar mēru, kas atrodas Lielo Skolotāju pārvaldīšanā. Iesvaidīšana pastāv dažādas intensitātes un īpašību augstāko staru asimilācijā. Bieži patiesi tiecošais uz labu atrodas zem augstāko staru iedarbības un sākumā to pat nenojauš. Jo sagatavošanās augstāko staru asimilācijai ir ļoti ilgstoša, viss atkarīgs no mācekļa uzkrājumiem.

Sirsnīgs paldies, ka Jūs tik droši un mierīgi pieņemat visus tumšo mēģinājumus. Bieži mēs esam dzirdējuši brīdinājumus par nodomātām intrigām un represijām, bet pēc izpētīšanas pa lielākai daļai tie izrādījušies vienkārši ienaidnieku izdomājumi, cerībā iebiedēt vājos un ar to novājināt rindas. Bet brīnišķīgi un gudri rīkojaties Jūs, ka neatstājat bez uzmanības nevienu aprunāšanu un apmelojumu, bet tos pārbaudāt un satriecat.

494.

Leģenda par Indru. Indra ir hinduisma galvenais dievs, līdzīgs grieķu Zevam – zibens metējam. Pēc teikas, laikā, kad iestājas jauns viņa izpausmes cikls, viņa tronis sāka kvēlot. Viņš bija spiests no tā nolēkt un mest šķīstītājus zibeņus (t.i. notika psihiskās enerģijas uzkrāšanās un tās jauna izpausme).